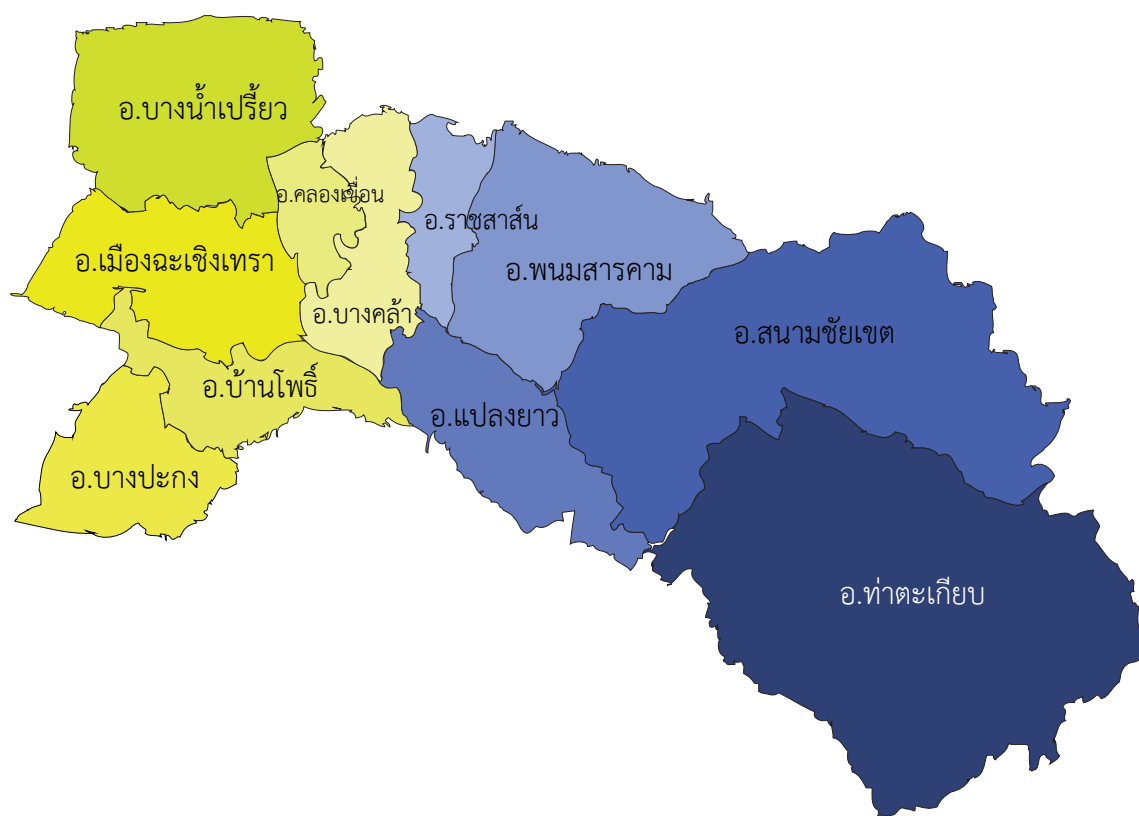

แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ จังหวัดฉะเชิงเทรา

บทสรุปผู้บริหาร

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) ซึ่งเป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 เป็นการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง ชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วม ในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัดโดยโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2557) มีวัตถุประสงค์หลักคือ

- 1) บูรณาการข้อมูลสารสนเทศระดับพื้นที่เพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด สนับสนุนการตัดสินใจเชิงพื้นที่
- 2) พัฒนาสมรรถนะของบุคลากรด้านสถิติขององค์กรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพ ด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ

การดำเนินโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มีขั้นตอนการดำเนินงานหลักประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลจังหวัดก่อนการลงพื้นที่ : ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพ ประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อกำหนดผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ก่อนทำการนัดหมาย เพื่อนำเสนอข้อมูลผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

ขั้นตอนที่ 2 นัดหมายลงพื้นที่ : ดำเนินการนัดหมายเพื่อนำเสนอผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด โดยเป็นการดำเนินงานร่วมกันระหว่าง ที่ปรึกษานิเทศ ทีมที่ปรึกษาจังหวัด และสถิติจังหวัด ในการเตรียมความพร้อมทั้งข้อมูล รูปแบบการนำเสนอ และจัดเตรียมเอกสาร

ขั้นตอนที่ 3 สรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) : นำเสนอผลการศึกษาประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ที่ได้กำหนดเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด พร้อมขอข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และกำหนดนัดหมายการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

ขั้นตอนที่ 4 ประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด : จัดเตรียมเนื้อหาการประชุม คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ โดยมีเรื่องนำเสนอเพื่อพิจารณาสำคัญ คือ การรับร่างแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ที่มีเนื้อหาสำคัญประกอบด้วย ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด พร้อมแผนผังรายการสถิติทางการที่แสดงชุดข้อมูลตามห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ประเด็นยุทธศาสตร์ ผลการวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนา การจัดเก็บข้อมูล (Data Gap Analysis) และแนวทางการพัฒนา

ขั้นตอนที่ 5 จัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด : ดำเนินการจัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด ให้สมบูรณ์และเป็นไปตามมติที่ประชุม ที่ให้ข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล เพื่อให้มีข้อมูลสำคัญ จำเป็น ที่สนับสนุนการดำเนินงานด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ต่อไป

โดยในการดำเนินงานโครงการครั้งนี้ คาดว่าประโยชน์ที่จังหวัดจะได้รับ คือ

- ยกระดับคุณภาพข้อมูลเพื่อการตัดสินใจระดับจังหวัดให้มีมาตรฐานทางวิชาการ
- สร้างมาตรฐานการทำงานร่วมกันระหว่าง กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัด และสำนักงานสถิติจังหวัด
- สนับสนุนการรายงานการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ให้กับผู้ว่าราชการจังหวัด และสำนักงานจังหวัด

ทั้งนี้ จังหวัดฉะเชิงเทรา ได้ดำเนินงานครบทั้ง 5 ขั้นตอนแล้ว โดยมีสรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัดทั้ง 5 ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่นำไปสู่การพัฒนาห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) และจัดทำแผนผังสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์ พร้อมผลวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาข้อมูล (Data Gap Analysis) ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : เพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม และพาณิชยกรรม รองรับ AEC และตลาดโลก โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การขนส่งและกระจายสินค้า” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด จำนวน 29 รายการ เป็นรายการข้อมูลปกติ จำนวน 4 รายการ และมีข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ จำนวน 25 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรปลอดภัย โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “มันสำปะหลัง” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด จำนวน 55 รายการ เป็นรายการข้อมูลปกติ จำนวน 21 รายการ รายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ จำนวน 4 รายการ และมีข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ จำนวน 30 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และวัฒนธรรมได้มาตรฐาน โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด จำนวน 40 รายการ เป็นรายการข้อมูลปกติ จำนวน 20 รายการ รายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ จำนวน 3 รายการ และมีข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ จำนวน 17 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุล โดยเลือกศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “การบริหารจัดการน้ำ (น้ำเพื่อการอุปโภค/น้ำเสีย)” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด จำนวน 36 รายการ เป็นรายการข้อมูลเป็นปกติ จำนวน 10 รายการ รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล จำนวน 4 รายการ และมีข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ จำนวน 22 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 : พัฒนาทุนทางสังคมและความมั่นคงสู่สังคมเป็นสุข โดยเลือกศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “ชุมชนเข้มแข็ง” มีรายการสถิติทางการทั้งหมดจำนวน 55 รายการ เป็นรายการข้อมูลเป็นปกติ จำนวน 26 รายการ รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล จำนวน 9 รายการ และมีข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ จำนวน 20 รายการ

คำนำ

ด้วยภารกิจตามพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มาตรา 6 (1) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติมีหน้าที่ในการจัดทำแผนแม่บทเกี่ยวกับการดำเนินงานทางสถิติของรัฐบาล เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เพื่อให้การดำเนินงานด้านสถิติของประเทศมีความเป็นเอกภาพ ข้อมูลสถิติมีมาตรฐาน ลดความซ้ำซ้อนของการจัดทำสถิติ นำไปสู่การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศร่วมกัน และมาตรา 6 (7) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติบูรณาการข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ เพื่อจัดทำฐานข้อมูลสถิติและสารสนเทศของประเทศ ดังนั้นสำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้จัดทำแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 ซึ่งผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2553 และเพื่อให้การแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยไปสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม สอดรับกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 หมวด 1 การบริหารบ้านเมืองที่ดี มาตรา 6 (1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน (3) มีประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ และ (6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ จึงจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงบริบทให้เหมาะสมกับการดำเนินงาน โดยการปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้ง คณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว

ในปี พ.ศ. 2557 นี้ สำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้ดำเนินงาน “โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด” ซึ่งเป็นโครงการต่อเนื่องจากการดำเนินงานที่ผ่านมา (พ.ศ. 2555 - 2556) ที่มุ่งเน้นการสนับสนุนการบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ซึ่งคณะกรรมการนโยบายบริหารราชการจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ มีนโยบายให้กลุ่มจังหวัดมียุทธศาสตร์ที่เน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจที่นำการพัฒนาสังคมและเป็นยุทธศาสตร์ที่ต้องการการบูรณาการข้อมูล การทำงานอย่างมีส่วนร่วม รวมทั้งเสริมสร้างกระบวนการบริหารยุทธศาสตร์ของจังหวัด ที่มีความต้องการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์เป็นอย่างมาก รายงานฉบับนี้จึงได้จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนการพัฒนาข้อมูลสนับสนุนการบริหารงานจังหวัดต่อไป

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	ก – ค
คำนำ	
อภิวานศัพท์	i - iv
บทที่ 1 : บทนำ	
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด	3
บทที่ 2 : ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด	5
2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด	5
2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัด	17
2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)	20
2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา จังหวัด กับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และ ข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน	26
บทที่ 3 : ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	31
3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	39
3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	52
3.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	64
3.5 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5	74
บทที่ 4 : บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ	
4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ในปัจจุบัน	87
4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต	92
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	
ภาคผนวก ข : ตารางเปรียบเทียบจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)	
ภาคผนวก ค : รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata : OS Metadata)	
ภาคผนวก ง : CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	
– คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
– เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
– รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
– ประมวลผลการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม	21
แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	87
แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	88
แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	89
แผนภาพที่ 5 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	90
แผนภาพที่ 6 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5	91

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 : ผลผลิตภัณท์มวลรวมจังหวัดฉะเชิงเทรา ณ ราคาประจำปี พ.ศ. 2552 - 2554	6
ตารางที่ 2 : การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรของจังหวัดฉะเชิงเทรา ปี พ.ศ. 2554	7
ตารางที่ 3 : จำนวนสัตว์เลี้ยงและมูลค่าของจังหวัดฉะเชิงเทรา ปี พ.ศ. 2553	7
ตารางที่ 4 : รายงานผู้จดทะเบียนกับสำนักงานประมงจังหวัดฉะเชิงเทราจำแนกตามกลุ่มสัตว์น้ำ ปี พ.ศ. 2554	8
ตารางที่ 5 : จำนวนโรงงาน เงินลงทุน และแรงงานจังหวัดฉะเชิงเทรา ระหว่างปี พ.ศ. 2554 - 2555	9
ตารางที่ 6 : จำนวนโรงงานในจังหวัดฉะเชิงเทราแยกตามประเภทอุตสาหกรรม ปี พ.ศ.2555	9
ตารางที่ 7 : รายได้จากการท่องเที่ยว จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้เยี่ยมเยือนของจังหวัดฉะเชิงเทรา ระหว่างปี พ.ศ. 2550 – 2554	10
ตารางที่ 8 : จำนวนวันในการให้บริการรักษาพยาบาลและค่าใช้จ่ายเฉลี่ย ระหว่างปี พ.ศ. 2551 – 2554	11
ตารางที่ 9 : ผลการจับกุมคดียาเสพติดในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 - 2555	12
ตารางที่ 10 : จำนวนโครงการชลประทานในเขตจังหวัดฉะเชิงเทราที่ก่อสร้างโครงการ ปี พ.ศ. 2554	13
ตารางที่ 11 : รายละเอียดของระบบบำบัดน้ำเสียของจังหวัดฉะเชิงเทรา ในปี พ.ศ. 2553	15
ตารางที่ 12 : จำนวนพื้นที่ป่าไม้ และพื้นที่อื่นๆ แยกรายอำเภอของจังหวัดฉะเชิงเทรา ในปี พ.ศ. 2554	16
ตารางที่ 13 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	22
ตารางที่ 14 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	24
ตารางที่ 15 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	25
ตารางที่ 16 : ผลผลิตภัณท์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	31
ตารางที่ 17 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การขนส่งและกระจายสินค้า”	33
ตารางที่ 18 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณท์ที่มีศักยภาพ “การขนส่งและกระจายสินค้า”	37
ตารางที่ 19 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณท์ที่มีศักยภาพ “การขนส่งและกระจายสินค้า”	37
ตารางที่ 20 : ผลผลิตภัณท์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	39
ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “มันสำปะหลัง”	41
ตารางที่ 22 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการของผลิตภัณท์ที่มีศักยภาพ “มันสำปะหลัง”	49
ตารางที่ 23 : รายการสถิติที่จัดเก็บข้อมูลไม่ครบถ้วน ต้องดำเนินการจัดเก็บเพิ่มเติม ของผลิตภัณท์ที่มีศักยภาพ “มันสำปะหลัง”	49
ตารางที่ 24 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณท์ที่มีศักยภาพ “มันสำปะหลัง”	50

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 25 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	52
ตารางที่ 26 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม”	54
ตารางที่ 27 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม”	61
ตารางที่ 28 : รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ครบถ้วน ต้องดำเนินการจัดเก็บเพิ่มเติม ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม”	61
ตารางที่ 29 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม”	62
ตารางที่ 30 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	64
ตารางที่ 31 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารจัดการน้ำ (น้ำเพื่อการอุปโภค/น้ำเสีย)”	66
ตารางที่ 32 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการน้ำ (น้ำเพื่อการอุปโภค/น้ำเสีย)”	71
ตารางที่ 33 : รายการสถิติที่มีข้อมูลไม่ครบถ้วน ต้องดำเนินการจัดเก็บเพิ่มเติมของประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการน้ำ (น้ำเพื่อการอุปโภค/น้ำเสีย)”	71
ตารางที่ 34 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูลของประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการน้ำ (น้ำเพื่อการอุปโภค/น้ำเสีย)”	72
ตารางที่ 35 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5	74
ตารางที่ 36 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ชุมชนเข้มแข็ง”	76
ตารางที่ 37 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “ชุมชนเข้มแข็ง”	83
ตารางที่ 38 : รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ครบถ้วน ต้องดำเนินการจัดเก็บเพิ่มเติม ของประเด็นปัญหาสำคัญ “ชุมชนเข้มแข็ง”	83
ตารางที่ 39 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการเก็บข้อมูล ของประเด็นปัญหาสำคัญ “ชุมชนเข้มแข็ง”	84
ตารางที่ 40 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการระยะสั้นภายในปีแรก	95

อภิธานศัพท์

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ (76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด) มีการใช้เครื่องมือและรูปแบบเอกสารต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยคำศัพท์ และคำย่อหลากหลาย ทั้งนี้เพื่อให้การขยายผลการดำเนินงานมีความเข้าใจตรงกัน มีการทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงได้รวบรวมคำศัพท์และคำย่อต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน มาให้ความหมาย หรือคำจำกัดความที่ใช้ในการดำเนินงาน โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด แสดงดังตารางต่อไปนี้

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	เครื่องมือสำคัญในการกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาการเก็บข้อมูลสถิติที่สำคัญและจำเป็นต่อการบริหารงานยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดในระยะสั้น 1 ปี และระยะกลาง 4 ปี ซึ่งจะกำหนดกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพสถิติทางการ ว่ามีรายการใดบ้าง จะพัฒนาอย่างไร หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ พร้อมทั้งระบุระยะเวลา (Baseline) ที่ต้องดำเนินการด้วย
ผังสถิติทางการ	<p>รายการข้อมูลสถิติที่สำคัญ และจำเป็นที่สามารถตอบสนองการณ ยุทธศาสตร์ และสภาพปัญหาในระดับพื้นที่ ซึ่งราชการส่วนภูมิภาค หรือคณะผู้บริหารจังหวัดมีความจำเป็นต้องใช้ในการวางแผนระดับนโยบายจังหวัด ทั้งแผนปฏิบัติงานและการจัดสรรงบประมาณในแผนงานและโครงการ โดยผังสถิติทางการ จะประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ตารางแผนผังสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ ซึ่งประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> 1.1 ชื่อชุดข้อมูล - ตัวชี้วัดที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ที่เป็นกรอบแนวคิดในการกำหนดประเภทกิจกรรมและกระบวนการเพื่อกำหนดรายละเอียดของข้อมูล 1.2 รายการสถิติทางการที่สำคัญ พร้อมคุณลักษณะของข้อมูล ว่าเป็นข้อมูลระดับนามบัญญัติ (Nominal Scale) หรือข้อมูลระดับอันดับ (Ordinal Scale) หรือข้อมูลระดับช่วงชั้น (Interval Scale)/ข้อมูลระดับอัตราส่วน (Ratio Scale) 1.3 สถานะการเก็บข้อมูลในปัจจุบันว่ามีการจัดเก็บหรือไม่ 1.4 วิธีการจัดเก็บข้อมูล 1.5 ความถี่ในการจัดเก็บข้อมูล 1.6 หน่วยงานผู้รับผิดชอบ 2. รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata) ซึ่งจะมีรายละเอียดสำคัญ 5 ส่วน ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 2.1 การผลิต/จัดทำสถิติทางการ เป็นส่วนแรกที่จะแนะนำรายละเอียดกระบวนการจัดทำระเบียบการค้นคว้า เพื่อความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์ต่อไป โดยมีรายละเอียดที่สำคัญ คือ <ol style="list-style-type: none"> 2.1.1 ชื่อโครงการ/งาน/ทะเบียน/รายงาน 2.1.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ สัมภาษณ์ สํารวจ ทะเบียน และรายงาน 2.1.3 มาตรฐานการจำแนกข้อมูล 2.1.4 รูปแบบการจัดเก็บข้อมูล ได้แก่ จัดเก็บในรูปเอกสาร/รายงาน จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูลดิจิทัล และฐานข้อมูล

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
	<p>2.1.5 ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล</p> <p>2.1.6 ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล</p> <p>2.2 การเผยแพร่สถิติทางการ เป็นส่วนที่ใช้ตรวจสอบความถูกต้องและเป็นปัจจุบันของสถิติทางการประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ</p> <p>2.2.1 วิธีการเผยแพร่</p> <p>2.2.2 ความถี่ในการเผยแพร่</p> <p>2.2.3 ระดับการเข้าถึงข้อมูล</p> <p>2.3 สถิติทางการ จะประกอบไปด้วย ชื่อสถิติทางการ ปีที่จัดทำ สาขา หมวดหมู่ รวมถึงวิธีการคำนวณที่ได้มาซึ่งสถิติทางการ (ที่เป็นตัวชี้วัด) โดยในหนึ่งการผลิตอาจมีสถิติทางการมากกว่า 1 รายการสถิติทางการก็ได้</p> <p>2.4 คำนิยามที่สำคัญ</p> <p>2.5 หน่วยงานรับผิดชอบผลิต/จัดทำข้อมูล เพื่อระบุแหล่งที่มาและเจ้าของข้อมูลประกอบไปด้วย 7 ส่วน คือ</p> <p>2.5.1 กลุ่ม/ฝ่าย</p> <p>2.5.2 สำนัก/ศูนย์/กอง</p> <p>2.5.3 กรม/หน่วยงาน</p> <p>2.5.4 กระทรวง</p> <p>2.5.5 โทรศัพท์</p> <p>2.5.6 โทรสาร</p> <p>2.5.7 E-mail address</p>
รายการสถิติทางการ	ข้อมูลที่ใช้บรรยายเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริง (facts) ของเรื่องต่างๆ ที่ต้องการศึกษา เช่น สถิติจำนวนผู้ป่วย สถิติจำนวนคนเกิด สถิติจำนวนคนตาย เป็นต้น
รายการข้อมูล (Data List)	ข้อเท็จจริง (facts) ที่เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ซึ่งอาจเป็นข้อเท็จจริงที่เป็นตัวเลข เช่น จำนวนผู้ป่วยที่ติดเชื้อ HIV ในหมู่บ้าน ราคาของพืชผักและผลไม้ต่างๆ ในหมู่บ้าน เป็นต้น หรืออาจเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ใช่ตัวเลข เช่น การศึกษา หรือ อาชีพของคนในหมู่บ้าน เป็นต้น
ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)	การกำหนดคุณสมบัติพิเศษของจังหวัดว่ามีลักษณะพิเศษในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดได้อย่างไร ซึ่งกลยุทธ์ในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดนั้น จังหวัดสามารถเลือกแนวทางกลยุทธ์ได้หลายรูปแบบ อาทิ ตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัด มีหน้าที่เพื่อให้เกิดความเข้าใจชัดเจนว่า จากลักษณะพิเศษของจังหวัดนั้นแล้ว จังหวัดจะมีทิศทางอย่างไร มีคู่แข่งหรือไม่ คือจังหวัดใด หรือมีการพัฒนาเชิงเปรียบเทียบด้านใด (Benchmarking) ทั้งนี้ เพื่อจะสามารถกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณของการพัฒนาได้ และจะช่วยในการสร้างการรับรู้ศักยภาพของจังหวัดได้
ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)	ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการคัดเลือก ซึ่งมีความโดดเด่น สามารถนำมาพัฒนาและส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในจังหวัดได้เป็นอย่างดี

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI)	เป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญทางด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีหลายเรื่องและหลายประเด็น ดังนั้นในการศึกษาภายใต้โครงการฯ ที่มีข้อจำกัดด้านเวลานั้น จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดขอบเขตการศึกษา โดยเลือกหัวข้อสำคัญที่มาจากทฤษฎีสถานการณ์ปัจจุบันของด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมีความสำคัญ จำเป็น เร่งด่วน หรือเป็นหัวข้อที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดระบุให้มีความสำคัญในการดำเนินงาน ซึ่งจะต้องวางแผนทางป้องกัน แก้ไข และมีแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการ เพื่อเป็นประโยชน์ให้พื้นที่ และ/หรือสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดได้ต่อไป
ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC)	เป็นแนวคิดที่แบ่งกิจกรรมภายในองค์กร เป็น 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้า โดยการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่า จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่าที่องค์กรส่งมอบให้แก่ลูกค้า โดยแต่ละกิจกรรมในห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) มีส่วนช่วยก่อให้เกิดคุณค่าทั่วทั้งองค์กร ซึ่งแต่ละกิจกรรมเป็นพื้นฐานในการสร้างคุณค่าขององค์กรให้กับลูกค้า ด้วยการเริ่มต้นแยกแยะองค์ประกอบของทรัพยากรต่างๆ จึงมีการกำหนดโครงการและจัดสรรงบประมาณเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มสูงสุดให้กับองค์กร
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	เป็นห่วงโซ่มูลค่ารูปแบบกลางที่ได้จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาภาพรวมของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด สามารถแบ่งแนวทางการพัฒนาเป็น 3 ด้าน คือ เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งประเด็นในแต่ละด้านจะมีประเด็นย่อยรวม 14 เรื่อง ในแต่ละเรื่องจะมีการจัดทำห่วงโซ่มูลค่าแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาพื้นที่
ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์ (Value Chain ยุทธศาสตร์)	การปรับห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปเป็นห่วงโซ่มูลค่าที่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในแต่ละประเด็น ซึ่งจะต้องเลือกผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์นั้นๆ การจัดทำห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์จะแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) เป็นการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ให้กับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF)	ปัจจัยที่สำคัญที่ต้องทำให้มีหรือเกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ หรือคือ เป็นการให้หลักการ แนวทาง หรือวิธีการที่องค์กรจะสามารถบรรลุวิสัยทัศน์ได้ แต่ละองค์กร จะมีปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเป้าหมายหลัก ที่เป็นรูปธรรมในการเชื่อมโยงการปฏิบัติงาน ทุกระดับ ให้มุ่งไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้เจ้าหน้าที่และผู้บริหารขององค์กรรู้ว่าต้องทำอะไรบ้างเพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ขององค์กรตอบสนองวิสัยทัศน์ หากปราศจากปัจจัยสู่ความสำเร็จแล้ว วิสัยทัศน์ขององค์กรจะไม่ได้มีการตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเสมือนเครื่องมือ หรือวิธีการฝึกการแยกแยะและวิเคราะห์ปัจจัยสำคัญที่จะเร่งดำเนินการให้ดีที่สุด เพื่อการบรรลุเป้าหมายการประกอบกิจการที่เหนือกว่าในกลุ่มอุตสาหกรรมนั้นๆ
ตัวชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator : KPI)	ตัวชี้วัดผลสำเร็จของงาน หรือ ตัวบ่งชี้สมรรถนะหลัก หรือตัวชี้วัดผลงานหลัก เป็นเครื่องมือหนึ่ง ในการช่วยประเมินผลความสำเร็จขององค์กรได้ชัดเจนมากขึ้น ธุรกิจหลายแห่ง มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงานตั้งแต่ระดับองค์กร และแตกลงมาสู่ระดับฝ่าย แผนก ซึ่งตัวชี้วัดเหล่านี้ มักจะเป็นเครื่องมือในการบอกว่าหน่วยงานนั้นๆ ทำงานได้ตามเป้าหมายหรือได้ตามมาตรฐานตัวชี้วัดผลงานที่กำหนดหรือไม่ ถ้าทำได้ก็หมายความว่าผลงานของหน่วยงานนั้นเป็นที่น่าพอใจ หรือมีผลงานที่ได้มาตรฐาน แต่สิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้เลยก็คือ การที่หน่วยงานจะสามารถบรรลุผลตามตัวชี้วัดที่กำหนดได้นั้น พนักงานในหน่วยงานจะต้องช่วยกันทำงานเพื่อให้หน่วยงานได้ผลสำเร็จของงานตามเป้าหมายที่กำหนด ดังนั้น พนักงานในหน่วยงานจึงจำเป็นต้องมีตัวชี้วัดผลงาน เพื่อเป็นเครื่องมือในการประเมินผลงานของพนักงานแต่ละคนว่า ทำงานขนาดไหนจึงจะได้มาตรฐานที่กำหนด หรือสำเร็จตามเป้าหมาย

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยเริ่มมีการดำเนินงานเกี่ยวกับสถิติของประเทศมาประมาณ 100 ปี โดยมีสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) ทำหน้าที่เป็นหน่วยสถิติกลางผลิตสถิติในทุกสาขา โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติจากการสำรวจ นอกจากนั้นยังมีหน่วยงานภาครัฐจำนวนมากที่ผลิตสถิติจากระบบการรายงานงานทะเบียน โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติที่เกี่ยวข้องกับภารกิจและการดำเนินงานของหน่วยงาน จนถึงปัจจุบันมีการผลิตสถิติในเกือบทุกสาขาโดยหน่วยงานภาครัฐจำนวนมาก แม้ว่าการผลิตสถิติภายใต้ระบบดังกล่าวมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ก็เป็นการพัฒนาที่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เป็นการพัฒนาเพื่อตอบสนองประโยชน์ในการใช้งานของแต่ละหน่วยงานซึ่งมีข้อจำกัดด้านบุคลากร งบประมาณ ฯลฯ แตกต่างกันไป ส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำด้านมาตรฐานและคุณภาพของงานด้านสถิติ และในบางกรณีเกิดความซ้ำซ้อนและสิ้นเปลืองในการดำเนินงาน

แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 เป็นแผนแม่บทฉบับแรก นับตั้งแต่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มีเป้าประสงค์ที่จะพัฒนาระบบสถิติของประเทศให้เข้มแข็งและก้าวหน้าอย่างเป็นระบบเพื่อให้สถิติเป็นฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศอย่างมีคุณภาพ และได้กำหนดวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีระบบสถิติที่ทุกหน่วยงานร่วมกันขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดสถิติทางการที่ใช้ในการพัฒนาประเทศ” ยุทธศาสตร์ของแผนแม่บทระบบสถิติฯ ได้แก่

- การบริหารจัดการระบบสถิติอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แผนพัฒนาสถิติสาขาต่างๆ รวม 21 สาขา
- การพัฒนาสถิติให้มีมาตรฐานโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แนวทางการปฏิบัติที่ดีสำหรับการผลิตสถิติ และการประเมินคุณภาพสถิติ
- การให้บริการสถิติอย่างทั่วถึงโดยมีเครื่องมือสำคัญคือระบบการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนสถิติระหว่างหน่วยงานต่างๆ

ทั้งนี้ หน่วยงานต่างๆ ผลิตสถิติจำนวนมากเพื่อตอบสนองการใช้ประโยชน์หลากหลายวัตถุประสงค์ แต่แผนแม่บทระบบสถิติฯ จะครอบคลุมการบริหารจัดการเฉพาะ “สถิติทางการ” ซึ่งเป็นสถิติที่มีความสำคัญจำเป็นต่อการกำหนดนโยบายและติดตามสถานการณ์การพัฒนาระดับชาติ ระดับสาขา และระดับพื้นที่เท่านั้น โดยคณะอนุกรรมการสถิติรายสาขา และพื้นที่จะทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการบริหารจัดการสถิติแต่ละสาขา และพื้นที่ ภายใต้กรอบนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสถิติของประเทศ และรายงานความก้าวหน้าและปัญหาอุปสรรคต่อคณะกรรมการจัดระบบสถิติประเทศไทย 3 ด้าน (ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

การปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้งคณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2554 อีกทั้งในปี พ.ศ. 2555 ได้มีการบูรณาการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่

โดยนำร่องใน 10 จังหวัด (กำแพงเพชร นครสวรรค์ อุทัยธานี ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท พระนครศรีอยุธยา ปราจีนบุรี และนครนายก) ผลลัพธ์ที่ได้คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และในปี พ.ศ. 2556 ได้ขยายการดำเนินการในระดับกลุ่มจังหวัด โดยนำร่องใน 2 กลุ่มจังหวัดคือกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 (ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (สกลนคร นครพนม มุกดาหาร) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดดังกล่าว

สำนักงานสถิติแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การพัฒนาระบบสถิติเชิงพื้นที่รองรับการพัฒนาประเทศในระดับต่อไป ที่มีความต้องการหน่วยงานสนับสนุนด้านข้อมูลเพื่อการบริหารยุทธศาสตร์ระดับสูง และเป็นงานที่มีความสำคัญในการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ของประเทศสู่ยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของจังหวัด สำนักงานฯ จึงได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพฯ) เป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานที่ได้มีการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 จะมีการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ใน 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสม ซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

ทั้งนี้ โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ดำเนินการในรูปแบบของการมีส่วนร่วม และการบูรณาการของส่วนราชการที่เป็นหน่วยจัดเก็บข้อมูลในพื้นที่ คือ คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ หน่วยงานในจังหวัดที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ สถิติจังหวัด หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และหัวหน้ากลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการร่วม ด้วยการกำหนดรูปแบบของชุดข้อมูลที่ได้จากกระบวนการทางสถิติ และข้อมูลทะเบียนของหน่วยงานภาครัฐ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปพร้อมๆ กัน รวมถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานสถิติจังหวัดและหน่วยราชการในภูมิภาค ผ่านการให้คำปรึกษา และแนะนำ (Coaching) ของที่ปรึกษา และอบรมบุคลากรของสำนักงานสถิติจังหวัด 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ให้สามารถบูรณาการข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ และตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ เพื่อการผลิตและการใช้ข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจอย่างเป็นระบบและเป็นประโยชน์ในการพัฒนาพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

โดยจังหวัดฉะเชิงเทรา ได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพและประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด เพื่อจัดทำผังสถิติทางการของข้อมูลที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่ รวมทั้งมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการเสร็จสมบูรณ์แล้ว จึงได้จัดทำแผนพัฒนาสถิติจังหวัดฉะเชิงเทราฉบับนี้ขึ้นเพื่อสรุปผลการดำเนินงาน และนำเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสำคัญในการพัฒนาพื้นที่ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อทบทวนข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ออกเป็น 21 สาขา (Sector) ตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูล (Verify Data) วิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ขาดหายแต่มีความสำคัญและจำเป็น (Data Gap Analysis) ที่ต้องใช้ในการจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งของภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งกำหนดหน่วยงานที่จะต้องรับผิดชอบในการจัดทำข้อมูลที่ยังไม่มีหน่วยงานใดดำเนินการ และเชื่อมโยง/บูรณาการข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.2 เพื่อจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศ (ผังสถิติทางการระดับจังหวัด) ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์หลักของจังหวัด และจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัดที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) รวมถึงวาระแห่งชาติ

1.2.3 เพื่อสร้างวัฒนธรรมการใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศ สนับสนุนการตัดสินใจในระดับพื้นที่ ตลอดจนสร้างโอกาสการเข้าถึงข้อมูลยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของประชาชน

1.2.4 เพื่อสร้างเครือข่ายการทำงานและสร้างความมีส่วนร่วมของหน่วยงานจัดเก็บข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.5 เพื่อพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีความเป็นมืออาชีพด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์ในระดับพื้นที่ และมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการนำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่เข้าเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนา 4 ปี และแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด

1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดในโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดครั้งนี้ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1.3.1 ศึกษาทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดด้านประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดของจังหวัด และศึกษาทบทวนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

1.3.2 วิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ตัวชี้วัดการพัฒนา กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.3.3 ปรับปรุงห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จากแบบมาตรฐาน (Generic Value Chain : GVC) เป็นรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าที่ครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

1.3.4 กำหนดเป็นความหมายของสถิติทางการตำแหน่งยุทธศาสตร์/ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพของจังหวัดที่ได้ดำเนินการศึกษาในครั้งนี้

1.3.5 ทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา และสรุปรวบรวมรายการข้อมูลสถิติของแต่ละห่วงโซ่มูลค่าเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดที่มีการจัดทำในปัจจุบัน เพื่อจัดทำเป็นร่างผังรายการสถิติทางการ

1.3.6 ประชุมคณะทำงานในระดับจังหวัด เพื่อการจัดทำผังสถิติทางการระดับจังหวัดและแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ เพื่อคัดเลือกรายการสถิติทางการที่มีความสำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจให้เป็น “สถิติทางการ”

1.3.7 ศึกษาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) พร้อมวิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ที่เลือกจัดทำผังรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจ กับแนวทางการดำเนินการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะผ่าน 13 แผนงาน เพื่อเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ของจังหวัด และจัดทำเป็นข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานในลำดับต่อไป

1.3.8 จัดทำ “ผังสถิติทางการ” ที่แสดงชื่อรายการสถิติ ตัวชี้วัด วิธีการจัดเก็บ ความถี่ในการจัดเก็บ รูปแบบการจัดเก็บและหน่วยงานรับผิดชอบ ทั้งนี้สถิติทางการในผังสถิติทางการบางรายการอาจจะยังไม่มีการผลิต หรือขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การพัฒนาในลำดับต่อไป

1.3.9 สรุปข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและเสนอแผนการพัฒนาในอนาคต

บทที่ 2

ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยเนื้อหา 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.1 – 2.3) เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของจังหวัด ศักยภาพในด้านต่างๆ ที่สำคัญ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด โดยรวบรวมและศึกษาทบทวนข้อมูลจากรายงานแผนพัฒนาจังหวัดฉะเชิงเทรา ระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561)¹ และส่วนที่สอง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.4 และ 2.5) เป็นการวิเคราะห์ของทีมที่ปรึกษา เกี่ยวกับความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดฯ กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) รวมไปถึงข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด

จังหวัดฉะเชิงเทรา หรืออีกชื่อหนึ่งที่คนท้องถิ่นนิยมเรียกคือ “แปดริ้ว” เป็นเมืองอยู่ริมน้ำ อุดมสมบูรณ์ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของประเทศ มีเนื้อที่ประมาณ 5,351 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 3,344,375 ไร่ แบ่งเขตการปกครองแบ่งออกเป็น 11 อำเภอ ดังนี้

1. อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา	7. อำเภอพนมสารคาม
2. อำเภอบางคล้า	8. อำเภอรสาธิน
3. อำเภอแปลงยาว	9. อำเภอสนามชัยเขต
4. อำเภอบางน้ำเปรี้ยว	10. อำเภอท่าตะเกียบ
5. อำเภอบางปะกง	11. อำเภอกลองเขื่อน
6. อำเภอบ้านโพธิ์	

ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดเป็นที่ราบชายฝั่งทะเล ทางด้านตะวันตกเฉียงใต้สูงกว่าระดับน้ำทะเลประมาณ 2 เมตร ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นที่ดอนซึ่งบริเวณที่อยู่ถัดเข้าไปในพื้นที่แผ่นดินด้านตะวันออกเฉียงเหนือ มีสภาพพื้นที่ราบ ซึ่งเกิดจากการทับถมของตะกอนล้นน้ำ พื้นที่จะค่อยๆ ลาดสูงขึ้นไปทางทิศตะวันออกและ ทิศเหนือ โดยที่ประมาณครึ่งหนึ่งของจังหวัดจะมีสภาพเป็นลูกคลื่นและสูงชันเป็นพื้นที่ภูเขา ซึ่งมีความสูงจากระดับน้ำทะเล 30 – 80 เมตร จังหวัดฉะเชิงเทรา มีแม่น้ำบางปะกงไหลผ่านพื้นที่อำเภอต่างๆ ออกสู่อ่าวไทย รวมความยาวชายฝั่งทะเลประมาณ 12 กิโลเมตร

2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด

2.2.1 ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ

จากรายงานแผนพัฒนาจังหวัดฉะเชิงเทรา แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดฉะเชิงเทรา (Gross Provincial Products : GPP) ปี พ.ศ. 2554 เท่ากับ 246,591 ล้านบาท มีรายได้ประชากรหรือผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเฉลี่ยต่อหัว (GPP per Capita) ในปี พ.ศ. 2554 เท่ากับ 340,916 บาท สาขาการผลิตที่สร้างรายได้หลักให้กับจังหวัด ในปี พ.ศ. 2554 คือสาขานอกภาคเกษตร มีมูลค่า 227,195 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 92.13 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งจังหวัด โดยมูลค่าการผลิตอันดับหนึ่งมาจากสาขาการผลิตอุตสาหกรรม รองลงมา คือ สาขาการขนส่งชายฝั่งและสาขาการไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา ตามลำดับ ส่วนสาขาในภาคเกษตร มีมูลค่า 19,396 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 7.86 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมผลิตทั้งหมดทั้งจังหวัด

¹ รายงานแผนพัฒนาจังหวัดฉะเชิงเทรา 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556

ตารางที่ 1 : ผลผลิตมวลรวมจังหวัดฉะเชิงเทรา ณ ราคาประจำปี พ.ศ. 2552 - 2554

(หน่วย : ล้านบาท)

สาขาการผลิต	พ.ศ. 2552	พ.ศ. 2553	พ.ศ. 2554
ภาคการเกษตร	15,659	16,291	19,396
- เกษตรกรรม การล่าสัตว์และการป่าไม้	13,630	14,418	17,597
- การประมง	2,030	1,873	1,799
ภาคนอกเกษตร	175,078	218,844	227,195
- การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	277	197	172
- การผลิตอุตสาหกรรม	120,128	158,737	164,473
- การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	5,771	6,768	7,059
- การก่อสร้าง	3,792	5,349	5,781
- การขายส่ง ขายปลีก ซ่อมแซมยานยนต์	20,984	23,968	24,817
- โรงแรม และภัตตาคาร	265	375	517
- การขนส่ง และการคมนาคม	6,682	6,579	6,218
- ตัวกลางทางการเงิน	2,972	2,902	3,273
- บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า	4,685	4,398	4,305
- การบริหารราชการแผ่นดินและการป้องกันประเทศ	3,715	3,601	3,685
- การศึกษา	3,708	3,837	4,690
- การบริการด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	1,255	1,176	1,256
- การให้บริการชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ	809	845	903
- ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	35	111	45
ผลผลิตมวลรวมจังหวัด	190,737	235,135	246,591
มูลค่าผลิตภัณฑ์เฉลี่ยต่อคน (บาท)	268,042	327,384	340,916
ประชากร (1,000 คน)	712	718	723

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดฉะเชิงเทรา 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, หน้า 44)

2.2.2 ศักยภาพด้านการเกษตร

จังหวัดฉะเชิงเทรามีพื้นที่ประมาณ 5,351 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 3,344,375 ไร่ การใช้ประโยชน์ที่ดินส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เกษตรกรรม ประมาณ 1,644,199 ไร่ โดยมีพื้นที่ป่าไม้ ประมาณ 484,056 ไร่ และพื้นที่นอกการเกษตร ประมาณ 1,215,120 ไร่ (ปี 2552)² ด้านเกษตรกรรมนี้สามารถสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรในจังหวัด คิดเป็นมูลค่าประมาณ 27,681 ล้านบาท ต่อปี ผลผลิตที่สร้างชื่อเสียงให้แก่จังหวัดในด้านพืช ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง อ้อยโรงงาน มะพร้าว มะม่วง และหมาก เป็นต้น ด้านปศุสัตว์ ได้แก่ ไข่ไก่ สุกร ไก่เนื้อ เป็ด และโคเนื้อ ด้านประมง มีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำต่างๆ เช่น กุ้งขาวแวนนาไมท์ กุ้งกุลาดำ ปลาน้ำจืด และปลาน้ำกร่อย เป็นต้น

² จาก แผนพัฒนาจังหวัดฉะเชิงเทรา 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, หน้า 55

ตารางที่ 2 : การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรของจังหวัดฉะเชิงเทรา ปี พ.ศ. 2554

อำเภอ	พื้นที่ทำการเกษตร (ไร่)						
	ที่นา		พืชไร่	สวนไม้ผล	พืชผัก	ไม้ยืนต้น	รวม
	นาปี	นาปรัง					
เมืองฉะเชิงเทรา	97,803	97,773	-	10,565	3,376	-	209,517
บางคล้า	23,124	21,515	106	17,562	571	266	63,144
บางน้ำเปรี้ยว	233,017	227,808	266	6,073	346	10	467,520
บางปะกง	16,878	2,632	-	1,006	378	-	20,894
บ้านโพธิ์	24,367	17,033	-	959	-	-	42,359
พนมสารคาม	105,301	58,068	50,068	4,446	663	36,887	255,433
สนามชัยเขต	91,037	6,389	132,900	2,645	676	243,013	476,660
แปลงยาว	22,168	9,686	39,094	2,318	599	27,731	98,596
ราชสาส์น	52,715	36,374	-	5,626	40	-	94,775
ท่าตะเกียบ	29,278	1,988	115,679	840	1,460	139,642	288,887
คลองเขื่อน	29,551	2,797	83	8,682	430	-	41,543

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดฉะเชิงเทรา 4 ปี (พ.ศ. 2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, หน้า 50
หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

จังหวัดฉะเชิงเทรามีความเหมาะสมทางภูมิศาสตร์ในการประกอบอาชีพเลี้ยงสัตว์ เนื่องจากมีแหล่งน้ำ แหล่งวัตถุดิบอาหารสัตว์ และการคมนาคมขนส่งสะดวกสบาย กิจกรรมปศุสัตว์สำคัญของจังหวัด ได้แก่ การผลิตไข่ไก่และมีจำนวนไก่ไข่สูงเป็นอันดับ 1 ของประเทศ โดยในปี พ.ศ. 2553 มีเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ทั้งสิ้น 117 ราย นอกจากนี้ ยังพบว่าสุกรเป็นสัตว์เศรษฐกิจอีกชนิดหนึ่งที่สำคัญของจังหวัด โดยมีผลผลิตสุกรสูงเป็นอันดับ 3 ของประเทศ มีจำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรทั้งสิ้น 646 ราย

ตารางที่ 3 : จำนวนสัตว์เลี้ยงและมูลค่าของจังหวัดฉะเชิงเทรา ปี พ.ศ. 2553

ประเภท	จำนวนเกษตรกร (ราย)	จำนวนเลี้ยง	หน่วย
ไก่ไข่	117	8,940,176	ตัว
ไก่เนื้อ	210	5,166,462	ตัว
สุกร	646	378,112	ตัว
กึ่งทะเล	4,042	36,594	ไร่

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดฉะเชิงเทรา 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, หน้า 52

การประมงของจังหวัดมีความหลากหลายซึ่งสามารถจำแนกตามประเภทของน้ำ ได้แก่ พื้นที่น้ำจืด พื้นที่น้ำกร่อย และพื้นที่น้ำเค็ม โดยมีแม่น้ำบางปะกงเป็นหัวใจหลักในการประกอบอาชีพ ในปี พ.ศ. 2554 มีผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาประมงเท่ากับ 1,799 ล้านบาท ทั้งนี้พบว่ากิจกรรมหลักที่สำคัญ 5 อันดับแรก ได้แก่ การทำฟาร์มเลี้ยงกุ้งทะเล การเลี้ยงสัตว์น้ำจืด การเพาะพันธุ์ปลา การทำฟาร์มเลี้ยงปลาน้ำกร่อย และการประมงพื้นบ้าน (ชายฝั่ง) ซึ่งมีรายงานผู้จดทะเบียนกับสำนักงานประมงจังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามกลุ่มสัตว์น้ำแสดงดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 : รายงานผู้จดทะเบียนกับสำนักงานประมงจังหวัดฉะเชิงเทราจำแนกตามกลุ่มสัตว์น้ำ
ปี พ.ศ. 2554

อำเภอ	กุ้งทะเล		ปลาน้ำจืด		ปลากะพงขาว		กุ้งก้ามกราม		กบ,จระเข้,ตะพาบ		หอยทะเล	
	จำนวน (ฟาร์ม)	เนื้อที่ (ไร่)	จำนวน (ฟาร์ม)	เนื้อที่ (ไร่)	จำนวน (ฟาร์ม)	เนื้อที่ (ไร่)	จำนวน (ฟาร์ม)	เนื้อที่ (ไร่)	จำนวน (ฟาร์ม)	เนื้อที่ (ไร่)	จำนวน (ฟาร์ม)	เนื้อที่ (ไร่)
เมือง	655	4,723	587	6,671	120	682	6	43	4	3	-	-
บางคล้า	891	7,876	178	1,897	-	-	8	81	9	36	-	-
บ้านโพธิ์	342	3,680	201	2,111	42	537	3	3			-	-
บางปะกง	90	1,470	313	5,988	48	776	1	<1	84	683	-	-
บางน้ำ เปรี้ยว	153	1,846	184	1,443	-	-	-	-	-	-	-	-
คลองเขื่อน	369	2,922	98	988	-	-	1	2	-	-	-	-
ราชสาส์น	112	1,584	100	2,219	-	-	3	90	-	-	-	-
พนมสารคาม	42	616	219	1,433	-	-	1	3	79	28	-	-
แปลงยาว	15	668	57	919	-	-	-	-	-	-	-	-
ท่าตะเกียบ	-	-	70	67	-	-	-	-	-	-	-	-
สนามชัยเขต	-	-	211	299	-	-	-	-	5	2	-	-
รวม	2,669	25,425	2,218	24,035	168	1,458	57	664	105	164	84	683

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดฉะเชิงเทรา (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดฉะเชิงเทรา 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, หน้า 50)

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

2.2.3 ศักยภาพด้านอุตสาหกรรม

ด้านอุตสาหกรรมนับว่าศักยภาพค่อนข้างสูง มีนักลงทุนให้ความสนใจลงทุนมาก มีการเคลื่อนย้ายฐานการผลิตจากกรุงเทพมหานคร และจังหวัดใกล้เคียงมาลงทุนตั้งโรงงานอุตสาหกรรมในเขตจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยในปี 2555 จังหวัดฉะเชิงเทรามีโรงงานอุตสาหกรรมที่ขึ้นทะเบียนจำนวน 1,559 โรงงาน มีการจ้างงาน 116,541 คน เงินลงทุน 227,038.85 ล้านบาท ทั้งนี้จำนวนอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ เป็นอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ โดยมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น 210 โรงงาน รองลงมาคืออุตสาหกรรมเกษตร โดยมีจำนวนโรงงาน 181 โรงงาน และอุตสาหกรรมขนส่ง โดยมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น 130 โรงงาน

ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดฉะเชิงเทรา สาขาการผลิตที่ทำรายได้เข้าสู่จังหวัดมากเป็นอันดับหนึ่ง คือ สาขาอุตสาหกรรม มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม (ปี พ.ศ. 2554) มีมูลค่า 164,473 ล้านบาท การจัดตั้งและขยายโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องเนื่องจากจังหวัดฉะเชิงเทราตั้งอยู่ในทำเลที่เหมาะสม กล่าวคืออยู่ในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานคร และสมุทรปราการ ซึ่งเป็นจังหวัดที่มีการลงทุนทางด้านโรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลาง และขนาดใหญ่มาช้านาน อีกทั้งรัฐบาลมีโครงการพัฒนาชายฝั่งทะเลด้านตะวันออก Eastern Sea Board ซึ่งมีการก่อสร้างท่าเรือแหลมฉบัง เพื่อขนส่งออกและนำเข้า นอกจากนี้ ยังมีทางหลวงสายกรุงเทพฯ – ชลบุรีสายใหม่ (มอเตอร์เวย์) ทำให้การเดินทางและการขนส่งไปยังจังหวัดฉะเชิงเทรารวดเร็วมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังอยู่ใกล้สนามบินสุวรรณภูมิ ซึ่งจะเป็นสนามบินนานาชาติแห่งใหม่ที่ใหญ่และทันสมัยที่สุดในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์อีกด้วย

ปัจจุบันจังหวัดฉะเชิงเทราได้รับอิทธิพลการขยายตัวของสังคมเมือง และการเปลี่ยนแปลงจากการผลิตภาคเกษตรกรรมไปสู่ภาคอุตสาหกรรม จะเห็นได้จากการลงทุนตั้งโรงงานอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นทุกปี ซึ่งมีผลต่อการจ้างแรงงาน โดยจะส่งผลให้มีแรงงานจากภาคเกษตรกรรมเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรมมากขึ้น ทั้งนี้ ประเภทอุตสาหกรรมที่นักลงทุนให้ความสนใจลงทุน และมีแนวโน้มในการลงทุนสูง ได้แก่ อุตสาหกรรมผลิตและประกอบชิ้นส่วนยานยนต์ ผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์ไฟฟ้า อุตสาหกรรมพลาสติกและบรรจุภัณฑ์ ผลิตเครื่องมือเครื่องใช้จากเหล็กและโลหะ และอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการเกษตร ซึ่งนักลงทุนส่วนใหญ่จะสนใจลงทุนในเขตอำเภอต่างๆ โดยเฉพาะอำเภอบางปะกง อำเภอเมือง อำเภอพนมสารคาม อำเภอบ้านโพธิ์ อำเภอบางคล้า และอำเภอบางน้ำเปรี้ยว เป็นสำคัญ สะท้อนจากจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอดังกล่าวที่ค่อนข้างหนาแน่น เนื่องจากเป็นเขตที่มีวัตถุดิบ และเส้นทางคมนาคมที่สะดวก โดยในปี พ.ศ. 2555 มีจำนวนโรงงานรวมทั้งสิ้น 1,559 โรงงาน รวมเงินลงทุนเท่ากับ 227,038.85 ล้านบาท และมีการจ้างงาน 116,541 คน

ตารางที่ 5 : จำนวนโรงงาน เงินลงทุน และแรงงานจังหวัดฉะเชิงเทรา ระหว่างปี พ.ศ. 2554 - 2555

ปี พ.ศ.	จำนวนโรงงาน (โรงงาน)	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงาน (คน)
2554	1,511	218,242.42	114,700
2555	1,559	227,038.85	116,541

ที่มา: สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา (อ้างถึงใน แผนพัฒนาจังหวัดฉะเชิงเทรา 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, หน้า 47)

ตารางที่ 6 : จำนวนโรงงานในจังหวัดฉะเชิงเทรา แยกตามประเภทอุตสาหกรรม ปี พ.ศ. 2555

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวนโรงงาน (โรงงาน)	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงาน (คน)
อุตสาหกรรมการเกษตร	181	5,209,588	4,115
อุตสาหกรรมอาหาร	113	5,230,316	5,439
อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม	10	3,491,367,500	377
อุตสาหกรรมสิ่งทอ	24	3,713,773,100	3,892
อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกาย	13	313,161,501	3,056
อุตสาหกรรมเครื่องหนัง	13	517,192,755	1,272
อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	75	2,179,661,852	2,319
อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์และเครื่องเรือน	34	2,490,056	6,675
อุตสาหกรรมกระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ	35	1,754,590,000	1,946
อุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์	31	2,587,616	2,971
อุตสาหกรรมเคมี	58	3,501,157,213	1,784
อุตสาหกรรมปิโตรเคมีและผลิตภัณฑ์	12	282,340,000	225
อุตสาหกรรมยาง	10	444,920,000	825
อุตสาหกรรมพลาสติก	120	11,286,519,513	9,786
อุตสาหกรรมโลหะ	76	4,157,139,000	2,741
อุตสาหกรรมโลหะ	37	25,151,009	4,556
อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ	210	11,786,086,555	12,406

ตารางที่ 6 : จำนวนโรงงานในจังหวัดฉะเชิงเทรา แยกตามประเภทอุตสาหกรรม ปี พ.ศ. 2555 (ต่อ)

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวนโรงงาน (โรงงาน)	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงาน (คน)
อุตสาหกรรมเครื่องจักรกล	69	31,099,356,575	3,325
อุตสาหกรรมไฟฟ้า	68	19,152,298,381	20,514
อุตสาหกรรมขนส่ง	130	40,916,939,479	18,426
อุตสาหกรรมอื่นๆ	240	51,773,761	9,891
รวม	1,559	227,038,851,897	116,541

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดฉะเชิงเทรา 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, หน้า 47)

2.2.4 ศักยภาพด้านการท่องเที่ยวและบริการ

จังหวัดฉะเชิงเทรามีสถานที่ท่องเที่ยวที่หลากหลายและอยู่ไม่ไกลจากกรุงเทพมหานครเหมาะแก่การท่องเที่ยวได้หลายรูปแบบ เป็นแหล่งโบราณสถาน อนุสรณ์สถาน และวัดที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ เช่น วัดโสธรวรารามวรวิหาร (วัดหลวงพ่อโสธร) ซึ่งเป็นที่ประดิษฐานหลวงพ่อโสธรที่ประชาชนนิยมมาสักการะ แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เช่น ป่าชายเลน ล่องเรือชมปลาโลมาซึ่งจะชมได้ในช่วงเดือนพฤศจิกายน-กุมภาพันธ์ ของทุกปี และแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ เช่น ตลาดคลองสวน 100 ปี เป็นแหล่งชุมชนขนาดใหญ่ที่มีวิถีชีวิตของคนในสมัยย้อนยุคกว่าร้อยปี ชิมอาหารอร่อยที่มีทั้งอาหารคาวที่มีสูตรเฉพาะ ขนมหวาน กาแฟสูตรโบราณดั้งเดิมชมของเก่าและสถาปัตยกรรมอันทรงคุณค่า สามารถชมได้ที่ตลาดคลองสวน 100 ปี แห่งนี้แห่งเดียว

ตารางที่ 7 : รายได้จากการท่องเที่ยว จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้เยี่ยมเยือนของจังหวัดฉะเชิงเทรา ระหว่างปี พ.ศ. 2550 – 2554

รายการ	ปี 2550	ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554
รายได้จากการท่องเที่ยว (ล้านบาท)	1,519.18	1,596.65	1,736.66	2,144.85	1,967.99
จำนวนนักท่องเที่ยวและ ผู้เยี่ยมเยือน (คน)	1,768,006	1,914,285	1,662,322	1,738,887	1,358,491

ที่มา : สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดฉะเชิงเทรา (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดฉะเชิงเทรา 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, หน้า 53)

ผู้มาเยี่ยมเยือนจังหวัดฉะเชิงเทราในปี พ.ศ. 2554 มีจำนวน 1,358,491 คน และมีรายได้จากการท่องเที่ยวเท่ากับ 1,967.99 ล้านบาท ซึ่งลดลงจากปี พ.ศ. 2553 โดยการท่องเที่ยวของจังหวัดนั้นนักท่องเที่ยวสามารถมาเที่ยวได้ตลอดทั้งปี ซึ่งส่วนมากจะมีนักท่องเที่ยวมาในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ วันหยุดนักขัตฤกษ์ และช่วงงานประจำปีของจังหวัด เช่น งานนมัสการหลวงพ่อโสธร เป็นต้น นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวจังหวัดฉะเชิงเทราส่วนใหญ่เป็นคนไทยร้อยละ 90 และชาวต่างชาติร้อยละ 10 โดยคนไทยที่เดินทางมา ส่วนใหญ่มาจากภาคกลางและกรุงเทพฯ ส่วนชาวต่างชาติส่วนใหญ่จะมาจากประเทศในเอเชียและยุโรป วัตถุประสงค์หลักของนักท่องเที่ยวที่มาส่วนใหญ่เป็นการเดินทางมาเพื่อไหว้พระ ปฏิบัติธรรม แรงจูงใจที่สำคัญที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาจังหวัดฉะเชิงเทรา ได้แก่ ความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ใช้เวลาในการเดินทางไม่มาก แหล่งท่องเที่ยวน่าสนใจและสินค้าราคาถูก

2.2.5 ศักยภาพด้านด้านสังคม และคุณภาพชีวิต

2.2.5.1 ประชากรและแรงงาน

จังหวัดฉะเชิงเทรา มีจำนวนประชากร ณ เดือนธันวาคม พ.ศ. 2555 มีจำนวนทั้งสิ้น 685,721 คน แยกเป็นชาย 335,983 คน เป็นหญิง 349,738 คน มีครัวเรือนรวมทั้งสิ้น 243,178 ครัวเรือน³ ทั้งนี้ พบว่า มีประชากรและกำลังแรงงาน (ไตรมาส 3 กรกฎาคม – กันยายน 2555) เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงานรวม 423,738 คน และผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน 158,903 คน

การมีงานทำ พบว่า ผู้มีงานทำจำนวน 414,077 คน ส่วนใหญ่เป็นผู้ทำงานในสาขาการผลิตโดยผู้ทำงานรวมทั้งสิ้น 156,115 คน (คิดเป็นร้อยละ 37.7 ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด) รองลงมา ได้แก่ เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้ 111,043 คน (คิดเป็นร้อยละ 26.8) สาขาการขนส่งการขายปลีก การซ่อมแซม ยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน 48,081 คน (คิดเป็นร้อยละ 11.6) สาขาโรงแรมและอาหาร 18,598 คน (คิดเป็นร้อยละ 4.5) และสาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม 17,623 คน (คิดเป็นร้อยละ 4.3) ส่วนการว่างงานของจังหวัดฉะเชิงเทราพบว่า มีจำนวนผู้ว่างงานทั้งสิ้น 7,353 คน คิดเป็นอัตราการว่างงานร้อยละ 1.7 ของผู้อยู่ในกำลังแรงงาน โดยเป็นชาย จำนวน 5,749 คน เป็นหญิงจำนวน 1,874 คน

2.2.5.2 การสาธารณสุข

จังหวัดฉะเชิงเทรามีโรงพยาบาล ศูนย์การแพทย์ และโรงพยาบาลประจำตำบลจำนวน 135 แห่ง โดยมีค่าเฉลี่ยการให้บริการรักษาพยาบาลต่อเดือนต่อครั้งเพิ่มสูงขึ้นจาก 754.47 บาท ในปี พ.ศ. 2551 เป็น 1,215 บาทต่อเดือนต่อครั้ง ในปี พ.ศ. 2554 และมีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันในการให้บริการรักษาพยาบาลของสถานพยาบาลเพิ่มสูงขึ้นจาก 24 วันต่อครั้ง ในปี พ.ศ. 2551 เป็น 39 วันต่อครั้ง ในปี พ.ศ. 2554

ตารางที่ 8 : จำนวนวันในการให้บริการรักษาพยาบาลและค่าใช้จ่ายเฉลี่ย ระหว่างปี พ.ศ. 2551 – 2554

รายการ	ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554
เฉลี่ยการให้บริการรักษาพยาบาล/เดือน (บาท)	754.47	711	795.4	1,215
เฉลี่ยการให้บริการรักษาพยาบาล/ครั้ง (วัน)	24.81	23.36	26.19	39.95

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดฉะเชิงเทรา (อ้างถึงใน แผนพัฒนาจังหวัดฉะเชิงเทรา 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, หน้า 18)

³จาก ประกาศสำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง (อ้างถึงใน แผนพัฒนาจังหวัดฉะเชิงเทรา 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, หน้า 7)

2.2.5.3 ปัญหายาเสพติด

ผลการจับกุมคดียาเสพติดในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 - 2555 ของจังหวัดฉะเชิงเทราพบว่าอยู่ในอันดับที่ 3 ของภาคตะวันออกรองจากรยอง และชลบุรี โดยจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษทั้งหมด 5,431 ราย/ผู้ต้องหา 5,446 คน รายละเอียดดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 : ผลการจับกุมคดียาเสพติดในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 - 2555

จังหวัด	จำนวนรวม		ผลิต		นำเข้า/ส่งออก		จำหน่าย	
	ราย	คน	ราย	คน	ราย	คน	ราย	คน
ชลบุรี	22,945	22,859	9	11	1	1	483	538
ระยอง	5,744	5,886	4	4	-	-	286	324
จันทบุรี	3,300	3,313	10	10	8	9	137	145
ฉะเชิงเทรา	5,431	5,446	20	20	-	-	169	192
ปราจีนบุรี	3,280	3,382	9	8	-	-	87	118
นครนายก	1,695	1,750	8	8	-	-	84	93
ตราด	936	965	2	2	2	2	61	72
สระแก้ว	2,990	3,150	9	11	18	20	282	335
รวม	46,321	46,751	71	74	29	32	1,589	1,817
จังหวัด	ครอบครองเพื่อจำหน่าย		ครอบครอง		เสพ		อื่นๆ	
	ราย	คน	ราย	คน	ราย	คน	ราย	คน
ชลบุรี	2,550	2,812	4,707	4,680	15,184	14,803	11	14
ระยอง	1,030	1,162	1,550	1,554	2,871	2,834	3	8
จันทบุรี	457	496	798	790	1,890	1,863	-	-
ฉะเชิงเทรา	724	796	1,242	1,228	3,274	3,208	2	2
ปราจีนบุรี	350	423	585	598	2,246	2,232	3	3
นครนายก	257	306	324	340	1,022	1,003	-	-
ตราด	79	102	188	192	603	594	1	1
สระแก้ว	322	405	385	406	1,973	1,972	1	1
รวม	5,769	6,502	9,779	9,788	29,063	28,509	21	29

ที่มา : ส่วนกิจการพิเศษ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย (อ้างถึงใน แผนพัฒนาจังหวัดฉะเชิงเทรา 4 ปี (พ.ศ. 2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, หน้า 18)

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

2.2.6 ศักยภาพด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.2.6.1 ทรัพยากรน้ำ

แหล่งน้ำที่มีอยู่ภายในจังหวัด ประกอบด้วย แหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญ คือ แม่น้ำบางปะกง และแม่น้ำสาขา ห้วย ลำธาร คลอง รวมทั้งสิ้น 762 สาย ในจำนวนนี้จะมีน้ำให้ใช้ได้ในฤดูแล้ง จำนวน 745 สาย มีหนอง บึง อีกจำนวน 167 แห่ง ใช้งานได้ในฤดูแล้ง 166 แห่ง มีน้ำพุน้ำซับ 9 แห่ง มีน้ำในฤดูแล้ง ทั้ง 9 แห่ง และอื่นๆ อีก 179 แห่ง ใช้งานได้ในฤดูแล้ง 178 แห่ง สำหรับแหล่งน้ำชลประทานที่มีอยู่ภายในจังหวัดประกอบด้วย แหล่งน้ำตามโครงการชลประทานขนาดใหญ่ โครงการชลประทานขนาดกลาง โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ และโครงการชลประทานขนาดเล็ก ที่สร้างแล้วเสร็จถึงสิ้นปีงบประมาณ 2555 รวม 154 โครงการ และสามารถเก็บกักน้ำได้ 484.61 ล้านลูกบาศก์เมตร และมีพื้นที่ที่ได้รับประโยชน์จากโครงการ 1,142,826 ไร่ หรือร้อยละ 35.02 ของพื้นที่ถือครองทางการเกษตรของจังหวัด แต่อย่างไรก็ตามบางพื้นที่อาจมีสภาพขาดแคลนน้ำได้เนื่องจากอยู่ห่างไกลแหล่งน้ำหรือมีคุณภาพน้ำไม่เหมาะสม เช่น น้ำเสียหรือน้ำเค็ม โดยเฉพาะช่วงฤดูแล้งที่มีการรุกรานของน้ำเค็ม

ตารางที่ 10 : จำนวนโครงการชลประทานในเขตจังหวัดฉะเชิงเทราที่ก่อสร้างโครงการ ปี พ.ศ. 2554

ประเภทแหล่งน้ำ	จำนวนโครงการ	เก็บกักน้ำ (ล้าน ลบ.ม.)	พื้นที่ได้รับประโยชน์จากชลประทาน (ไร่)	สัดส่วนของพื้นที่ถือครองทางการเกษตร (ร้อยละ)
1. แหล่งน้ำชลประทานประเภทอ่างเก็บน้ำ				
- โครงการชลประทานขนาดใหญ่	1	420	166,174	5.09
- โครงการชลประทานขนาดกลาง	2	44.20	18,826	0.58
- โครงการชลประทานขนาดเล็ก	137	14.57	100,126	3.06
- โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	9	5.84	7,930	0.24
2. แหล่งน้ำชลประทานประเภทรับน้ำนอง				
- โครงการชลประทานขนาดใหญ่	5	-	849,770	26.05
รวม	154	484.61	1,142,826	35.02

ที่มา : โครงการชลประทานจังหวัดฉะเชิงเทรา (อ้างถึงใน แผนพัฒนาจังหวัดฉะเชิงเทรา 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, หน้า 15)

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

นอกจากนี้ยังพบว่าจังหวัดฉะเชิงเทรามีแหล่งน้ำใต้ดินหรือน้ำบาดาลอยู่ทั่วไปภายในจังหวัด โดยพื้นที่ที่มีปริมาณน้ำใต้ดินมากจะอยู่ทางด้านตะวันตกของจังหวัด ส่วนทางด้านตะวันออกมีปริมาณน้ำใต้ดินน้อย น้ำใต้ดินส่วนใหญ่มีคุณภาพไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ประโยชน์ในการอุปโภคบริโภคหรือเกษตรกรรม เนื่องจากน้ำมีความเค็มหรือน้ำกร่อย พื้นที่ที่สามารถนำน้ำใต้ดินมาใช้ประโยชน์ได้ คือ บางส่วนของอำเภอบางคล้า อำเภอสนามชัยเขต อำเภอนวมสารคาม อำเภอนาทะเกียบ แต่มีปริมาณน้อย จำนวนบ่อบาดาลทั้งหมด 161 บ่อ เป็นบ่อบาดาลที่ใช้ในการอุปโภคและบริโภคจำนวน 55 บ่อ บ่อธุรกิจ 73 บ่อ บ่อเกษตรกรรม 33 บ่อ โดยบ่อบาดาลดังกล่าวอยู่ในท้องที่อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา 15 บ่อ อำเภอบ้านโพธิ์ 13 บ่อ อำเภอบางคล้า 10 บ่อ อำเภอบางน้ำเปรี้ยว 10 บ่อ อำเภอบางปะกง 20 บ่อ อำเภอแปลงยาว 56 บ่อ อำเภอนาทะเกียบ 7 บ่อ อำเภอสนามชัยเขต 6 บ่อ อำเภอนวมสารคาม 23 บ่อ อำเภอลองเขื่อน 1 บ่อ

ด้านคุณภาพแม่น้ำในปี พ.ศ. 2553⁴ สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 13 (ชลบุรี) ได้ติดตาม ตรวจสอบและวิเคราะห์คุณภาพน้ำ ในแหล่งน้ำผิวดินเขตพื้นที่ภาคตะวันออก จำนวน 2 กลุ่มน้ำ ได้แก่ กลุ่มน้ำบางปะกง (แม่น้ำบางปะกงและคลองสาขา ได้แก่ คลองนครเนื่องเขต คลองท่าไข่ คลองพานทอง และคลองท่าลาด) จำนวน 4 ครั้งต่อปี และกลุ่มน้ำภาคตะวันออก (แม่น้ำระยอง แม่น้ำประแสร์ แม่น้ำจันทบุรี แม่น้ำพังราด แม่น้ำตราด และแม่น้ำเวฬุ) จำนวน 4 ครั้งต่อปี สรุปผลได้ดังนี้

– แม่น้ำบางปะกง จากการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำในแม่น้ำบางปะกง จำนวน 12 สถานี ตั้งแต่บริเวณปากแม่น้ำบางปะกง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ถึงบริเวณสะพานบางขนาก อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา คุณภาพน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์ดี คิดเป็นร้อยละ 4.17 คุณภาพน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์พอใช้ คิดเป็นร้อยละ 43.75 และคุณภาพน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรม คิดเป็นร้อยละ 52.08

– คลองนครเนื่องเขต จากการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำในคลองนครเนื่องเขต จำนวน 2 สถานี ได้แก่ บริเวณชุมชนสวนมะม่วง หมู่ที่ 8 และบริเวณศาลาทำเทียบเรือหมู่ที่ 9 ตำบลคลองนครเนื่องเขต อำเภอมะขาม จังหวัดฉะเชิงเทรา คุณภาพน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์พอใช้ คิดเป็นร้อยละ 12.5 และคุณภาพน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรม คิดเป็นร้อยละ 37.5 คุณภาพน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรมมาก คิดเป็นร้อยละ 50

– คลองท่าไข่ จากการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำในคลองท่าไข่ จำนวน 2 สถานี ได้แก่ บริเวณชุมชนประตุน้ำท่าไข่ ถนนริมคลองท่าไข่ และบริเวณสะพานวรรณยิ่ง ตรงข้ามโรงเรียนมิตรสัมพันธ์ ถนนสุขกิจ ตำบลหน้าเมือง อำเภอมะขาม จังหวัดฉะเชิงเทรา คุณภาพน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์พอใช้ คิดเป็นร้อยละ 25.0 และคุณภาพน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรม คิดเป็นร้อยละ 37.5 คุณภาพน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรมมาก คิดเป็นร้อยละ 37.5

– คลองพานทอง จากการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำในคลองพานทอง จำนวน 2 สถานี ได้แก่ บริเวณจุดเชื่อมคลองพานทอง คลองสัตว์พงษ์ และบริเวณประตูระบายน้ำพานทอง หมู่ที่ 4 ตำบลท่าข้าม อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา คุณภาพน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรม คิดเป็นร้อยละ 25.0 คุณภาพน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรมมาก คิดเป็นร้อยละ 75

– คลองท่าลาด จากการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำในคลองท่าลาด จำนวน 2 สถานี ได้แก่ บริเวณที่ว่าการอำเภอนมสารคาม และบริเวณวัดกกสับใน หมู่ที่ 4 ตำบลปากน้ำ อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา คุณภาพน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์พอใช้ คิดเป็นร้อยละ 37.5 และคุณภาพน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรม คิดเป็นร้อยละ 37.5 คุณภาพน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรมมาก คิดเป็นร้อยละ 25

มลพิษทางน้ำ แหล่งกำเนิดมลพิษทางน้ำของจังหวัดฉะเชิงเทรา แบ่งออกเป็น 3 แหล่งที่มา คือ น้ำเสียชุมชน ภาคการเกษตร และภาคอุตสาหกรรม แต่น้ำเสียส่วนใหญ่ของจังหวัดฉะเชิงเทราเกิดจากที่อยู่อาศัย ปัจจุบันจังหวัดฉะเชิงเทรามีระบบบำบัดน้ำเสียทั้งหมด 2 แห่ง ได้แก่ เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา และเทศบาลตำบลบางคล้า ระบบน้ำเสียทั้ง 2 แห่ง มีความสามารถในการรองรับน้ำเสียได้ทั้งสิ้น 29,000 ลบ.ม./วัน มีปริมาณน้ำเสียที่เข้าระบบประมาณ 14,160 ลูกบาศก์เมตร/วัน ซึ่งยังไม่ครอบคลุมทั้งจังหวัด และยังคงมีน้ำเสียบางส่วนถูกระบายลงสู่ทะเล และแหล่งน้ำธรรมชาติโดยตรง

⁴ แผนพัฒนาจังหวัดฉะเชิงเทรา 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, หน้า 52 - 58

ตารางที่ 11 : รายละเอียดของระบบบำบัดน้ำเสียของจังหวัดฉะเชิงเทรา ในปี พ.ศ. 2553

สถานที่บำบัดน้ำเสีย	ครอบคลุมพื้นที่บริการ (ตร.กม.)	ระบบบำบัดน้ำเสีย	ความสามารถในการรองรับน้ำเสีย (ลบ.ม./วัน)	ปริมาณน้ำเสียที่เข้าระบบ (ลบ.ม./วัน)
เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา	11.56	คลองวนเวียน (Oxidation ditch)	24,000	12,960
เทศบาลตำบลบางคล้า	5.22	บ่อฝัง (Stabilization Pond)	5,000	1,200
รวม	16.78		29,000	14,160

ที่มา: สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 13 (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดฉะเชิงเทรา 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, หน้า 60)

2.2.6.2 ทรัพยากรป่าไม้⁵

จังหวัดฉะเชิงเทรามีพื้นที่ทั้งสิ้น 3,228,603.49 ไร่ และเป็นอาณาเขตป่าทั้งสิ้น 536,181.97 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 16.61 ของพื้นที่จังหวัด ซึ่งจำแนกเป็นพื้นที่ป่าบก 528,160.10 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 16.36 ป่าชายเลน 8,021 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 0.25 อำเภอที่มีพื้นที่ป่ามากที่สุด ได้แก่ อำเภอกาหลงได้แก่ อำเภอกาหลงได้แก่ อำเภอสอนค้ำยเขตจำนวน 108,580.57 ไร่ สำหรับพื้นที่ป่าชายเลนจะมีอยู่ในพื้นที่ 3 อำเภอ ได้แก่ อำเภอบางปะกง อำเภอบ้านโพธิ์ และอำเภอเมือง พื้นที่ป่าไม้สำคัญของจังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติและป่ารอยต่อ 5 จังหวัด มีป่าสงวนแห่งชาติ 1 แห่ง คือ ป่าแควระบม - สียัด มีพื้นที่ 1,753,125 ไร่ ต่อมาที่มีการนำพื้นที่ไปปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม (สปก.) และบางส่วนนำไปประกาศเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาอ่างฤๅไน ปัจจุบันเหลือพื้นที่ซึ่งระบุว่าเป็นพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติตามกฎหมายจำนวน 854,612.90 ไร่ แต่จากการแปลภาพถ่ายดาวเทียม คาดว่าพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าแควระบม - สียัด มีสภาพป่าไม้ปกคลุมจะเหลืออยู่ไม่เกิน 200,000 ไร่ เนื่องจาก ถูกบุกรุกจับจองเป็นพื้นที่ทำการเกษตรไปเป็นจำนวนมาก มีสวนรุกขชาติ คือ สวนรุกขชาติสมเด็จพระปิ่นเกล้า (ศูนย์ศึกษาการพัฒนาเขาหินซ้อน) มีเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า 1 แห่ง คือ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาอ่างฤๅไน มีความหลากหลายทางชีวภาพค่อนข้างสูง พบว่ามีสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมไม่น้อยกว่า 144 ชนิด นกไม่น้อยกว่า 409 ชนิด สัตว์เลื้อยคลานไม่น้อยกว่า 121 ชนิด สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบกไม่น้อยกว่า 43 ชนิด ปลา น้ำจืดไม่น้อยกว่า 94 ชนิด และผีเสื้อไม่น้อยกว่า 92 ชนิด

⁵ แผนพัฒนาจังหวัดฉะเชิงเทรา 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, หน้า 56

ตารางที่ 12 : จำนวนพื้นที่ป่าไม้ และพื้นที่อื่นๆ แยกรายอำเภอของจังหวัดฉะเชิงเทรา ในปี พ.ศ. 2554

อำเภอ	ป่าบก (ไร่)	ป่าชายเลน (ไร่)	นาทุ่ง (ไร่)	แหล่งน้ำ (ไร่)	พื้นที่อื่นๆ (ไร่)	รวม (ไร่)
บางปะกง	-	6,393.93	21,503.87	4,080.70	128,216.17	160,194.68
บ้านโพธิ์	-	1,598.40	36,971.80	4,243.74	89,210.75	132,024.70
เมือง	-	29.58	16,623.62	3,094.49	220,935.27	240,682.92
บางน้ำเปรี้ยว	-	-	-	587.31	309,902.87	310,490.18
บางคล้า	-	-	10,378.31	2,172.25	134,698.29	147,248.85
คลองเขื่อน	-	-	4,496.15	1,663.43	60,820.63	66,980.21
ราชสาส์น	-	-	628.76	-	89,850.91	90,479.68
แปลงยาว	2,130.64	-	2,716.83	792.72	199,300.11	204,940.30
พนมสารคาม	7,941.49	-	78.69	2,417.03	309,094.88	319,532.09
สนามชัยเขต	108,580.57	-	-	6,751.50	551,569.15	666,901.22
ท่าตะเกียบ	409,507.40	-	-	22,301.70	457,319.57	889,128.67
รวม	528,160.10	8,021.87	93,398.03	48,104.87	2,550,918.62	3,228,603.49

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดฉะเชิงเทรา 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, หน้า 16

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

2.2.6.3 มลพิษสิ่งแวดล้อมต่างๆ⁶

- มลพิษด้านขยะมูลฝอย

จากการรวบรวมข้อมูลปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนในพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา ระหว่างปี พ.ศ. 2550 - 2553 มีปริมาณขยะมูลฝอย 583 ตัน/วัน เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2549 ที่มีปริมาณขยะมูลฝอย 508 ตัน/วัน พบว่า ขยะมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นร้อยละ 15 การกำจัดขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ เนื่องจากเป็นระบบกำจัดที่ไม่ถูกหลักสุขาภิบาล มีเพียงเทศบาลเมืองฉะเชิงเทราที่ให้เอกชนสัมปทานระบบกำจัดขยะมูลฝอยแบบครบวงจร ดำเนินการในระยะเวลา 15 ปี นอกจากนี้ จังหวัดฉะเชิงเทรายังมีแนวทางในการก่อสร้างระบบกำจัดขยะมูลฝอยรวมแบบครบวงจร ซึ่งในขณะนี้ อยู่ระหว่างการขอรับการสนับสนุนงบประมาณภายใต้แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราเป็นหน่วยหลักในการดำเนินการ โดยแบ่งออกเป็น 2 โซน คือ ศูนย์กำจัดขยะเขาหินซ้อน และศูนย์กำจัดขยะหนองไม้แก่น

- มลพิษทางอากาศ

ปัจจุบันจังหวัดฉะเชิงเทรามีสถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศในบรรยากาศของกรมควบคุมมลพิษ 1 แห่ง อยู่บริเวณตำบลวังเย็น อำเภอแปลงยาว ซึ่งมีการตรวจวัดอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่เดือน มกราคม 2548 เป็นต้นมา พบว่าคุณภาพอากาศยังอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน แต่ยังคงพบปัญหาก๊าซโอโซนและฝุ่นขนาดเล็กกว่า 10 ไมครอน มีค่าเกินมาตรฐานในบางครั้ง ทั้งนี้ แหล่งกำเนิดมลพิษจำแนกได้เป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

⁶ แผนพัฒนาจังหวัดฉะเชิงเทรา 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, หน้า 61 - 62

1) แหล่งกำเนิดประเภทโรงงานอุตสาหกรรม โดยโรงงานที่เคยก่อให้เกิดปัญหามลพิษทางอากาศนั้นเป็นโรงสีข้าวเป็นส่วนใหญ่ เคยพบว่ามีปัญหาในท้องที่อำเภอ บางน้ำเปรี้ยวและอำเภอมือง และโรงงานผลิตตะกั่วจากแบตเตอรี่ที่ผ่านการใช้งานมาแล้วในท้องที่ อำเภอแปลงยาว

2) แหล่งกำเนิดประเภทยานพาหนะ เนื่องจากจังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นเส้นทางเชื่อมโยงการเดินทางไปสู่จังหวัดอื่นๆ บริเวณที่มีการจราจรหนาแน่นย่อมจะมีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดปัญหามลพิษทางอากาศมากขึ้นตามไปด้วย โดยเฉพาะในเขตอำเภอมืองฉะเชิงเทรา

3) แหล่งกำเนิดประเภทอื่นๆ ได้แก่ การเผาขยะของชาวบ้าน การทิ้งวัสดุเหลือใช้จากกิจกรรมต่างๆ เช่น ฟางข้าว เป็นต้น มลพิษที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่จะเป็นกลิ่นควัน และก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ ซึ่งนอกจากจะก่อให้เกิดความรำคาญให้แก่ประชาชนที่อยู่ใกล้เคียงแล้วยังส่งผลกระทบต่อด้านอื่นๆ ได้แก่ การเพิ่มโอกาสของการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเผาฟางข้าวในท้องนาใกล้กับเส้นทางจราจร ทำให้เกิดควันไฟบดบังการมองเห็นของผู้ขับขี่ได้ นอกจากนี้ ปัญหามลพิษประเภทกลิ่นเหม็นโดยแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทนี้ ได้แก่ ขยะมูลฝอย น้ำเน่าเสีย การประกอบกิจการที่ก่อให้เกิดกลิ่นเหม็นรบกวน

- มลพิษทางเสียง

ในพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา ไม่มีสถานีตรวจวัดระดับเสียง ในช่วงที่ผ่านมา มีเรื่องร้องเรียนในด้านมลพิษทางเสียงอยู่บ้าง โดยมีมลพิษทางเสียงในจังหวัดฉะเชิงเทรา มีแหล่งกำเนิดจาก 2 กลุ่ม

1) โรงงานอุตสาหกรรมและสถานประกอบการในจังหวัด พบว่า มีปัญหาเรื่องร้องเรียนเรื่องเสียงรบกวนจากโรงงานไฟฟ้าชีวมวล โรงงานบดแก้ว โรงงานซ่อมและดัดแปลง สภาพรถยนต์ และสถานบันเทิงในเขตอำเภอมือง

2) ยานพาหนะ สำหรับยานพาหนะที่มักก่อให้เกิดเสียงรบกวน ในพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา ได้แก่ รถจักรยานยนต์ดัดแปลง และรถยนต์ที่ติดเครื่องเสียงที่มีกำลังขยาย สูง รบกวนผู้อื่นขณะวิ่งผ่านชุมชน

2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและตัวชี้วัด

วิสัยทัศน์จังหวัด

“ศูนย์กลางแห่งบูรพาวิถีสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ฐานอุตสาหกรรมและ พาณิชยกรรมโดดเด่นเป็นเลิศ สินค้าเกษตรปลอดภัย ท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรมได้มาตรฐาน สังคมเป็นสุข”

ประเด็นยุทธศาสตร์พัฒนา

1. เพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม
รองรับ AEC และตลาดโลก

เป้าประสงค์

อุตสาหกรรมและพาณิชยกรรมมีความเจริญเติบโตและชุมชนสามารถอยู่
ร่วมกันโดยไม่มีปัญหาสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์

1) การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน (รวมถึงการวางผังเมือง) เพื่อรองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรมเพื่อเตรียมเข้าสู่ AEC

2) ส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานให้ได้มาตรฐาน

3) ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาคอุตสาหกรรมและชุมชน

ตัวชี้วัด

1) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ คิดเป็นร้อยละ 16

2) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่ร่วมกับภาครัฐในการรักษาสิ่งแวดล้อม คิดเป็นร้อยละ 10

3) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของแรงงานที่ได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 20

2. เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร

ปลอดภัย

เป้าประสงค์

ผลผลิตทางการเกษตรมีคุณภาพและได้มาตรฐาน

กลยุทธ์

1) พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ
สมดุล และยั่งยืน

2) พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกรสู่การเป็น Smart Farmer

3) พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรให้เหมาะสมเกี่ยวกับสภาพพื้นที่ (Zoning) และมีมาตรฐาน

4) ส่งเสริมภาพลักษณ์และช่องทางการตลาด สินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ OTOP ที่มีความหลากหลายสู่ตลาดโลก

5) ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรและผลิตสินค้า OTOP ให้ได้มาตรฐานโดยใช้นวัตกรรมใหม่

6) ส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกร สถาบันเกษตรกร ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อสร้างความมั่นคงด้านการผลิตสินค้าเกษตร

ตัวชี้วัด

1) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของเกษตรกรที่เป็น smart farmer ต้นแบบ คิดเป็นร้อยละ 25
2) ร้อยละของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีความสามารถลดต้นทุนการผลิตได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 (ร้อยละ 85)

3) จำนวนเกษตรกรกลุ่มเป้าหมายที่ผ่านการเตรียมความพร้อมตามระบบมาตรฐาน GAP (ข้าว มะม่วง สุก) 1,200 ราย

4) จำนวนพื้นที่เกษตรกรที่ได้รับประโยชน์จากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร 44,000 ไร่

5) ร้อยละของฟาร์มสุกรที่มีความสามารถรักษาสถานภาพฟาร์มมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 65

6) ร้อยละของฟาร์มสุกรที่มีความสามารถพัฒนาเข้าสู่ระบบฟาร์มมาตรฐาน
คิดเป็นร้อยละ 30

7) ร้อยละของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการฯ ได้รับการส่งเสริม
และพัฒนาศักยภาพ คิดเป็นร้อยละ 85

3. พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และวัฒนธรรมได้มาตรฐาน

เป้าประสงค์

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และวัฒนธรรมมาตรฐาน

กลยุทธ์

- 1) พัฒนาฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวรวมถึงแหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงให้ได้มาตรฐาน
- 2) พัฒนาสินค้า บริการ และปัจจัยสนับสนุนทางการท่องเที่ยว
- 3) สร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว

ตัวชี้วัด

- 1) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนผู้เยี่ยมชม คิดเป็นร้อยละ 8
- 2) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 13
- 3) จำนวนที่เพิ่มขึ้นของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ 4 แห่ง
- 4) จำนวนผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ สินค้า OTOP 12 ผลิตภัณฑ์
- 5) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP คิดเป็นร้อยละ 8

4. ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุล

เป้าประสงค์

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการสงวนรักษาไว้ใช้ประโยชน์อย่าง
เหมาะสมและสมดุลยั่งยืน

กลยุทธ์

- 1) บูรณาการการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ
- 2) เสริมสร้างจิตสำนึกของประชาชน และสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม
ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด

- 1) จำนวนชุมชนที่การแก้ไขมลพิษทางน้ำจากน้ำเสียเพิ่มขึ้น 4 ชุมชน
- 2) จำนวนชุมชนที่มีบริหารจัดการขยะชุมชนเพิ่มขึ้น 4 ชุมชน

5. พัฒนาทุนทางสังคมและความมั่นคงสู่สังคมเป็นสุข

เป้าประสงค์

1) ประชาชน ครอบครัว และชุมชน มีการศึกษา คุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน สังคมอยู่เย็นเป็นสุข

กลยุทธ์

1) พัฒนาความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว/ชุมชนรวมทั้งสร้างและขยายโอกาสให้ประชาชนเข้าถึงระบบการศึกษา ความรู้ คุณธรรม อาชีพ สุขภาพ และรักษาสิทธิของบุคคล ความรู้ภูมิปัญญา และอัตลักษณ์ท้องถิ่น เพื่อการดำรงชีวิตที่ดี

2) เพิ่มประสิทธิภาพของกระบวนการบริหารจัดการ และเสริมสร้างเครือข่ายในด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแก่ประชาชน/ชุมชน

3) ส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารจัดการในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด

4) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วนในการพัฒนาประชาธิปไตย และการสร้างความสมานฉันท์

ตัวชี้วัด

1) ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชนมีผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดไม่เกิน 3 คนต่อ 1,000 คน ร้อยละ 100

2) ร้อยละที่ลดลงของครัวเรือนยากจนเป้าหมายที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ ข้อมูลความจำเป็นฐาน (จปฐ.)

3) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของค่าเฉลี่ย O-net ม.3 คิดเป็นร้อยละ 55

4) ร้อยละสถานบริการสุขภาพมีคุณภาพมาตรฐานตามที่กำหนด (HA) คิดเป็นร้อยละ 55

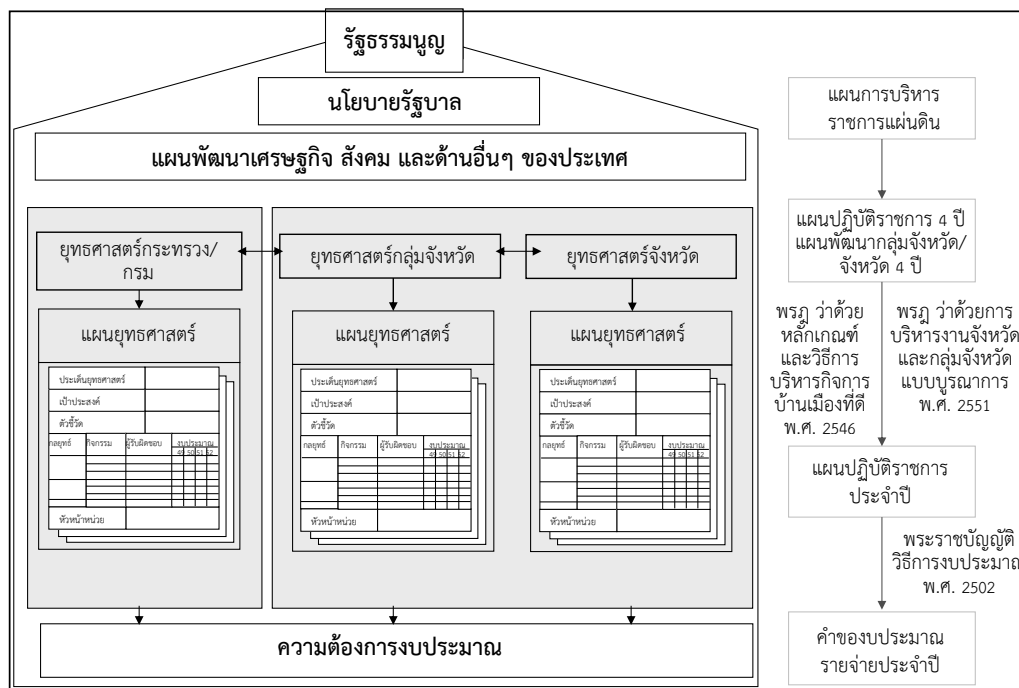
5) ร้อยละผู้ป่วยความดันโลหิตสูงที่ควบคุมความดันโลหิตได้ดี คิดเป็นร้อยละ 55

6) ร้อยละของผู้ป่วยเบาหวานที่ควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้ดี คิดเป็นร้อยละ 60

2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)

ภายใต้กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และการแปลงแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการประจำปีนั้น **หนึ่งในกรอบแนวความคิดตั้งต้นที่สำคัญยิ่ง คือ “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ”** ในช่วงเวลานั้นๆ เนื่องด้วย ความสอดคล้องระหว่างทิศทางการพัฒนาพื้นที่ซึ่งถูกกำหนดโดยแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะเป็นกลไกหลักของหน่วยงานภาคีการพัฒนาในระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัดได้นำไปเสนอ เพื่อขอรับงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนงานและโครงการต่างๆ ในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมในภาพรวมได้อย่างยั่งยืน สามารถสรุปได้ตามแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 1: การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม

จากโครงสร้างความสัมพันธ์ที่ได้สรุปข้างต้นนั้น “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)” จึงเป็นกรอบแนวคิดเชิงยุทธศาสตร์ที่สำคัญยิ่งในการจัดทำ และทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ปี พ.ศ. 2558 - 2561 ทั้งนี้ แนวทางการพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ให้ความสำคัญกับการสร้างภูมิคุ้มกันเป็นลำดับแรก โดยภูมิคุ้มกันในกรณีนี้ หมายถึงการสร้าง ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ การเตรียมความพร้อมรองรับการเปิดเสรีทางการค้า ระดับต่างๆ การสร้างเกราะคุ้มกันทางสังคม รวมถึงการป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยสรุปสาระสำคัญของแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้ ดังต่อไปนี้⁷

(1) การพัฒนาศักยภาพคนไทยในเรื่องการคิด วิเคราะห์ ใฝ่เรียนรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม ควบคู่กับการเสริมสร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาและแหล่งเรียนรู้เพื่อ ส่งเสริมการเรียนรู้ในระดับชุมชน

(2) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีกระบวนการผลิตที่เน้นการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบการ คွ้มครองทางสังคมให้มีคุณภาพและครอบคลุมอย่างทั่วถึง

(3) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และส่งเสริมบทบาทภาคประชาสังคม และธุรกิจเอกชนให้เป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคมไทย

(4) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์และเสริมสร้างความเข้มแข็ง ให้กับห่วงโซ่อุปทานของธุรกิจไทยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับธุรกิจไทยในตลาดภูมิภาค และตลาดโลก

⁷ สรุปประเด็นโดย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประกอบการประชุมวันที่ 30 มี.ค. 2555

(5) การส่งเสริมความร่วมมืออย่างเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาทั้งในระดับอนุภูมิภาค และภูมิภาค รวมทั้งพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่เชื่อมโยงภูมิภาคเอเชียได้

(6) การเตรียมความพร้อมของไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ทักษะแรงงาน และปรับกฎ ระเบียบ ให้สอดคล้องกับกติกาของอาเซียน

(7) การปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ และการใช้ที่ดินเพื่อสนับสนุนความมั่นคงด้านอาหาร รวมทั้งปรับปรุงกระจายการถือครองที่ดินให้เป็นธรรม

(8) การยกระดับขีดความสามารถของไทยในการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ

(9) การส่งเสริมการสร้างความเป็นธรรมในสังคม โดยยึดหลักการบริหารจัดการแบบธรรมาภิบาล เพิ่มประสิทธิภาพการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนากลไกการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียม

อนึ่ง แนวทางการพัฒนาประเทศดังกล่าวจึงสอดคล้องกับวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศไทยในระยะเวลา 5 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 คือ “สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง” โดยมีเป้าหมายของแผนฯ รวมถึงตัวชี้วัดการพัฒนาตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 13 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(1) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า 5 คะแนน	<ul style="list-style-type: none">- ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข- ดัชนีความสงบสุข- สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุด ร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อย ร้อยละ 10- สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน- สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม- ดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน
(2) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น	<ul style="list-style-type: none">- จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย- ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม- สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง- จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา- อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ- ดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว

ตารางที่ 13 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (ต่อ)

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(3) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ - อัตราเงินเฟ้อ - ผลิตภาพการผลิตรวม - อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ - สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
(4) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ	<ul style="list-style-type: none"> - คุณภาพน้ำและอากาศ - ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ - สัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว

เพื่อให้การพัฒนาประเทศบรรลุวัตถุประสงค์ และมีแนวทางที่สอดคล้องกับเป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ไว้ 6 ประเด็นหลัก ดังนี้

(1) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี รวมทั้งสนับสนุนการสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วมและตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบ ตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม

(2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม

(3) ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรตลอดห่วงโซ่การผลิต การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน อีกทั้งยังครอบคลุมถึงการปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

(4) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพเท่าเทียม และเป็นธรรม และการบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีเสถียรภาพ

(5) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่างๆ การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาค การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ และการเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว เป็นต้น

(6) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ ป่าไม้ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การปรับกระบวนการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการเตรียมความพร้อมรองรับกับภัยพิบัติทางธรรมชาติเป็นสำคัญ

ในการนี้ คณะทำงานที่ปรึกษาได้สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่าง 6 ประเด็นยุทธศาสตร์ และ 8 ตัวชี้วัดของจังหวัดฉะเชิงเทรา กับประเด็นยุทธศาสตร์ และตัวชี้วัดภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 แสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 14 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ประเด็นยุทธศาสตร์แผนฯ 11	ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดฉะเชิงเทรา
(1) การสร้างความเป็นธรรมในสังคม	ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาทุนทางสังคมและความมั่นคงสู่สังคมเป็นสุข
(2) การพัฒนาคมนิสัยสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และวัฒนธรรมได้มาตรฐาน ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาทุนทางสังคมและความมั่นคงสู่สังคมเป็นสุข
(3) การสร้างสมดุลและความมั่นคงของอาหารและพลังงาน	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การเพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรปลอดภัย
(4) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรมรองรับ AEC และตลาดโลก ยุทธศาสตร์ที่ 2 การเพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรปลอดภัย ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และวัฒนธรรมได้มาตรฐาน
(5) การสร้างเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรมรองรับ AEC และตลาดโลก ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และวัฒนธรรมได้มาตรฐาน
(6) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุล

ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดมีความสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 เฉพาะในส่วนของการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้ และการพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัด

ตารางที่ 15 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ตัวชี้วัดตามแผนฯ 11	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี การพัฒนาจังหวัดฉะเชิงเทรา
1. ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อยร้อยละ 10 สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน	-ไม่มีตัวชี้วัดสอดคล้อง-
2. คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว	-ไม่มีตัวชี้วัดสอดคล้อง-
3. จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว	<ul style="list-style-type: none"> - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผู้ที่ได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน - ร้อยละของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีความสามารถลดต้นทุนการผลิตได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผู้ได้รับการอบรม(ผู้ประกอบการหน่วยงานภาครัฐ) เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน - ร้อยละที่ลดลงของครัวเรือนยากจนเป้าหมายที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ. - จำนวนชุมชนที่แก้ไขมลพิษทางน้ำจากน้ำเสียเพิ่มขึ้น - จำนวนชุมชนที่มีการบริหารจัดการขยะชุมชนเพิ่มขึ้น
4. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเพื่อผลิตภาพการผลิตรวม อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว

ตัวชี้วัดการพัฒนาของจังหวัดสอดคล้องกับตัวชี้วัดด้านความอยู่เย็นเป็นสุข และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ แต่อย่างไรก็ดี ยังไม่มีตัวชี้วัดในส่วนของการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้ การพัฒนาโครงข่ายคมนาคม และทรัพยากรธรรมชาติในจังหวัด

2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.5.1 ความเป็นมาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)

จากยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555 - 2559) และแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ฉบับที่ 2 ของประเทศไทย (พ.ศ.2552 - 2556) ได้วางแนวทางหลักในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ของประเทศไทย ได้แก่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ และพัฒนาบริการภาครัฐผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสร้างโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ดังนั้นเพื่อให้เกิดโครงการที่เป็นรูปธรรม กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยสำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) (สโร.) จึงจัดทำโครงการจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) ขึ้น โดยถือเป็นนโยบายเร่งด่วนภายใต้แนวคิดการพัฒนาประเทศไปสู่ “Smart Thailand” ซึ่งประกอบไปด้วย Smart Network Smart Government และ Smart Business ทั้งนี้ในระยะแรกของโครงการได้กำหนดให้ “จังหวัดนครนายก” เป็นต้นแบบของจังหวัดที่จะดำเนินการให้บริการรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์เพื่อบูมสู่การเป็น “Smart Province” เนื่องด้วยความเหมาะสมของขนาดพื้นที่จังหวัดและความพร้อมทั้งด้านสถานที่ราชการ สถานที่ท่องเที่ยว การเกษตร และจะขยายผลไปสู่จังหวัดอื่นๆ ต่อไป

ทั้งนี้ สำหรับโครงการ Smart Thailand ประกอบด้วยกิจกรรมหลักที่สำคัญ ได้แก่

(1) กิจกรรม Smart City หรือ Smart Province ซึ่งได้ดำเนินการนำร่องที่จังหวัดนครนายก โดยจะทำให้เกิดการบริหารงานราชการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้บริการข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับประชาชนในระดับท้องถิ่น

(2) กิจกรรม Smart Citizen Info. (การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริการภาครัฐโดยใช้ประโยชน์จากบัตรประจำตัวประชาชน) ซึ่งเป็นการใช้ประโยชน์จาก Smart Card ตามนโยบายของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยเป็นระบบที่จะช่วยให้นำบัตรประชาชนแบบ Smart Card มาใช้บริการอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐได้

เป้าหมายโครงการ Smart Thailand

(1) ประชาชนได้รับความสะดวกและรวดเร็วในการตรวจสอบข้อมูลการให้บริการและสนับสนุนความช่วยเหลือตามมาตรการต่างๆ รวมถึงข้อมูลสิทธิที่ตนพึงได้รับจากบริการภาครัฐผ่านบัตรประจำตัวประชาชน (Smart Card) ผ่านศูนย์บริการร่วมโครงการ Smart Citizen Info

(2) ประชาชนสามารถทำธุรกรรม หรือขั้นตอนทางราชการต่างๆ ด้วยอิเล็กทรอนิกส์ ให้เป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ณ จุดบริการครบวงจรแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service)

(3) สร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของระบบบริการภาครัฐแบบบูรณาการผ่านระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกลางภาครัฐ

2.5.2 ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE) และตัวชี้วัดสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

สำหรับโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดที่ได้ศึกษาในครั้งนี้ นอกจากจะทำการศึกษาลักษณะที่มีศักยภาพของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue) รวมถึงกำหนดตัวชี้วัด/รายการข้อมูลที่จะสะท้อนถึงศักยภาพของผลิตภัณฑ์หรือประเด็นสำคัญนั้นๆ แล้ว การศึกษาในครั้งนี้ยังได้ทำการศึกษาแนวโน้มในการจัดทำยุทธศาสตร์และตัวชี้วัดของแต่ละจังหวัดว่ามีความสอดคล้องกับแนวทางของจังหวัดอัจฉริยะหรือไม่เพียงใด เพื่อเป็นกรอบในการพิจารณาปรับปรุงตัวชี้วัดให้มีหลักการ ทิศทางที่สอดคล้องต่อการพัฒนาพื้นที่ให้เป็นจังหวัดอัจฉริยะต่อไปในอนาคต

ในเบื้องต้นจากการศึกษาจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครนายกดังที่ได้ศึกษาไว้ในรายงานฉบับที่แล้วนั้น จะพบว่าตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครนายกมีการรอบการกำหนดตัวชี้วัดที่เน้น เป้าหมาย 5 ตัวชี้วัดในการพัฒนาเพื่อให้กรอบการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในแต่ละด้านมีมิติในการพิจารณาได้ละเอียดและชัดเจนนั้น ขณะที่ปรึกษาได้จัดทำกรอบตัวชี้วัดภายใต้กรอบเป้าหมายทั้ง 5 ด้านที่สอดคล้องกับจังหวัดนครนายกไว้ และได้มีการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัดไว้ ดังนี้

ด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE)

(1) ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น

(P: Gross Province Product)

- การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค, ท้องถิ่น)
- การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น
- คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น

(2) รายได้ประชากรต่อหัวต่อปีของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น

(I : Per Capita Income)

- ประชาชนพึ่งพาตนเองได้
- การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)
- การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น
- จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น
- จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น

(3) การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น

(D : Distribution of Income)

- ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบล สหกรณ์เทศบาล
- การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
- การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
- การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล่างสู่บน และบนสู่ล่างเพิ่มขึ้น
- การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละจังหวัดและ

และสหกรณ์จังหวัด

ภูมิภาคอาเซียนเพิ่มขึ้น

(4) ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น

(H : Gross Happiness Index)

- สุขภาพแข็งแรง
- มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ
- ใช้ชีวิตแบบพอเพียง
- ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้
- มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น
- มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น
- ไม่มีหนี้สิน
- มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ
- มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง
- มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี
- มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน
- ไม่มีความผิด
- ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น
- ได้รับการบริการของรัฐที่ดี
- ได้รับการคุ้มครองรักษาสิทธิ
- มีจิตอาสา
- เลี้ยงลูกได้ดี
- ครอบครัวอบอุ่น
- จิตใจเบิกบาน

(5) ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง

(E: Government Expense)

- บุคลากร
- มอบอำนาจและกระจายอำนาจ
- ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง
- ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์
- ลดการเดินทาง
- ลดเวลาการปฏิบัติ
- ทำงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)
- ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร

นอกจากด้านคุณภาพชีวิตแล้วนั้น คณะที่ปรึกษายังได้จัดกลุ่มตัวชี้วัดที่จะสะท้อนมิติด้านสังคมอุดมปัญญา เพื่อเป็นตัวชี้วัดที่จะบอกถึงการอยู่ร่วมกันโดยสงบและเป็นสังคมของผู้มีปัญญาในการอยู่ร่วมกันอย่าง สงบ สันติและสร้างสรรค์

ด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

- (1) สันติภาพและสันติสุข คือ เป้าหมายร่วม (P : Peaceful)
- (2) ปรับตัว คือ สิ่งที่ต้องกระทำ (A : Adjustment)
- (3) เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน (R: Reason)
- (4) เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต (K : knowledge)
- (5) พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ (S:Sufficiency)

ซึ่งมีรายละเอียดและการเปรียบเทียบระหว่างตัวชี้วัดในด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE) และด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS) กับการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัด/กลุ่มจังหวัด รายละเอียดตามภาคผนวก ข ของรายงานฉบับนี้

2.5.3 สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยง และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

แนวทางการสร้างจังหวัดอัจฉริยะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะก่อให้เกิดผลดีต่อประเทศชาติในหลายด้าน ได้แก่ ประชาชนจะได้รับการบริการจากภาครัฐได้สะดวกรวดเร็วขึ้น รัฐสามารถใช้ข้อมูลในการวางแผนงานด้านการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐใช้ข้อมูลในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพตรงต่อความต้องการ และประชาชนสามารถใช้เครื่องมือด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ในการติดต่อสื่อสารหรือการขอรับบริการจากภาครัฐได้อย่างกว้างขวาง โดยอาศัยหลักการการบริหารแบบบูรณาการ สามารถเชื่อมโยง 5 ภาคส่วนสำคัญ ได้แก่ ส่วนท้องถิ่นและชุมชน หน่วยงานส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค หน่วยงานราชการส่วนกลางและภาคเอกชนเข้าด้วยกัน เมื่อทุกภาคส่วนทำงานเชื่อมโยงกันจนเป็นระบบ จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ การประสานงาน และการสั่งการให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว ทันท่วงทีต่อการพัฒนาช่วยลดระยะเวลาและรายจ่าย ซึ่งเป็นผลดีทั้งรัฐ เอกชนและประชาชน ซึ่งผลที่ได้รับคือการพัฒนาและศักยภาพที่ก้าวกระโดดของจังหวัดและประเทศชาติ

อย่างไรก็ตามการจะสร้างให้เกิดจังหวัดอัจฉริยะนั้น นอกจากแนวทางในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) มาใช้เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการแบบบูรณาการดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้วนั้น ยังต้องอาศัยประเด็นสำคัญอื่นๆ อาทิ การสร้างสังคมที่สงบสุข มีรายได้ความมั่นคงปลอดภัย ใฝ่รู้เพื่อสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพเข้าสู่สังคมและพัฒนาไปพร้อมๆกับการเจริญเติบโตของเทคโนโลยี จึงได้เกิดการกำหนดตัวชี้วัด “จังหวัดอัจฉริยะ” ในนิยามใหม่ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นจังหวัดที่นำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการงานของจังหวัดให้บูรณาการได้เท่านั้น แต่จังหวัดอัจฉริยะใหม่ที่ใช้เป็นกรอบในการศึกษาค้นคว้า จะหมายถึงความรวมถึงความการยกระดับให้แต่ละจังหวัดมีแผนการบริหารจัดการงานที่ดี มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการมุ่งเน้นการพัฒนาให้ประชาชนมีวิถีชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น บนพื้นฐานของความสงบสุข สันติ สามัคคี ใฝ่รู้ เพื่อสร้างสรรค์สังคมใหม่ที่น่าอยู่ร่วมกัน

การกำหนดตัวชี้วัดของจังหวัดในแผนพัฒนาจังหวัดที่ปรากฏในภาคผนวก ข ของรายงานฉบับนี้นั้น ยังไม่สอดคล้องกับตัวอย่างตัวชี้วัดของจังหวัดอัจฉริยะที่คณะที่ปรึกษาได้นำเสนอเป็นตัวอย่างไว้มากนัก เนื่องจากจังหวัดมุ่งเน้นจัดทำตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาฯ และโครงการ ส่วนใหญ่จะเป็นตัวชี้วัดมาตรฐานทั่วไป ที่เน้นเชิงปริมาณ หรือในบางตัวชี้วัดอาจวัดได้ยากทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ ในขณะที่ตัวชี้วัดที่ที่ปรึกษาได้ตั้งขึ้นมาเพื่อสะท้อนการเป็นจังหวัดอัจฉริยะในนิยามใหม่นั้น จะเน้นตัวชี้วัดที่จะสะท้อนเชิงคุณภาพของคุณภาพชีวิตประชาชนที่มีคุณภาพมากขึ้นและเป็นตัวชี้วัดที่สะท้อนความสงบสุขของสังคม เป็นต้น

บทที่ 3

ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยการวิเคราะห์การจัดเก็บข้อมูลรายการสถิติทางการที่สำคัญและจำเป็นของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) และ/หรือ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue) แยกตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด รวมไปถึงการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติทางการที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) พร้อมสรุปแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บ ซึ่งเป็นการเรียบเรียงและรวบรวมข้อมูลจากการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัดฉะเชิงเทรา เมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2557

3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : เพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม และพาณิชย์กรรม รองรับ AEC และตลาดโลก

3.1.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “การขนส่งและกระจายสินค้า”

ตารางที่ 16 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)
เพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรม รองรับ AEC และตลาดโลก	เศรษฐกิจ -> การค้า	การขนส่งและกระจายสินค้า
สรุปเหตุผลสนับสนุน <ul style="list-style-type: none">- ที่ตั้งของจังหวัดฉะเชิงเทราเป็นชุมทางคมนาคม โดยอยู่ใกล้กรุงเทพฯ/ สนามบินสุวรรณภูมิ/ ชุมทางรถไฟ/ ท่าเรือ และมีโครงข่ายที่สามารถเชื่อมโยงไปยังภาคตะวันออกเฉียเหนือและชายแดนกลุ่มประเทศอาเซียน- เขตจังหวัดฉะเชิงเทรา มีโรงงานอุตสาหกรรมหลายประเภท กระจายตัวอยู่ตามอำเภอต่างๆ การขยายตัวของโรงงานอุตสาหกรรมที่ผ่านมานักลงทุนให้ความสนใจที่จะลงทุนตั้งโรงงานในเขตอำเภอบางปะกง และอำเภอเมือง มากกว่าพื้นที่อื่น เนื่องจากเป็นบริเวณที่ใกล้กับแหล่งขนถ่ายสินค้าและวัตถุดิบในการผลิต และมีการคมนาคมขนส่งที่สะดวกรวดเร็ว แต่ปัจจุบันพื้นที่ในเขตอำเภอบ้านโพธิ์กำลังได้รับความสนใจจากนักลงทุนมากขึ้น เนื่องจากอยู่ใกล้กับสนามบินสุวรรณภูมิ ซึ่งจะเป็แหล่งขนถ่ายสินค้าแห่งใหม่ ที่ทันสมัยและมีขนาดใหญ่ที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้- จังหวัดได้มีการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน (รวมถึงการวางผังเมือง) เพื่อรองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม/พาณิชย์กรรม เพื่อเตรียมเข้าสู่ AEC และรัฐบาลมีโครงการรถไฟรางคู่ชั้น 2 สาย คือ ฉะเชิงเทรา-ศรีราชา-แหลมฉบัง ระยะทาง 78 กิโลเมตร และสายคลองสินแก้ว-แก่งคอย ระยะทาง 82 กิโลเมตร ซึ่งจะช่วยเสริมบทบาทการเป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์ (Logistics) ให้กับจังหวัดฉะเชิงเทรา ที่จะเชื่อมโยงกับกรุงเทพฯ ภาคตะวันออกเฉียเหนือ ภาคกลางตอนบน ภาคตะวันออก และท่าเรือแหลมฉบัง		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำพ.ศ. 2556)

VC ยุทธศาสตร์ที่ 1 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ - การขนส่งและกระจายสินค้า

3.1.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑที่มีศักยภาพ “การขนส่งและกระจายสินค้า”

ตารางที่ 17 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การขนส่งและกระจายสินค้า”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC1 : โครงสร้างพื้นฐานทางการค้า การลงทุน						
CSF 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	KPI 1.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของเส้นทางที่ได้รับการพัฒนา/ปรับปรุงให้ได้มาตรฐาน	Data 1.1.1 จำนวนเส้นทางและรายละเอียดเส้นทางคมนาคม	มี	รายงาน	ปี	สนง.ทางหลวงชนบท กรมทางหลวง
		Data 1.1.2 จำนวนเส้นทางที่ผ่านมาตรฐาน (โปรดระบุชื่อมาตรฐาน)	มี	รายงาน	ปี	สนง.ทางหลวงชนบท กรมทางหลวง
CSF 2 การพัฒนาด้านการค้า และระบบ One stop service	KPI 2.1 ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ	Data 2.1.1 ความพึงพอใจของผู้รับบริการ	ไม่มี			สนง.พาณิชย์จังหวัด
CSF 3 การพัฒนาเครือข่ายสื่อสารและระบบสารสนเทศ	KPI 3.1 จำนวนโครงข่ายคมนาคมที่ได้รับการพัฒนา	Data 3.1.1 จำนวนโครงข่ายคมนาคมที่ได้รับการพัฒนา	มี	รายงาน	ปี	บ.ทีโอที บ.กสท.
	KPI 3.2 ระบบสารสนเทศเกี่ยวกับ logistic ที่มีการใช้งานจริง	Data 3.2.1 ระบบสารสนเทศเกี่ยวกับ logistic ที่มีการใช้งานจริง	ไม่มี			สนง.พาณิชย์จังหวัด/ สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด / สนง.จังหวัด
CSF 4 พัฒนาระบบฐานข้อมูลโลจิสติกส์	KPI 4.1 ข้อมูลด้านโลจิสติกส์ มีความครบถ้วนถูกต้อง ทันสมัย	Data 4.1.1 จำนวนข้อมูลในฐานข้อมูลโลจิสติกส์	ไม่มี			สนง.พาณิชย์จังหวัด / สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด / สนง.จังหวัด
	KPI 4.2 งบประมาณที่ใช้ในการพัฒนาฐานข้อมูลโลจิสติกส์	Data 4.2.1 งบประมาณในปีที่ผ่านมา	ไม่มี			สนง.พาณิชย์จังหวัด/ สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด/ สนง.จังหวัด

ตารางที่ 17 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การขนส่งและกระจายสินค้า” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 2 : พัฒนาความพร้อมและสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการ						
CSF 5 การพัฒนาขีดทักษะความสามารถของผู้ประกอบการโดยเฉพาะด้านภาษาอังกฤษ	KPI 5.1 จำนวนครั้งที่ภาครัฐจัดอบรมภาษาอังกฤษให้บุคลากรและผู้ประกอบการด้านการขนส่ง	Data 5.1.1 จำนวนครั้งที่จัดอบรม/ให้ความรู้ด้านภาษาอังกฤษให้บุคลากร/ผู้ประกอบการ	ไม่มี			สนง.ขนส่งจังหวัด
	KPI 5.2 ระดับความรู้ด้านภาษาอังกฤษ	Data 5.2.1 คะแนนจากการทดสอบภาษาอังกฤษ	ไม่มี			สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
CSF 6 การเพิ่มศักยภาพในการดำเนินธุรกิจ	KPI 6.1 ร้อยละของผู้ประกอบการที่ได้รับความรู้เรื่อง logistic	Data 6.1.1 ผู้ประกอบการที่ได้รับความรู้เรื่อง logistic	ไม่มี			สนง.พาณิชย์จังหวัด/ สนง.ขนส่งจังหวัด
		Data 6.1.2 จำนวนหลักสูตรอบรมด้าน logistic	ไม่มี			สนง.ขนส่งจังหวัด/ สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด
CSF 7 การยกระดับความพร้อมด้านเทคโนโลยี (Technology Readiness)	KPI 7.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผู้ประกอบการที่ดำเนินธุรกิจผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต	Data 7.1.1 จำนวนผู้ประกอบการที่ดำเนินธุรกิจผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต	ไม่มี			สนง. พาณิชย์จังหวัด
	KPI 7.2 จน.ผู้ประกอบการที่ได้รับการอบรมการใช้เทคโนโลยีเพื่อดำเนินธุรกิจ	Data 7.2.1 จำนวนผู้ประกอบการธุรกิจด้านการขนส่งที่ยังไม่ได้ใช้เทคโนโลยี	ไม่มี			สนง.พาณิชย์จังหวัด/ สนง. ขนส่งจังหวัด
CSF 8 การส่งเสริมพัฒนาการรวมกลุ่มผู้ประกอบการค้าเพื่อการค้าระหว่างประเทศ	KPI 8.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการรวมกลุ่มผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศ	Data 8.1.1 จำนวนกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ	ไม่มี			สนง.พาณิชย์จังหวัด
CSF 9 การสร้างผู้ประกอบการธุรกิจบริการขนส่งสินค้าเพื่อการค้าระหว่างประเทศ	KPI 9.1 ร้อยละของผู้ประกอบการธุรกิจบริการขนส่งสินค้า ที่เพิ่มขึ้น	Data 9.1.1 จำนวนผู้ประกอบการธุรกิจบริการขนส่งฯ ในจังหวัด	มี	ทะเบียน	เดือน	สนง.ขนส่งจังหวัด
		Data 9.1.2 จำนวนโครงการ/กิจกรรมในการกระตุ้นให้ผู้ประกอบการสนใจประกอบธุรกิจด้านการขนส่ง	ไม่มี			สนง. ขนส่งจังหวัด

ตารางที่ 17 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การขนส่งและกระจายสินค้า” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 10 การสร้างผู้ประกอบการ ธุรกิจบริการขนส่งสินค้าเพื่อ การค้าระหว่างประเทศ	KPI 10.1 การจัด Road Show สินค้า บริเวณชายแดนเพิ่มขึ้น	Data 10.1.1 จำนวนกิจกรรมและ รายละเอียดในการจัด Road Show สินค้าใน ปีที่ผ่านมา	ไม่มี			สนง.พาณิชย์จังหวัด
VC 3 : การบริหารจัดการสินค้า (Logistics)						
CSF 11 การจัดตั้งศูนย์ กระจายสินค้า	KPI 11.1 จำนวนศูนย์กระจายสินค้า	Data 11.1.1 จำนวนศูนย์กระจายสินค้า ที่ไม่ติดชายแดน	ไม่มี			สนง. พาณิชย์จังหวัด / ด้านศุลกากร
		Data 11.1.2 จำนวนศูนย์กระจายสินค้า บริเวณชายแดน	ไม่มี			สนง.พาณิชย์จังหวัด/ ด้านศุลกากร
CSF 12 การพัฒนา ประสิทธิภาพและลดต้นทุน การขนส่งและกระจายสินค้า	KPI 12.1 ระยะเวลาในการขนส่งสินค้า จากต้นทางถึงปลายทางลดลง	Data 12.1.1 ระยะเวลาในการขนส่งสินค้า	ไม่มี			สนง.พาณิชย์จังหวัด ด้านศุลกากร
CSF 13 การลดอัตราการ สูญเสียระหว่างขนส่ง	KPI 13.1 ร้อยละที่ลดลงของการ สูญเสีย/เสียหายของสินค้า	Data 13.1.1 อัตราการสูญเสีย/เสียหายของ สินค้านำเข้าระหว่างการขนส่ง	ไม่มี			สนง.พาณิชย์จังหวัด ด้านศุลกากร
CSF 14 การเพิ่มประสิทธิภาพ ในการบริหารจัดการและเก็บ รักษาสินค้าคงคลัง	KPI 14.1 ร้อยละที่ลดลงของค่าใช้จ่าย ในการบริหารจัดการและเก็บรักษา สินค้า	Data 14.1.1 ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการ และเก็บรักษาสินค้ารายเดือนจำแนกตาม ประเภทค่าใช้จ่าย	ไม่มี			สนง.พาณิชย์จังหวัด / ด้านศุลกากร
CSF 15 การจัดการงานด้าน ศุลกากร (ส่งออก/นำเข้า) แปรรูป	KPI 15.1 ร้อยละของความพึงพอใจ ของผู้รับบริการ	Data 15.1.1 จำนวนขั้นตอนและระยะเวลา เฉลี่ยในการดำเนินการ	ไม่มี			สนง.พาณิชย์จังหวัด / ด้านศุลกากร
		Data 15.1.2 ร้อยละของความพึงพอใจของ ผู้รับบริการ	ไม่มี			สนง.พาณิชย์จังหวัด / ด้านศุลกากร

ตารางที่ 17 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การขนส่งและกระจายสินค้า” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC 4 : พัฒนาด้านการตลาดและช่องทางการจัดจำหน่าย						
CSF 16 การพัฒนาช่องทางการจัดจำหน่าย	KPI 16.1 จำนวนช่องทางในการประชาสัมพันธ์ผู้ประกอบการขนส่งในจังหวัดเพิ่มขึ้น	Data 16.1.1 จำนวนช่องทางในการประชาสัมพันธ์ผู้ประกอบการขนส่งในจังหวัด	ไม่มี			สนง.พาณิชย์จังหวัด
CSF 17 การจัดกิจกรรมส่งเสริมการค้าขายสินค้าในต่างประเทศ	KPI 17.1 โครงการ/กิจกรรม Road Show สินค้าในต่างประเทศ เพิ่มขึ้น	Data 17.1.1 จำนวนครั้งที่มีการจัดกิจกรรม Road Show สินค้าในต่างประเทศ	ไม่มี			สนง.พาณิชย์จังหวัด กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์
	KPI 17.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนผู้ประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรม	Data 17.2.1 จำนวนผู้ประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมในปีที่ผ่านมา	ไม่มี			สนง.พาณิชย์จังหวัด
	KPI 17.3 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการ Road Show	Data 17.3.1 รายได้จากการจำหน่ายสินค้าจำแนกตามชนิดสินค้า	ไม่มี			สนง.พาณิชย์จังหวัด
CSF 18 การเจรจาการค้าและทำ Business Matching	KPI 18.1 ผู้ประกอบการสามารถจับคู่ธุรกิจได้เพิ่มขึ้น	Data 18.1.1 จำนวนผู้ประกอบการที่สามารถจับคู่ธุรกิจในปีที่ผ่านมา	ไม่มี			สนง.พาณิชย์จังหวัด

3.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การขนส่งและกระจายสินค้า”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 เพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรมรองรับ AEC และตลาดโลก ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ คือ “การขนส่งและกระจายสินค้า” มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น จำนวน 29 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บเป็นปกติ จำนวน 4 รายการ และที่เหลือจำนวน 25 รายการ เป็นรายการสถิติที่ขาดความพร้อมในการนำมาใช้ ซึ่งสามารถแยกกลุ่มตามประเภทปัญหาดังนี้

ตารางที่ 18 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การขนส่งและกระจายสินค้า”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4
		(4 CSFs, 6 KPIs)	(6 CSFs, 8 KPIs)	(5 CSFs, 5 KPIs)	(3 CSFs, 5 KPIs)
1 รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	4 (13.79 %)	3	1	-	-
2 รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่องไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	-	-	-	-	-
3 รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	25 (86.21 %)	4	9	7	5
รวม	29 (100 %)	7	10	7	5

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

โดยรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บเนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ แสดงดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การขนส่งและกระจายสินค้า”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
VC1 : โครงสร้างพื้นฐานทางการค้า การลงทุน		
Data 2.1.1 ความพึงพอใจของผู้รับบริการ	สนง.พาณิชย์จังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล - กำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและมีความถี่สม่ำเสมอ
Data 3.2.1 ระบบสารสนเทศเกี่ยวกับโลจิสติกส์ (logistic) ที่มีการใช้งานจริง	1. สนง.พาณิชย์จังหวัด 2. สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด 3. สนง.จังหวัด	
Data 4.1.1 จำนวนข้อมูลในฐานข้อมูลโลจิสติกส์	1. สนง.พาณิชย์จังหวัด 2. สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด 3. สนง.จังหวัด	

ตารางที่ 19 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การขนส่งและกระจายสินค้า” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 4.2.1 งบประมาณในปีที่ผ่านมา	1. สนง.พาณิชย์จังหวัด 2. สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด 3. สนง.จังหวัด	
VC2 : พัฒนาความพร้อมและสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการ		
Data 5.1.1 จำนวนครั้งที่จัดอบรม/ให้ความรู้ด้านภาษาอังกฤษให้กับบุคลากร/ผู้ประกอบการ	1. สนง.ขนส่งจังหวัด 2. สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	<ul style="list-style-type: none">- จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล- กำหนดคำนิยามคำอธิบายให้ ชัดเจน- กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน- จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล- จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูลและการใช้ข้อมูล- กำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและมีความถี่สม่ำเสมอ
Data 5.2.1 คะแนนจากการทดสอบภาษาอังกฤษ	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 6.1.1 ผู้ประกอบการที่ได้รับความรู้เรื่อง logistic	1. สนง.ขนส่งจังหวัด 2. สนง.พาณิชย์จังหวัด	
Data 6.1.2 จำนวนหลักสูตรอบรมด้าน logistic	1. สนง.ขนส่งจังหวัด 2. สนง. อุตสาหกรรมจังหวัด	
Data 7.1.1 จำนวนผู้ประกอบการที่ดำเนินธุรกิจผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต	สนง.พาณิชย์จังหวัด	
Data 7.2.1 จำนวนผู้ประกอบการธุรกิจด้านการขนส่งที่ยังไม่ได้ใช้เทคโนโลยี	1. สนง.พาณิชย์จังหวัด 2. สนง.ขนส่งจังหวัด	
Data 8.1.1 จำนวนกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ	สนง.พาณิชย์จังหวัด	
Data 9.1.2 จำนวนโครงการ/กิจกรรมในการกระตุ้นให้ผู้ประกอบการสนใจประกอบธุรกิจด้านการขนส่ง	สนง.ขนส่งจังหวัด	
Data 10.1.1 จำนวนกิจกรรมและรายละเอียดในการจัด Road Show สินค้า ในปีที่ผ่านมา	สนง.พาณิชย์จังหวัด	
VC3 : การบริหารจัดการสินค้า (Logistics)		
Data 11.1.1 จำนวนศูนย์กระจายสินค้าที่ไม่ติดชายแดน	1. สนง.พาณิชย์จังหวัด 2. ด่านศุลกากร	<ul style="list-style-type: none">- จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล- กำหนดคำนิยามคำอธิบายให้ ชัดเจน- กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน- จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล- จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูลและการใช้ข้อมูล- กำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและมีความถี่สม่ำเสมอ
Data 11.1.2 จำนวนศูนย์กระจายสินค้าบริเวณชายแดน	1. สนง.พาณิชย์จังหวัด 2. ด่านศุลกากร	
Data 12.1.1 ระยะเวลาในการขนส่งสินค้า	1. สนง.พาณิชย์จังหวัด 2. ด่านศุลกากร	
Data 13.1.1 อัตราการสูญเสีย/เสียหายของสินค้านระหว่างการขนส่ง	1. สนง.พาณิชย์จังหวัด 2. ด่านศุลกากร	
Data 14.1.1 ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการและเก็บรักษาสินค้านรายเดือนจำแนกตามประเภทค่าใช้จ่าย	1. สนง.พาณิชย์จังหวัด 2. ด่านศุลกากร	
Data 15.1.1 จำนวนขั้นตอนและระยะเวลาเฉลี่ยในการดำเนินการ	1. สนง.พาณิชย์จังหวัด 2. ด่านศุลกากร	

ตารางที่ 19 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การขนส่งและกระจายสินค้า” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 15.1.2 ร้อยละของความพึงพอใจของผู้รับบริการ	1. สนง.พาณิชย์จังหวัด 2. ด้านศุลกากร	
VC4 : พัฒนาด้านการตลาด และช่องทางการจัดจำหน่าย		
Data 16.1.1 จำนวนช่องทางในการประชาสัมพันธ์ผู้ประกอบการขนส่งในจังหวัด	สนง.พาณิชย์จังหวัด	- จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ ชัดเจน
Data 17.1.1 จำนวนครั้งที่มีการจัดกิจกรรม Road Show สินค้าในต่างประเทศ	1. สนง.พาณิชย์จังหวัด 2. กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์	- กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน
Data 17.2.1 จำนวนผู้ประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมในปีที่ผ่านมา	สนง.พาณิชย์จังหวัด	- จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล
Data 17.3.1 รายได้จากการจำหน่ายสินค้าจำแนกตามชนิดสินค้า	สนง.พาณิชย์จังหวัด	- จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผล ข้อมูลและการใช้ข้อมูล
Data 18.1.1 จำนวนผู้ประกอบการที่สามารถจับคู่ธุรกิจในปีที่ผ่านมา	สนง.พาณิชย์จังหวัด	- กำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและมีความถี่สม่ำเสมอ

3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรปลอดภัย

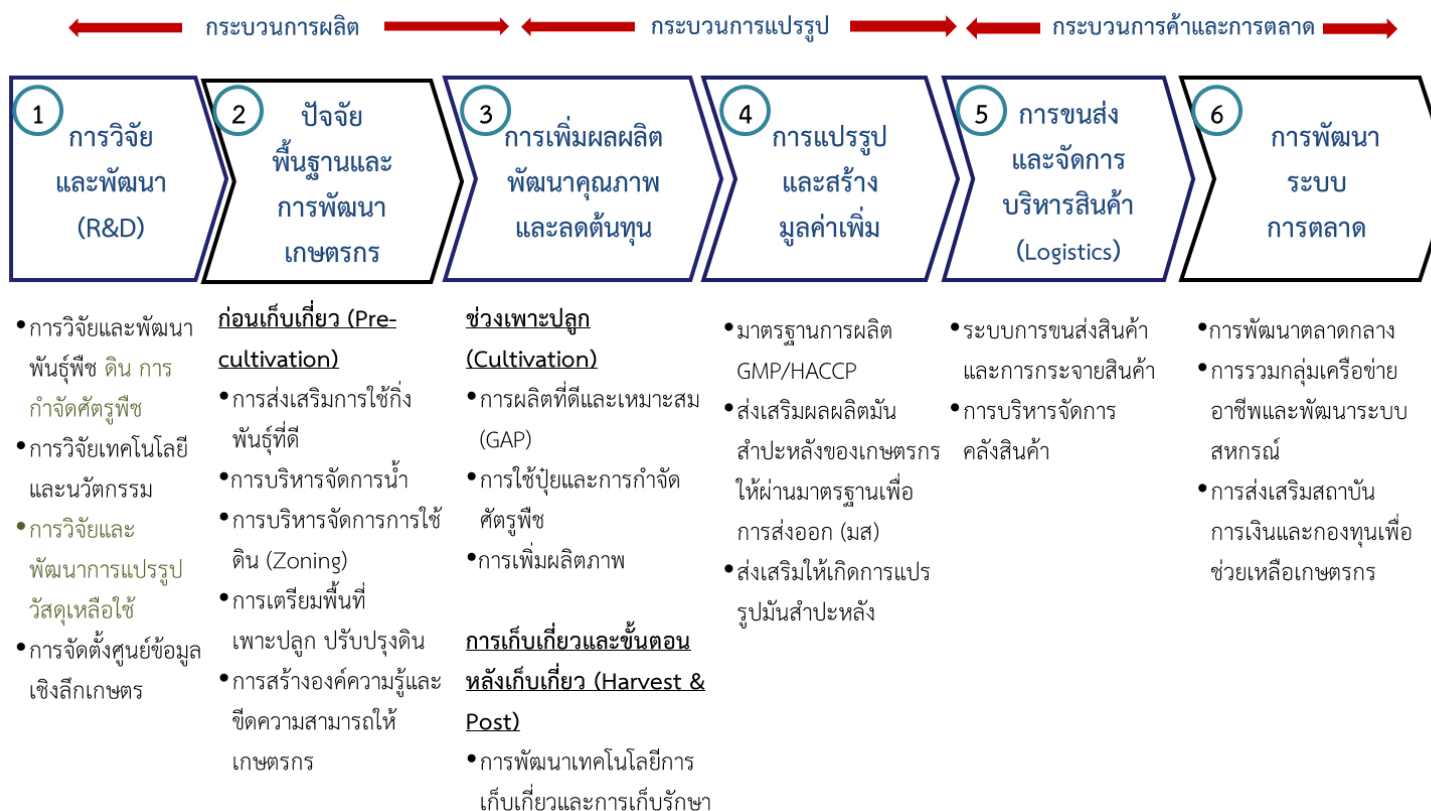
3.2.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “มันสำปะหลัง”

ตารางที่ 20 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการค้า เศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)
เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรปลอดภัย	เศรษฐกิจ -> การเกษตร	มันสำปะหลัง
สรุปเหตุผลสนับสนุน <ul style="list-style-type: none"> - จังหวัดฉะเชิงเทรา มีพื้นฐานด้านการเกษตร เป็นแหล่งผลิตอาหารเพื่อเลี้ยงประชากรในภูมิภาคและกรุงเทพมหานคร ผลผลิตที่สร้างชื่อให้กับจังหวัดด้านพืช ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง อ้อยโรงงาน มะพร้าว ฯลฯ - จังหวัดฉะเชิงเทรา มีเนื้อที่ทั้งหมด 3,344,375 ไร่ เป็นพื้นที่เพื่อการเกษตร 2,058,328 ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 59.88 ของพื้นที่ทั้งจังหวัด และมีจำนวนครัวเรือนเกษตรกร 65,562 ครัวเรือน - พื้นที่ปลูกมันสำปะหลังมีจำนวนทั้งหมด 285,281 ไร่ จำนวนเกษตรกร 12,094 ราย เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดรองรับการแปรรูป โดยมีจำนวนโรงงานแป้งมัน 3 โรงงาน โรงงานอัดมันเม็ด 2 โรงงาน และมีลานมันทั้งหมดจำนวน 18 ลาน ซึ่งจะส่งผลต่อรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลังโดยรวม 		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

VC ยุทธศาสตร์ที่ 2 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ - มันสำปะหลัง

3.2.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “มันสำปะหลัง”

ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “มันสำปะหลัง”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC1 : การวิจัยและพัฒนา (R&D)							
CSF 1 การวิจัยและพัฒนา - พันธุ์มันสำปะหลัง (จำนวนแปลง) - การปรับปรุงดิน - การจัดการศัตรูพืช	KPI 1.1 ร้อยละของพื้นที่เพาะปลูก ที่นำผลการวิจัยและพัฒนาไปใช้	Data 1.1.1 จำนวนพื้นที่ เพาะปลูกที่นำงานวิจัยเกี่ยวกับ พันธุ์มันสำปะหลังไปใช้	ไม่มี			สนง.เกษตรและสหกรณ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา สนง.เกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา	
		Data 1.1.2 จำนวนพันธุ์มัน สำปะหลังที่เหมาะสมกับพื้นที่	ไม่มี			สนง.เกษตรและสหกรณ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา สนง.เกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา	
		Data 1.1.3 จำนวนพื้นที่ เพาะปลูกที่มีการนำงานวิจัยไป ใช้เกี่ยวกับการปรับปรุงดิน	ไม่มี			สนง.เกษตรและสหกรณ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา สนง.เกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา	
		Data 1.1.4 จำนวนพื้นที่ เพาะปลูกที่มีการนำงานวิจัยไป ใช้เกี่ยวกับการจัดการศัตรูพืช	ไม่มี			สนง.เกษตรและสหกรณ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา สนง.เกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา	
	KPI 1.2 ร้อยละของเกษตรกรที่ เข้ามาใช้บริการศูนย์ข้อมูลเพิ่มขึ้น	Data 1.2.1 จำนวนเกษตรกรที่ เข้ามาใช้บริการศูนย์ข้อมูล	ไม่มี			สนง.เกษตรและสหกรณ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา สนง.เกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา	
CSF 2 การวิจัยและพัฒนา เทคโนโลยีและนวัตกรรม	KPI 2.1 ร้อยละของพื้นที่เพาะปลูก ที่นำผลการวิจัยและพัฒนาด้าน เทคโนโลยีและนวัตกรรมไปใช้	Data 2.1.1 จำนวนพื้นที่ เพาะปลูกที่มีการนำงานวิจัย เกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีการ เพิ่มผลผลิตไปใช้	ไม่มี			สนง.เกษตรและสหกรณ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา สนง.เกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา	

ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “มันสำปะหลัง” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
	KPI 2.2 ผลผลิตมันสำปะหลังต่อไร่ที่เพิ่มขึ้น	Data 2.2.1 จำนวนเกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลัง	มี	รายงาน รายงาน	รายปี รายเดือน	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดฉะเชิงเทรา สนง.เกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา	ขอข้อมูลจาก สนง.เกษตร จังหวัด
		Data 2.2.2 พันธุ์มันสำปะหลังและช่วงเวลาที่เหมาะสมปลูก	มี	รายงาน สอบถาม เกษตรกร	รายปี -	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดฉะเชิงเทรา สนง.เกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา	ขอข้อมูลจาก สนง.เกษตร จังหวัด
		Data 2.2.3 จำนวนพื้นที่เพาะปลูก จำแนกตามอำเภอ/พันธุ์มันสำปะหลัง	มี	รายงาน รายงาน	รายปี รายเดือน	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดฉะเชิงเทรา สนง.เกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา	ขอข้อมูลจาก สนง.เกษตร จังหวัด
		Data 2.2.4 จำนวนพื้นที่เก็บเกี่ยวจำแนกตามอำเภอ/พันธุ์มันสำปะหลัง	มี	รายงาน รายงาน	รายปี รายเดือน	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดฉะเชิงเทรา สนง.เกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา	ขอข้อมูลจาก สนง.เกษตร จังหวัด
		Data 2.2.5 จำนวนผลผลิตรวม จำแนกตามอำเภอ/พันธุ์มันสำปะหลัง	มี	รายงาน รายงาน	รายปี รายเดือน	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดฉะเชิงเทรา สนง.เกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา	ขอข้อมูลจาก สนง.เกษตร จังหวัด
		Data 2.2.6 จำนวนผลผลิตต่อไร่ จำแนกตามอำเภอ/พันธุ์มันสำปะหลัง	มี	รายงาน รายงาน	รายปี รายเดือน	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดฉะเชิงเทรา สนง.เกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา	ขอข้อมูลจาก สนง.เกษตร จังหวัด
CSF 3 การวิจัยและพัฒนาการแปรรูปวัสดุเหลือใช้	KPI 3.1 จำนวนเทคนิค/นวัตกรรมการนำวัสดุเหลือใช้มาแปรรูป	Data 3.1.1 องค์ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยี/นวัตกรรมเกี่ยวกับการแปรรูปวัสดุเหลือใช้	ไม่มี			สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดฉะเชิงเทรา สนง.เกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา	

ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “มันสำปะหลัง” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
	KPI 3.2 ปริมาณวัสดุเหลือใช้ เฉลี่ยต่อไร่ลดลง	Data 3.2.1 ปริมาณวัสดุเหลือ ใช้จากการเก็บเกี่ยวเฉลี่ยต่อไร่	ไม่มี			สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด ฉะเชิงเทรา สนง.เกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา	
CSF 4 การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลเชิง ลึกเกษตร	KPI 4.1 จำนวนศูนย์ข้อมูลด้าน การเกษตรที่มีรายการข้อมูลที่สำคัญ/จำเป็นด้านการเกษตร (มันสำปะหลัง)	Data 4.1.1 รายละเอียดและ ที่ตั้งศูนย์ข้อมูล	ไม่มี			สนง.เกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา	
	KPI 4.2 ร้อยละของเกษตรกรที่ เข้ามาใช้บริการศูนย์ข้อมูลเพิ่มขึ้น	Data 4.1.2 จำนวนเกษตรกรที่ เข้ามาใช้บริการศูนย์ข้อมูล	ไม่มี			สนง.เกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา	
VC 2 : ปัจจัยพื้นฐานและการพัฒนาเกษตรกร							
CSF 5 การส่งเสริมการใช้กิ่ง พันธุ์ที่ดี	KPI 5.1 จำนวนพื้นที่เพาะปลูก ที่ได้รับการส่งเสริมให้ใช้พันธุ์ดี	Data 5.1.1 จำนวนพื้นที่ปลูก มันสำปะหลังแยกตามสายพันธุ์ดี	มี/ พัฒนา	สอบถามเกษตรกร ที่เข้าร่วมโครงการ	-	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด ฉะเชิงเทรา สนง.เกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา	
CSF 6 การบริหารจัดการน้ำ	KPI 6.1 ปริมาณน้ำมีเพียงพอต่อ การปลูกมันสำปะหลังในแต่ละ ช่วงการเก็บเกี่ยว	Data 6.1.1 ปริมาณน้ำฝนที่ส่งผล กระทบต่อการปลูกมันสำปะหลัง	มี	รายงาน	รายวัน	สถานีอุตุนิยมวิทยาฉะเชิงเทรา	จนท. ตรวจวัด
		Data 6.1.2 ปริมาณน้ำในอ่าง เก็บน้ำ/เขื่อน	มี	ทะเบียน	รายวัน	สนง.ชลประทานฉะเชิงเทรา	
		Data 6.1.3 อัตราความต้องการใช้ น้ำของพืชต่อ 1 ช่วงการเก็บเกี่ยว	มี/พัฒนา	ทะเบียน	รายปี	สนง.ชลประทานฉะเชิงเทรา สนง.เกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา	

ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “มันสำปะหลัง” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
	KPI 6.2 จำนวนแหล่งน้ำ เพิ่มขึ้น	Data 6.2.1 จำนวนแหล่งน้ำ เป็นรายอำเภอ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ชลประทานฉะเชิงเทรา องค์การบริหารส่วนจังหวัด ฉะเชิงเทรา	
	KPI 6.3 จำนวนพื้นที่ ชลประทาน เพิ่มขึ้น	Data 6.3.1 จำนวนพื้นที่ ชลประทาน เป็นรายอำเภอ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ชลประทานฉะเชิงเทรา องค์การบริหารส่วนจังหวัด ฉะเชิงเทรา	
	KPI 6.4 พื้นที่ประสบภัยแล้ง ลดลง	Data 6.4.1 พื้นที่ประสบภัย แล้งเป็นรายอำเภอ	ไม่มี			สนง.ชลประทานฉะเชิงเทรา องค์การบริหารส่วนจังหวัด ฉะเชิงเทรา	
	KPI 6.5 พื้นที่ประสบภัยน้ำท่วม ลดลง	Data 6.5.1 พื้นที่ประสบภัยน้ำ ท่วม เป็นรายอำเภอ	มี	ทะเบียน รายงาน	รายปี รายปี	สนง.ชลประทานฉะเชิงเทรา สนง.ป้องกันและบรรเทาสา ธารณภัยจังหวัดฉะเชิงเทรา	
CSF 7 การบริหารจัดการการใช้ ดิน (Zoning)	KPI 7.1 จำนวนพื้นที่ปลูกมัน สำปะหลังสอดคล้องกับประกาศ พื้นที่ Zoning ของจังหวัด	Data 7.1.1 พื้นที่ปลูกมัน สำปะหลังในพื้นที่ประกาศเขต Zoning	มี	รายงาน	รายปี	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด ฉะเชิงเทรา	ใช้โปรแกรม GIS ในการ คำนวณ
CSF 8 การเตรียมพื้นที่ เพาะปลูก ปรับปรุงดิน	KPI 8.1 จำนวนพื้นที่เพาะปลูกที่ ได้รับการพัฒนา/ปรับปรุงดิน อย่างถูกต้องเหมาะสมกับพันธุ์พืช	Data 8.1.1 พื้นที่เพาะปลูกที่ ได้รับการพัฒนา/ปรับปรุงดิน อย่างถูกต้องเหมาะสมกับพันธุ์พืช	ไม่มี			สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด ฉะเชิงเทรา สนง.เกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา	
CSF 9 การสร้างองค์ความรู้และ ขีดความสามารถให้เกษตรกร	KPI 9.1 จำนวนกิจกรรม/โครงการ ในการอบรมให้ความรู้เพื่อเพิ่มขีด ความสามารถในการผลิต	Data 9.1.1 กิจกรรม/โครงการ ในการอบรมให้ความรู้แก่ เกษตรกร	ไม่มี			สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด ฉะเชิงเทรา สนง.เกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา	

ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “มันสำปะหลัง” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
	KPI 9.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของเกษตรกรที่ผ่านการอบรมเพิ่มขีดความสามารถในการผลิต	Data 9.2.1 จำนวนเกษตรกรที่เข้ารับการอบรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิต	ไม่มี			สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดฉะเชิงเทรา สนง.เกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา	
		Data 9.2.2 จำนวนศูนย์ให้บริการถ่ายทอดเทคโนโลยีและองค์ความรู้	มี/พัฒนา	รายงาน	รายปี	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดฉะเชิงเทรา สนง.เกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา	
		Data 9.2.3 ช่องทางการให้บริการถ่ายทอดเทคโนโลยีและองค์ความรู้	มี/พัฒนา	รายงาน	-	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดฉะเชิงเทรา สนง.เกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา	เจ้าหน้าที่ถ่ายทอดความรู้
VC 3 : การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ และลดต้นทุน							
CSF 10 การผลิตที่ดีและเหมาะสม (GAP)	KPI 10.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของเกษตรกรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการผลิต (GAP)	Data 10.1.1 จำนวนเกษตรกรเกษตรกรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการผลิต	มี			สนง.เกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา	
CSF 11 การใช้ปุ๋ยและการกำจัดศัตรูพืช	KPI 11.1 จำนวนพื้นที่ที่เสียหายจากโรค/ศัตรูพืชลดลง	Data 11.1.1 จำนวนพื้นที่ที่เสียหายจากโรค/ศัตรูพืช เป็นรายอำเภอ	ไม่มี			สนง.เกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา	
	KPI 11.2 ปริมาณการใช้ปุ๋ยเคมีโดยเฉลี่ยต่อไร่ลดลง	Data 11.2.1 ปริมาณการใช้ปุ๋ยเคมีเฉลี่ยต่อไร่ของผู้ปลูกมันสำปะหลัง	ไม่มี			สนง.เกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา	
CSF 12 การเพิ่มผลผลิตภาพ	KPI 12.1 ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่เพิ่มขึ้น	Data 12.1.1 ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่	มี			สนง.เกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา	สอบถามเกษตรกร

ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “มันสำปะหลัง” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
	KPI 12.2 ปริมาณวัสดุเหลือใช้ ลดลง	Data 12.2.1 ปริมาณวัสดุเหลือใช้	ไม่มี			สนง.เกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา	
	KPI 12.3 มูลค่าที่เพิ่มขึ้นที่ได้ จากวัสดุเหลือเหลือใช้	Data 12.3.1 มูลค่าที่ได้จาก วัสดุเหลือเหลือใช้	ไม่มี			สนง.เกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา	
CSF 13 การพัฒนาเทคโนโลยี การเก็บเกี่ยวและการเก็บรักษา	KPI 13.1 ต้นทุนการเก็บเกี่ยว ต่อไร่ลดลง	Data 13.1.1 ต้นทุนการเก็บ เกี่ยวต่อไร่จำแนกตามวิธีการ เก็บเกี่ยว	ไม่มี			สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด ฉะเชิงเทรา สนง.เกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา	
	KPI 13.2 ปริมาณผลผลิตที่ เสียหายเฉลี่ยต่อไร่ ลดลง	Data 13.2.1 ปริมาณผลผลิตที่ เสียหายเฉลี่ยต่อไร่	ไม่มี			สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด ฉะเชิงเทรา สนง.เกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา	
VC 4 : การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม							
CSF 14 มาตรฐานการผลิต เกษตรอุตสาหกรรม (GMP/HACCP)	KPI 14.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ จำนวนสถานประกอบการที่ใช้ มันสำปะหลังเป็นวัตถุดิบได้รับ การรับรองมาตรฐาน GMP/HACCP	Data 14.1.1 จำนวนสถาน ประกอบการที่ใช้มันสำปะหลัง เป็นวัตถุดิบในการผลิตจำแนก ตามประเภทผลิตภัณฑ์	มี			สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด ฉะเชิงเทรา	
						สนง.เกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา	
		Data 14.1.2 จำนวนสถาน ประกอบการที่ใช้มันสำปะหลัง เป็นวัตถุดิบทั้งหมดในจังหวัด	มี			สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด ฉะเชิงเทรา	
						สนง.เกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา	
CSF 15 ส่งเสริมผลผลิตมัน สำปะหลังของเกษตรกรให้ผ่าน มาตรฐานเพื่อการส่งออก (มส)	KPI 15.1 จำนวนเกษตรกรผู้ ปลูกมันสำปะหลังที่ได้รับการ รับรองคุณภาพ (ปริมาณแป้ง)	Data 15.1.1 จำนวนเกษตรกร ผู้ปลูกมันสำปะหลังที่ได้รับการ รับรองคุณภาพ	ไม่มี			สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด ฉะเชิงเทรา	
						สนง.เกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา	

ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “มันสำปะหลัง” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 16 ส่งเสริมให้เกิดการแปรรูปมันสำปะหลัง - แป้งมันสำปะหลัง - มันเส้น - เอทานอล/แป้งหมาก	KPI 16.1 จำนวนลานมัน/โรงงานเพื่อการแปรรูปเพื่อสร้างคุณค่าที่เหมาะสมกับปริมาณหัวมันสด	Data 16.1.1 จำนวนโรงงานแป้งมันสำปะหลัง ปริมาณวัตถุดิบใช้ในการผลิต	มี	บันทึก	เดือน	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด สนง.การค้าภายในจังหวัด สนง.พาณิชย์จังหวัดฉะเชิงเทรา	
	KPI 16.2 ร้อยละของมันสำปะหลังที่ผ่านการแปรรูปเพื่อสร้างคุณค่า	Data 16.2.1 จำนวนลานมัน ปริมาณวัตถุดิบใช้ในการผลิต	มี	บันทึก	เดือน	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา สนง.พาณิชย์จังหวัดฉะเชิงเทรา	
		Data 16.2.2 จำนวนโรงงานอาหารสัตว์ ปริมาณวัตถุดิบใช้ในการผลิต	มี	บันทึก	เดือน	สนง. อุตสาหกรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา สนง.การค้าภายในจังหวัดฉะเชิงเทรา สนง.พาณิชย์จังหวัดฉะเชิงเทรา	
		Data 16.2.3 จำนวนโรงงานเอทานอล ปริมาณวัตถุดิบใช้ในการผลิต	มี	บันทึก	เดือน	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา สนง.การค้าภายในจังหวัดฉะเชิงเทรา สนง.พาณิชย์จังหวัดฉะเชิงเทรา	
VC 5 : การขนส่งและจัดการบริหารสินค้า (Logistics)							
CSF 17 ระบบการขนส่งสินค้าและการกระจายสินค้า	KPI 17.1 ค่าใช้จ่ายในการขนส่งสินค้าจากพื้นที่ปลูกถึงแหล่งรับซื้อ	Data 17.1.1 รายการค่าใช้จ่ายในการขนส่ง	ไม่มี			สนง.พาณิชย์จังหวัดฉะเชิงเทรา	
		Data 17.1.2 จน.ผู้ประกอบการธุรกิจรับส่งพืชไร่ เป็นรายอำเภอ	ไม่มี			สนง.พาณิชย์จังหวัดฉะเชิงเทรา	

ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “มันสำปะหลัง” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
	KPI 17.2 ศูนย์กระจายสินค้า	Data 17.2.1 จำนวนศูนย์ กระจายสินค้ารายอำเภอ	ไม่มี			สนง.พาณิชย์จังหวัด ฉะเชิงเทรา	
CSF 18 การบริหารจัดการ คลังสินค้า	KPI 18.1 ปริมาณสินค้าใน คลังสินค้าเพิ่มขึ้น	Data 18.1.1 ปริมาณสินค้าใน แต่ละคลังคลังสินค้า	ไม่มี			สนง.พาณิชย์จังหวัด ฉะเชิงเทรา	
	KPI 18.2 ค่าใช้จ่ายในการ บริหารจัดการคลังสินค้าลดลง	Data 18.2.1 ค่าใช้จ่ายในการ บริหารจัดการในแต่ละคลังสินค้า	ไม่มี			สนง.พาณิชย์จังหวัด ฉะเชิงเทรา	
VC 6 : การพัฒนาระบบการตลาด							
CSF 19 การพัฒนาตลาดกลาง สินค้า	KPI 19.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ เกษตรกรที่ใช้บริการตลาดกลาง สินค้า	Data 19.1.1 จำนวนเกษตรกรที่ ใช้บริการตลาดกลางสินค้า	ไม่มี			ตลาดกลางเกษตรอ.บางคล้า จ.ฉะเชิงเทรา	ผู้จัดการ ตลาดสาขา บางคล้า
	KPI 19.2 ระดับความพึงพอใจ ของเกษตรกรที่มีต่อการ ให้บริการตลาดกลางสินค้า	Data 19.2.1 ความพึงพอใจของ เกษตรกรที่มีต่อการให้บริการ ตลาดกลางสินค้า	ไม่มี			ตลาดกลางเกษตรอ.บางคล้า จ.ฉะเชิงเทรา	ผู้จัดการ ตลาดสาขา บางคล้า
CSF 20 การรวมกลุ่มเครือข่าย อาชีพและพัฒนาระบบสหกรณ์	KPI 20.1 กลุ่มสหกรณ์ผู้ปลูกมัน สำปะหลัง	Data 20.1.1 จำนวนกลุ่มสหกรณ์ จำแนกตามประเภทสหกรณ์	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานสหกรณ์จังหวัด ฉะเชิงเทรา	ข้อมูลจาก สถาบัน เกษตรกร
	KPI 20.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ สมาชิกในกลุ่มสหกรณ์ผู้ปลูกมัน สำปะหลัง	Data 20.2.1 จำนวนสมาชิก กลุ่มสหกรณ์ผู้ปลูกมันสำปะหลัง	ไม่มี			สำนักงานสหกรณ์จังหวัด ฉะเชิงเทรา	
CSF 21 การส่งเสริมสถาบัน การเงินและกองทุนเพื่อ ช่วยเหลือเกษตรกร	KPI 21.1 แหล่งเงินทุนให้กับ เกษตรกรเพิ่มขึ้น	Data 21.1.1 จำนวนเกษตรกรที่ สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน	ไม่มี			สนง.เกษตรและสหกรณ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา สนง.เกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา	

3.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “มันสำปะหลัง”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรปลอดภัย ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ คือ “มันสำปะหลัง” มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น จำนวน 55 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บเป็นปกติ จำนวน 21 รายการ และที่เหลือจำนวน 34 รายการเป็นรายการสถิติที่ขาดความพร้อมในการนำมาใช้ ซึ่งสามารถแยกกลุ่มตามประเภทปัญหาดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 22 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “มันสำปะหลัง”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC 1 (4 CSFs, 8 KPIs)	VC 2 (5 CSFs, 10 KPIs)	VC 3 (4CSFs, 8 KPIs)	VC 4 (3 CSFs, 4 KPIs)	VC 5 (2 CSFs, 4 KPIs)	VC 6 (3 CSFs, 5 KPIs)
1 รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	21 (38.18 %)	6	6	2	6	-	1
2 รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่องไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	4 (72.73 %)	-	4	-	-	-	-
3 รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	30 (54.55 %)	10	4	6	1	5	4
รวม	55 (100 %)	16	14	8	7	5	5

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

โดยรายการสถิติที่มีหลายหน่วยงานจัดเก็บข้อมูล แต่มีบางหน่วยงานที่มีข้อมูลไม่ครบถ้วน ต้องดำเนินการจัดเก็บเพิ่มเติม จำนวน 4 รายการ แสดงดังตารางที่ 23

ตารางที่ 23 : รายการสถิติที่จัดเก็บข้อมูลไม่ครบถ้วน ต้องดำเนินการจัดเก็บเพิ่มเติม ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “มันสำปะหลัง”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 5.1.1 จำนวนพื้นที่ปลูกมันสำปะหลังแยกตามสายพันธุ์ดี	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด ฉะเชิงเทรา สนง.เกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา	<ul style="list-style-type: none"> - ประชุมร่วมระหว่างหน่วยงานที่รับผิดชอบในข้อมูลสำคัญร่วมกัน เพื่อกำหนดแนวทางการจัดเก็บข้อมูลให้เป็นทิศทางเดียวกัน - มอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลอย่างต่อเนื่อง - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - กำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและมีความถี่สม่ำเสมอ
Data 6.1.3 อัตราความต้องการใช้น้ำของพืชต่อ 1 ช่วงการเก็บเกี่ยว	สนง.เกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา สำนักงานชลประทานฉะเชิงเทรา	
Data 9.2.2 จำนวนศูนย์ให้บริการถ่ายทอดเทคโนโลยีและองค์ความรู้	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด ฉะเชิงเทรา สนง.เกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา	
Data 9.2.3 ช่องทางการให้บริการถ่ายทอดเทคโนโลยีและองค์ความรู้	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด ฉะเชิงเทรา สนง.เกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา	

ส่วนรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบ และระบบการจัดเก็บ จำนวน 30 รายการ แสดงดังตารางที่ 24

ตารางที่ 24 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “มันสำปะหลัง”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.1.1 จำนวนพื้นที่เพาะปลูกที่นำงานวิจัยเกี่ยวกับพันธุ์มันสำปะหลังไปใช้	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดฉะเชิงเทรา	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูลและการใช้ข้อมูล - กำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและมีความถี่สม่ำเสมอ
Data 1.1.2 จำนวนพันธุ์มันสำปะหลังที่เหมาะสมกับพื้นที่	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดฉะเชิงเทรา	
Data 1.1.3 จำนวนพื้นที่เพาะปลูกที่มีการนำงานวิจัยไปใช้เกี่ยวกับการปรับปรุงดิน	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดฉะเชิงเทรา	
Data 1.1.4 จำนวนพื้นที่เพาะปลูกที่มีการนำงานวิจัยไปใช้เกี่ยวกับการจัดการศัตรูพืช	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดฉะเชิงเทรา	
Data 1.2.1 จำนวนเกษตรกรที่เข้ามาใช้บริการศูนย์ข้อมูล	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดฉะเชิงเทรา	
Data 2.1.1 จำนวนพื้นที่เพาะปลูกที่มีการนำงานวิจัยเกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีการเพิ่มผลผลิตไปใช้	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดฉะเชิงเทรา	
Data 3.1.1 องค์ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยี/นวัตกรรมเกี่ยวกับการแปรรูปวัสดุเหลือใช้	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดฉะเชิงเทรา	
Data 3.2.1 ปริมาณวัสดุเหลือใช้จากการเก็บเกี่ยวเฉลี่ยต่อไร่	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดฉะเชิงเทรา	
Data 4.1.1 รายละเอียดและที่ตั้งศูนย์ข้อมูล	สนง.เกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา	
Data 4.1.2 จำนวนเกษตรกรที่เข้ามาใช้บริการศูนย์ข้อมูล	สนง.เกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา	
Data 6.4.1 พื้นที่ประสบภัยแล้งเป็นรายอำเภอ	สำนักงานชลประทานฉะเชิงเทรา	
Data 8.1.1 พื้นที่เพาะปลูกที่ได้รับการพัฒนา/ปรับปรุงดินอย่างถูกต้องเหมาะสมกับพันธุ์พืช	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดฉะเชิงเทรา	
Data 9.1.1 กิจกรรม/โครงการในการอบรมให้ความรู้แก่เกษตรกร	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดฉะเชิงเทรา	
Data 9.2.1 จำนวนเกษตรกรที่เข้ารับการอบรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิต	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดฉะเชิงเทรา	
Data 11.1.1 จำนวนพื้นที่ที่เสียหายจากโรค/ศัตรูพืช เป็นรายอำเภอ	สนง.เกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา	
Data 11.2.1 ปริมาณการใช้ปุ๋ยเคมีเฉลี่ยต่อไร่ของผู้ปลูกมันสำปะหลัง	สนง.เกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา	

ตารางที่ 24 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “มันสำปะหลัง” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 12.2.1 ปริมาณวัสดุเหลือใช้	สนง.เกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา	
Data 12.3.1 มูลค่าที่ได้จากวัสดุเหลือใช้	สนง.เกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา	
Data 13.1.1 ต้นทุนการเก็บเกี่ยวต่อไร่ จำแนกตามวิธีการเก็บเกี่ยว	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด ฉะเชิงเทรา	
Data 13.2.1 ปริมาณผลผลิตที่เสียหาย เฉลี่ยต่อไร่	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด ฉะเชิงเทรา	
Data 15.1.1 จำนวนเกษตรกรผู้ปลูกมัน สำปะหลังที่ได้รับการรับรองคุณภาพ	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด ฉะเชิงเทรา	
Data 17.1.1 รายการค่าใช้จ่ายในการ ขนส่ง	สนง.พาณิชย์จังหวัด	
Data 17.1.2 จำนวนผู้ประกอบการธุรกิจ รับส่งพืชไร่ เป็นรายอำเภอ	สนง.พาณิชย์จังหวัด	
Data 17.2.1 จำนวนศูนย์กระจายสินค้า รายอำเภอ	สนง.พาณิชย์จังหวัด	
Data 18.1.1 ปริมาณสินค้าในแต่ละคลัง คลังสินค้า	สนง.พาณิชย์จังหวัด	
Data 18.2.1 ค่าใช้จ่ายในการบริหาร จัดการในแต่ละคลังสินค้า	สนง.พาณิชย์จังหวัด	
Data 19.1.1 จำนวนเกษตรกรที่ใช้บริการ ตลาดกลางสินค้า	ตลาดกลางเกษตร อ.บางคล้า จ.ฉะเชิงเทรา	
Data 19.2.1 ความพึงพอใจของเกษตรกร ที่มีต่อการให้บริการตลาดกลางสินค้า	ตลาดกลางเกษตร อ.บางคล้า จ.ฉะเชิงเทรา	
Data 20.2.1 จำนวนสมาชิกกลุ่มสหกรณ์ ผู้ปลูกมันสำปะหลัง	สำนักงานสหกรณ์จังหวัด ฉะเชิงเทรา	
Data 21.1.1 จำนวนเกษตรกรที่สามารถ เข้าถึงแหล่งเงินทุน	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด ฉะเชิงเทรา	

3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และวัฒนธรรม ได้มาตรฐาน

3.3.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม”

ตารางที่ 25 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)
พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และวัฒนธรรม ได้มาตรฐาน	เศรษฐกิจ ->ท่องเที่ยว	การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
สรุปเหตุผลสนับสนุน <ul style="list-style-type: none"> - จังหวัดฉะเชิงเทรามีสถานที่ท่องเที่ยวที่หลากหลายและไม่ไกลจากกรุงเทพฯ เหมาะแก่การท่องเที่ยวในหลายรูปแบบ ได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เช่น ป่าชายเลน ล่องเรือชมปลาโลมา ฯลฯ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ได้แก่ การท่องเที่ยวโบราณสถาน และวัดที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ เช่น วัดโสธรวรารามวรวิหาร (วัดหลวงพ่อโสธร) ชมวัฒนธรรมประเพณี ได้แก่ ประเพณีการแห่ธงตะขาบ ประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง เป็นต้น - นักท่องเที่ยวนิยมมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เพื่อมานมัสการหลวงพ่อโสธร และชมโบราณสถานต่างๆ - จำนวนผู้มาเยี่ยมชมเยือนจังหวัดฉะเชิงเทราในปี พ.ศ. 2555 มีจำนวน 2,615,075 คน และรายได้จากการท่องเที่ยว มีจำนวน 3,571.69 ล้านบาท นักท่องเที่ยวมาเที่ยวที่จังหวัดตลอดทั้งปี โดยเฉพาะในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ วันหยุดนักขัตฤกษ์ และมาท่องเที่ยวมากที่สุดในช่วงงานนมัสการหลวงพ่อโสธร 		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำพ.ศ. 2556)

VC ยุทธศาสตร์ที่ 3 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ - ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

3.3.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑที่มีศักยภาพ “ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม”

ตารางที่ 26 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC1 : พัฒนาระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยว							
CSF 1 การรวบรวมและ จัดทำข้อมูลสารสนเทศเพื่อ การท่องเที่ยว	KPI 1.1 ระบบสารสนเทศด้านการ ท่องเที่ยวที่มีข้อมูลครบถ้วนสมบูรณ์ และทันสมัย	Data1.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวชาว ไทย	คน	มี	สำรวจ	เดือน	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดฉะเชิงเทรา
		Data1.1.2 จำนวนนักท่องเที่ยวชาว ต่างประเทศ	คน	มี	สำรวจ	เดือน	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดฉะเชิงเทรา
		Data 1.1.3 จำนวนที่พักแยกตาม ประเภท	แห่ง	มี	สำรวจ	ปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดฉะเชิงเทรา
					ทะเบียน โรงแรม	ปี	ที่ทำการปกครอง จังหวัด
		Data1.1.4 จำนวนรายได้ต่อหัวของ นักท่องเที่ยว	บ./คน/วัน	มี	สำรวจ	เดือน	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดฉะเชิงเทรา
		Data 1.1.5 รายชื่อแหล่งท่องเที่ยวทุก ประเภทในจังหวัด		มี	สำรวจ	ปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดฉะเชิงเทรา
CSF 2 การกำหนดขีด ความสามารถในการรองรับ นักท่องเที่ยว (Carrying Capacity)	KPI 2.1 จำนวนรายงานความพร้อม ของที่พักแหล่งท่องเที่ยวสินค้าและ บริการด้านการท่องเที่ยวที่สอดคล้อง กับกลุ่มเป้าหมายและจำนวน นักท่องเที่ยวตามกลุ่มเป้าหมาย พร้อมทั้งการวิเคราะห์ผลกระทบ ที่อาจเกิดขึ้น	Data 2.1.1 จำนวนรายงานความ พร้อมของที่พัก แหล่งท่องเที่ยวสินค้า และบริการด้านการท่องเที่ยวที่ สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย และ จำนวนนักท่องเที่ยวตามกลุ่มเป้าหมาย		มี	สำรวจ	ปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดฉะเชิงเทรา

ตารางที่ 26 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 3 สร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	KPI 3.1 ร้อยละของระดับความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	Data 3.1.1 ร้อยละของระดับความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน		ไม่มี			สนง. ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดฉะเชิงเทรา สถานีตำรวจภูธรจังหวัดฉะเชิงเทรา
CSF4 การสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน	KPI 4.1 อัตราการเพิ่มของชุมชนที่มีส่วนร่วมในการสืบสานและร่วมนำเสนอวัฒนธรรมประเพณีของจังหวัด	Data 4.1.1 อัตราการเพิ่มของชุมชนที่มีส่วนร่วมในการสืบสานและร่วมนำเสนอวัฒนธรรมประเพณีของจังหวัด	ร้อยละ	ไม่มี			สนง.วัฒนธรรมจังหวัด
		Data 4.1.2 จำนวนกิจกรรมของชุมชนเกี่ยวกับการสืบสานวัฒนธรรมประเพณีของจังหวัด	กิจกรรม	ไม่มี			สนง.วัฒนธรรมจังหวัด
VC2 : พัฒนาศักยภาพมัคคุเทศก์และบุคลากร							
CSF 5 พัฒนามาตรฐานมัคคุเทศก์ท้องถิ่น/ผู้นำเที่ยว	KPI 5.1 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่น/ผู้นำเที่ยวที่ได้รับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์/ผู้นำเที่ยวและมีความรอบรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและประเพณีของจังหวัดและสามารถถ่ายทอดเป็นภาษาต่างประเทศได้หลายภาษา	Data 5.1.1 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่น/ผู้นำเที่ยวที่ได้รับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์/ผู้นำเที่ยว	คน	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดฉะเชิงเทรา
		Data 5.1.2 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่น/ผู้นำเที่ยวที่ได้รับการอบรม/พัฒนาให้มีความรอบรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและประเพณีของจังหวัดและสามารถถ่ายทอดเป็นภาษาต่างประเทศได้หลายภาษา		มี/พัฒนา	ทะเบียน	ปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดฉะเชิงเทรา สนง.วัฒนธรรมจังหวัด

ตารางที่ 26 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 6 พัฒนาศักยภาพแรงงานวิชาชีพและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว	KPI 6.1 จำนวนแรงงานและบุคลากรที่มีศักยภาพในการกิจกรรมที่เป็นห่วงโซ่การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	Data 6.1.1 จำนวนแรงงานและบุคลากรที่มีศักยภาพในกิจกรรมที่เป็นห่วงโซ่การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (เช่น ปราสาทล้านนา พระนักแสดงบุคลากรร้านค้าพื้นเมืองและชุมชนต้นแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เป็นต้น)		ไม่มี			สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดฉะเชิงเทรา สนง.วัฒนธรรมจังหวัด สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด
CSF 7 ส่งเสริมการรวมกลุ่มของชุมชน ผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง	KPI 7.1 จำนวนการรวมกลุ่มของชุมชนผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง	Data 7.1.1 จำนวนการรวมกลุ่มของชุมชนผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง	กลุ่ม	มี	สำรวจ	ปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดฉะเชิงเทรา
		Data 7.1.2 ความหลากหลายของผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้องที่มีการรวมกลุ่มกัน	ธุรกิจ	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดฉะเชิงเทรา
VC3 : พัฒนาปัจจัยพื้นฐานด้านท่องเที่ยว/ทรัพยากร							
CSF 8 การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	KPI 8.1 จำนวนวันที่ปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM10) มีค่าเกินมาตรฐาน	Data 8.1.1 จำนวนวันที่ปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM10) มีค่าเกินมาตรฐาน	ร้อยละ	ไม่มี			กรมควบคุมมลพิษทางอากาศ สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด
CSF 9 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานโดยเฉพาะเส้นทางถนนภายในและระหว่างจังหวัดป้ายบอกทาง	KPI 9.1 ระดับความสำเร็จของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานโดยเฉพาะเส้นทางถนนภายในและระหว่างจังหวัดรวมทั้งป้ายบอกทาง	Data 9.1.1 ระดับความสำเร็จของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานโดยเฉพาะเส้นทางถนนภายในและระหว่างจังหวัดรวมทั้งป้ายบอกทาง	ระดับ	มี			สนง.ทางหลวงชนบทจังหวัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด

ตารางที่ 26 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 10 การจัดการปัญหาจาก การท่องเที่ยว เช่น สิ่งปฏิกล ขยะและมลภาวะ	KPI 10.1 อัตราการกำจัดขยะ	Data 10.1.1 ปริมาณขยะที่เกิดขึ้น ทั้งหมดต่อเดือน	ตันต่อ เดือน	มี	บันทึก	วัน	เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด
		Data 10.1.2 ปริมาณขยะที่ได้รับการ กำจัดโดยเฉลี่ยต่อเดือน	ตันต่อ เดือน	ไม่มี			เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด
		Data 10.1.3 ร้อยละของปริมาณขยะ ที่ได้รับการกำจัดอย่างถูกวิธี/สุขลักษณะ ต่อปี	ร้อยละ	ไม่มี			เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด
CSF 11 การพัฒนาและ ปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค พื้นฐาน	KPI 11.1 อัตราการเข้าถึงไฟฟ้า	Data 11.1.1 ร้อยละของครัวเรือนที่มี ไฟฟ้าใช้	ร้อยละ	มี	ทะเบียน	วัน	สนง.การไฟฟ้าส่วน ภูมิภาคจังหวัด
	KPI 11.2 อัตราการเข้าถึงน้ำประปา	Data 11.2.1 ร้อยละของครัวเรือนที่ เข้าถึงน้ำประปา	ร้อยละ	มี	ทะเบียน	เดือน	สนง.การประปาส่วน ภูมิภาคจังหวัด
	KPI 11.3 อัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต และการเข้าถึงเครือข่ายโทรศัพท์	Data 11.3.1 อัตราการเชื่อมต่อ อินเทอร์เน็ตของประชากร	ร้อยละ	มี	รายงาน		บ.กสท.
VC4 : พัฒนาแหล่งและกิจกรรมท่องเที่ยว							
CSF 12 อนุรักษ์และนำเสนอ กิจกรรมท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมที่เป็นอัตลักษณ์ของ จังหวัด	KPI 12.1 จำนวนปราชญ์ท้องถิ่นที่มี ภูมิปัญญาสาขาต่างๆ ได้รับการ ส่งเสริมให้มีการสืบสานและ สร้างสรรค์งานเพิ่มขึ้น	Data 12.1.1 จำนวนปราชญ์ท้องถิ่นที่ มี ภูมิปัญญาสาขาต่างๆได้รับการ ส่งเสริมให้มีการสืบสานและสร้างสรรค์ งานในปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	คน	ไม่มี			สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา
							สนง.วัฒนธรรมจังหวัด สนง.เกษตรจังหวัด
CSF 13 ส่งเสริมและพัฒนาให้ แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม คงความเป็นอัตลักษณ์ของ จังหวัด	KPI 13.1. จำนวนแหล่งท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรมที่เพิ่มขึ้น	Data 13.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรมในปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	แห่ง	มี	สำรวจ รายงาน	ปี ปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา สนง.วัฒนธรรมจังหวัด

ตารางที่ 26 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 14 พัฒนา/ปรับปรุง/พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆให้เป็นที่ดึงดูดนอกเหนือจากแหล่งท่องเที่ยวหลัก	KPI 14.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆนอกเหนือจากแหล่งท่องเที่ยวหลัก	Data 14.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ นอกเหนือจากแหล่งท่องเที่ยวหลัก (เช่นสวนสุขภาพ สวนสาธารณะ เป็นต้น)	แห่ง	มี	สำรวจ	ปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
CSF 15 ยกระดับคุณภาพสิ่งอำนวยความสะดวก ในสถานที่ท่องเที่ยว	KPI 15.1 ร้อยละของแหล่งท่องเที่ยวที่มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่นห้องน้ำและน้ำดื่มสาธารณะที่ได้มาตรฐาน	Data 15.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่นห้องน้ำและน้ำดื่มสาธารณะที่ได้มาตรฐาน	แห่ง	มี	สำรวจ	ปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
		Data 15.1.2 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวทั้งหมดที่เปิดให้บริการนักท่องเที่ยว/ผู้เยี่ยมชม	แห่ง	มี	สำรวจ	ปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
VC5 : พัฒนา ธุรกิจบริการการท่องเที่ยว							
CSF 16 ส่งเสริมและพัฒนาให้ธุรกิจที่พัก Guest- house/ Home stay และโรงแรมได้รับการรับรองมาตรฐาน	KPI 16.1 ร้อยละของธุรกิจที่พัก Guest- house/ Home stay และโรงแรมได้รับการรับรองมาตรฐาน	Data 16.1.1 จำนวนธุรกิจที่พัก Guest- house ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน	แห่ง	ไม่มี			สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
		Data 16.1.2 จณ.ธุรกิจที่พัก Home stay ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน	แห่ง	ไม่มี			สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
		Data 16.1.3 จำนวนธุรกิจที่พักโรงแรมที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน	แห่ง	ไม่มี			สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
		Data 16.1.4 จำนวนธุรกิจที่พัก Guest- house/ Home stay และโรงแรมทั้งหมดที่ได้รับการสนับสนุนขอรับการตรวจรับรองมาตรฐาน	แห่ง	ไม่มี			สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด

ตารางที่ 26 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 17 ส่งเสริมและพัฒนาให้ ธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ได้รับการรับรองมาตรฐาน (เช่น ร้านอาหารพื้นเมือง ร้านค้า OTOP เป็นต้น)	KPI 17.1 ร้อยละของธุรกิจบริการ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมได้รับการรับรอง มาตรฐาน (เช่น ร้านอาหารพื้นเมือง ร้านค้า OTOP เป็นต้น)	Data 17.1.1 จำนวนธุรกิจบริการที่ เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมได้รับการรับรองมาตรฐาน	แห่ง	ไม่มี			สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด/ สนง.วัฒนธรรมจังหวัด
		Data 17.1.2 จำนวนธุรกิจบริการที่ เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมทั้งหมดที่ได้รับการ สนับสนุนให้ขอรับการตรวจรับรอง มาตรฐาน (เช่น ร้านอาหารพื้นเมือง ร้านค้า OTOP เป็นต้น)	แห่ง	ไม่มี			สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด สนง.วัฒนธรรมจังหวัด สนง.พัฒนาชุมชน จังหวัด
CSF 18 พัฒนามาตรฐาน สินค้าของฝากและของที่ระลึก ที่เป็นอัตลักษณ์ของจังหวัด	KPI 18.1. จำนวนสินค้าของฝาก และของที่ระลึกที่เป็นอัตลักษณ์ของ จังหวัดได้รับการรับรองมาตรฐาน (เช่น OTOP 5 ดาว เป็นต้น)	Data 18.1.1 จำนวนสินค้าของฝาก และของที่ระลึกที่เป็นอัตลักษณ์ของ จังหวัดได้รับการรับรองมาตรฐาน (เช่น OTOP 5 ดาว เป็นต้น)	รายการ	มี/พัฒนา	การคัดเลือก สุดยอด 1 ต. 1 ผลิตภัณฑ์ ปี55	2 ปีครั้ง	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด สนง.พัฒนาชุมชน จังหวัด
		Data 18.1.2 มูลค่าสินค้าของฝาก และของที่ระลึกที่เป็นอัตลักษณ์ของ จังหวัด	บาท	ไม่มี			สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด

ตารางที่ 26 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC6 : พัฒนาการตลาด และประชาสัมพันธ์							
CSF 19 การทำการตลาดกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ	KPI 19.1 จำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดที่เพิ่มขึ้น	Data19.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวของจังหวัดที่เพิ่มขึ้น	คน	มี	สำรวจ	เดือน	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
		Data 19.1.2 รายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดที่เพิ่มขึ้น	บาท	มี	สำรวจ	เดือน	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
CSF 20 ประชาสัมพันธ์สร้างภาพลักษณ์	KPI 20.1 จำนวนเรื่องราวเชิงประสบการณ์และประชาสัมพันธ์เอกลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่เชื่อมโยงกับชาติพันธุ์	Data 20.1.1 จำนวนเรื่องราวเชิงประสบการณ์และเอกลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจังหวัด	เรื่อง	ไม่มี			สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
		Data 20.1.2. จำนวนครั้งของการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์เอกลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่เชื่อมโยงกับชาติพันธุ์	ครั้ง	มี/พัฒนา	ไม่มี		สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด สนง.ประชาสัมพันธ์จังหวัด สนง.วัฒนธรรมจังหวัด
					รายงาน	ปี	
CSF 21 การตลาดเชิงรุกผ่านสื่อสมัยใหม่ (Social Network)	KPI 21.1 จำนวนธุรกิจด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดที่มีช่องทางการตลาดเชิงรุกและการทำธุรกรรมด้านการท่องเที่ยวผ่านสื่อสมัยใหม่ (Social Network)	Data 21.1.1 จำนวนธุรกิจด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดที่มีช่องทางการตลาดเชิงรุกและการทำธุรกรรมด้านการท่องเที่ยวผ่านสื่อสมัยใหม่ (Social Network)	ราย	ไม่มี			สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

3.3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และ วัฒนธรรมได้มาตรฐาน ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ คือ “ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม” มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น จำนวน 40 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บเป็นปกติ จำนวน 20 รายการ และที่เหลือจำนวน 20 รายการเป็นรายการสถิติที่ขาดความพร้อมในการนำมาใช้ ซึ่งสามารถแยกกลุ่มตามประเภทปัญหาดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 27 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC 1 (4 CSFs, 4 KPIs)	VC 2 (3 CSFs, 3 KPIs)	VC 3 (4CSFs, 6 KPIs)	VC 4 (4CSFs, 4 KPIs)	VC 5 (3 CSFs, 3 KPIs)	VC 6 (3 CSFs, 3 KPIs)
1 รายการสถิติที่มีการ จัดเก็บเป็นปกติ	20 (50.00 %)	6	3	5	4	-	2
2 รายการสถิติที่จัดเก็บ ไม่ต่อเนื่องไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	3 (7.50 %)	-	1	-	-	1	1
3 รายการสถิติที่ยังไม่มี การจัดเก็บต้องพัฒนา การจัดเก็บต่อไป	17 (42.50 %)	3	1	3	1	7	2
รวม	40 (100 %)	9	5	8	5	8	5

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

โดยรายการสถิติที่มีหลายหน่วยงานจัดเก็บข้อมูล แต่มีบางหน่วยงานมีข้อมูลไม่ครบถ้วน ต้องดำเนินการจัดเก็บเพิ่มเติม จำนวน 3 รายการ แสดงดังตารางที่ 28

ตารางที่ 28 : รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ครบถ้วน ต้องดำเนินการจัดเก็บเพิ่มเติม ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 5.1.2 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่น/ผู้นำ เที่ยวที่ได้รับการอบรม/พัฒนาให้มีความรอบ รู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและประเพณีของจังหวัด และสามารถถ่ายทอดเป็นภาษาต่างประเทศ ได้หลายภาษา	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดฉะเชิงเทรา สนง.วัฒนธรรมจังหวัด	- ประชุมร่วมระหว่างหน่วยงานที่ รับผิดชอบในข้อมูลสำคัญร่วมกัน เพื่อกำหนดแนวทางการจัดเก็บ ข้อมูลให้เป็นทิศทางเดียวกัน - มอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลอย่าง ต่อเนื่อง
Data 18.1.1 จำนวนสินค้าของฝากและของ ที่ระลึกที่เป็นอัตลักษณ์ของจังหวัดได้รับการ รับรองมาตรฐาน (เช่น OTOP 5 ดาว เป็นต้น)	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดฉะเชิงเทรา สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด	- จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยง กับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - กำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูล ให้ครบถ้วนและมีความถี่สม่ำเสมอ

ตารางที่ 28 : รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ครบถ้วน ต้องดำเนินการจัดเก็บเพิ่มเติม ของผลิตภัณฑ์ที่มี ศักยภาพ “ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 20.1.2 จำนวนครั้งของการเผยแพร่ และประชาสัมพันธ์เอกลักษณ์การท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรมที่เชื่อมโยงกับชาติพันธุ์	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดฉะเชิงเทรา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สนง.วัฒนธรรมจังหวัด	

ส่วนรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบ และระบบการจัดเก็บ แสดงดังตารางที่ 29

ตารางที่ 29 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 3.1.1 ร้อยละของระดับความเชื่อมั่น ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดฉะเชิงเทรา สถานีตำรวจภูธรจังหวัด ฉะเชิงเทรา	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูลและการใช้ข้อมูล - กำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและมีความถี่สม่ำเสมอ
Data 4.1.1 อัตราการเพิ่มของชุมชนที่มีส่วนร่วมในการสืบสานและร่วมนำเสนอ วัฒนธรรมประเพณีของจังหวัด	สนง.วัฒนธรรมจังหวัด	
Data 4.1.2 จำนวนกิจกรรมของชุมชน เกี่ยวกับการสืบสานวัฒนธรรมประเพณีของ จังหวัด	สนง.วัฒนธรรมจังหวัด	
Data 6.1.1 จำนวนแรงงานและบุคลากรที่มี ศักยภาพในกิจกรรมที่เป็นห่วงโซ่การ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (เช่น ประชาญ์ ล้านนา พระ นักแสดง บุคลากรร้านค้า พื้นเมืองและชุมชนต้นแบบการท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรม เป็นต้น)	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดฉะเชิงเทรา สนง.วัฒนธรรมจังหวัด สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด	
Data 9.1.1 จำนวนวันที่ปริมาณฝุ่นละออง ขนาดเล็ก (PM10) มีค่าเกินมาตรฐาน	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	
Data 11.1.2 ปริมาณขยะที่ได้รับการกำจัด โดยเฉลี่ยต่อเดือน	เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด	
Data 11.1.3 ร้อยละของปริมาณขยะที่ได้รับการกำจัดอย่างถูกวิธี/สุขลักษณะต่อปี	เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด	
Data 13.1.1 จำนวนปราสาทท้องถิ่นที่มี ภูมิปัญญาสาขาต่างๆได้รับการส่งเสริมให้มี การสืบสานและสร้างสรรค์งานในปีปัจจุบัน และปีที่ผ่านมา	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดฉะเชิงเทรา	
Data 16.1.1 จำนวนธุรกิจที่พัก Guest-house ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดฉะเชิงเทรา	
Data 16.1.2 จำนวนธุรกิจที่พัก Home stay ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดฉะเชิงเทรา	

ตารางที่ 29 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 16.1.3 จำนวนธุรกิจที่พักโรงแรมที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดฉะเชิงเทรา	
Data 16.1.4 จำนวนธุรกิจที่พัก Guest-house/ Home stay และโรงแรมทั้งหมดที่ได้รับการสนับสนุนขอรับการตรวจรับรองมาตรฐาน	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดฉะเชิงเทรา	
Data 18.1.1 จำนวนธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดฉะเชิงเทรา	
Data 18.1.2 จำนวนธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมทั้งหมดที่ได้รับการสนับสนุนให้ขอรับการตรวจรับรองมาตรฐาน (เช่น ร้านอาหารพื้นเมือง ร้านค้า OTOP เป็นต้น)	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดฉะเชิงเทรา	
Data 19.1.2 มูลค่าสินค้าของฝากและของที่ระลึกที่เป็นอัตลักษณ์ของจังหวัด	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดฉะเชิงเทรา	
Data 20.1.1 จำนวนเรื่องราวเชิงประสบการณ์และเอกลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจังหวัด	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดฉะเชิงเทรา	
Data 21.1.1 จำนวนธุรกิจด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดที่มีช่องทางการตลาดเชิงรุกและการทำธุรกรรมด้านการท่องเที่ยวผ่านสื่อสมัยใหม่ (Social Network)	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดฉะเชิงเทรา	

3.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุล

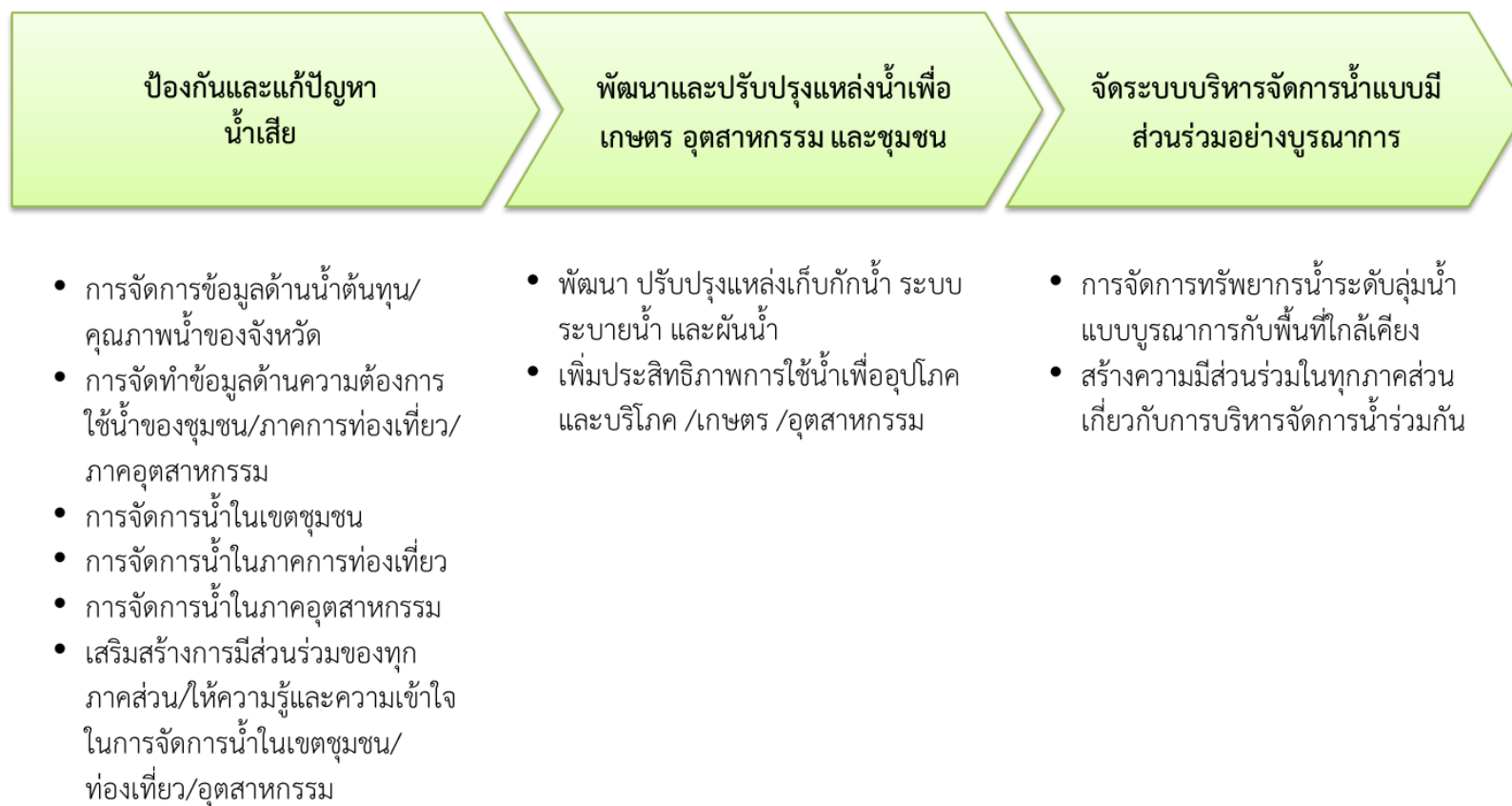
3.4.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) “การบริหารจัดการน้ำ (น้ำเพื่อการอุปโภค/น้ำเสีย)”

ตารางที่ 30 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue: CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุล	สังคม -> การบริหารน้ำ	การบริหารจัดการน้ำ (น้ำเพื่อการอุปโภค/น้ำเสีย)
สรุปเหตุผลสนับสนุน <ul style="list-style-type: none"> - ปี พ.ศ. 2553 สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 13 (ชลบุรี) ได้ทำการติดตาม ตรวจสอบและวิเคราะห์คุณภาพน้ำ ในแหล่งน้ำผิวดิน เขตพื้นที่ภาคตะวันออก โดยในเขตพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา คุณภาพน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรม - บริเวณปากแม่น้ำบางปะกง มีความโปร่งใสค่อนข้างน้อยมาก ในบางฤดูกาลที่มีน้ำหลากบริเวณที่มีความลึกประมาณ 1 เมตร จะมีความโปร่งใสเท่ากับ 0.1 เมตร เท่านั้น ส่วนความเค็มจะมีการเปลี่ยนแปลงในช่วงที่ค่อนข้างกว้างมากตั้งแต่ 1 - 34 ส่วนในพันส่วน เนื่องจากเป็นบริเวณที่ได้รับอิทธิพลจากน้ำจืดในฤดูฝน - ปัญหาสำคัญของแม่น้ำบางปะกง คือการขาดแคลนน้ำ และปัญหาการรुक้าของน้ำเค็มในช่วงฤดูแล้ง โดยเฉพาะในเดือน ก.พ.-มิ.ย. ของทุกปี พบว่าในพื้นที่ชุ่มน้ำบางปะกงมีความต้องการใช้น้ำเพื่อการอุปโภค/บริโภค ทั้งในภาคอุตสาหกรรม/เกษตรกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้น้ำเพื่อการเกษตรสูงสุด ทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนน้ำ - จังหวัดมีโรงงานอุตสาหกรรมเป็นจำนวนมาก ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ใกล้แม่น้ำ ซึ่งทำให้เกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ทั้งในด้านน้ำเสีย/ขยะ/มลพิษทางอากาศ ทำให้แม่น้ำบางปะกงเสื่อมโทรมมากซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบต่อประชาชนเป็นจำนวนมาก 		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำพ.ศ. 2556)

VC ยุทธศาสตร์ที่ 4 : ประเด็นปัญหาสำคัญ – การบริหารจัดการน้ำ (น้ำเสีย และน้ำเพื่อการอุปโภค)

3.4.2 ผังสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการน้ำ (น้ำเพื่อการอุปโภค/น้ำเสีย)”

ตารางที่ 31 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารจัดการน้ำ (น้ำเพื่อการอุปโภค/น้ำเสีย)”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC1 : ป้องกันและแก้ปัญหาหน้าเสีย						
CSF 1 การจัดทำข้อมูลด้านปริมาณ น้ำต้นทุน/คุณภาพน้ำของจังหวัด	KPI 1.1 การจัดทำข้อมูลด้านปริมาณ น้ำต้นทุนของจังหวัด	Data 1.1.1 จำนวนแหล่งน้ำ ธรรมชาติ	มี	รายงาน	ปี	สนง.ทรัพยากรและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด
		Data 1.1.2 จำนวนอ่างเก็บน้ำ	มี/พัฒนา	ทะเบียน	ปี	สนง.ชลประทานจังหวัด
		Data 1.1.3 จำนวนบ่อน้ำบาดาล	มี	รายงาน	ปี	สนง.ทรัพยากรและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด
	KPI 1.2 การจัดทำข้อมูลด้านการ ให้บริการการประปาของการประปา ภูมิภาค	Data 1.2.1 จำนวนเขตบริการ (แยก ตามพื้นที่)	มี	รายงาน	ปี	การประปาจังหวัด
	KPI 1.3 คุณภาพน้ำในพื้นที่ขึ้น	Data 1.3.1 ค่า DO ของน้ำ ณ จุด ตรวจ	ไม่มี			สนง.ทรัพยากรและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด
		Data 1.3.1 คุณภาพน้ำผิวดินของ แม่น้ำและคลองสายหลัก	ไม่มี			สนง.ทรัพยากรและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด
CSF 2 การจัดทำข้อมูลด้านความ ต้องการใช้น้ำของชุมชน / ภาคการ ท่องเที่ยว / ภาคอุตสาหกรรม	KPI 2.1 การจัดทำข้อมูลด้านความ ต้องการใช้น้ำของชุมชน/ภาคการ ท่องเที่ยว/ภาคอุตสาหกรรม	Data 2.1.1 ปริมาณความต้องการการ ใช้น้ำของชุมชน (ลูกบาศก์เมตร)	ไม่มี			การประปาจังหวัด
		Data 2.1.2 ปริมาณความต้องการการ ใช้น้ำภาคการท่องเที่ยว (ลูกบาศก์เมตร)	ไม่มี			การประปาจังหวัด
		Data 2.1.3 ปริมาณความต้องการ การใช้น้ำของภาคอุตสาหกรรม (ลูกบาศก์เมตร)	ไม่มี			สนง.ทรัพยากรและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด

ตารางที่ 31 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารจัดการน้ำ (น้ำเพื่อการอุปโภค/น้ำเสีย)” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 3 การจัดการน้ำในเขตชุมชน	KPI 3.1 ร้อยละของพื้นที่ในเขตชุมชนที่ระบบจ่ายน้ำประปาครอบคลุมทั่วถึง	Data 3.1.1 จำนวนพื้นที่ของชุมชนที่ระบบจ่ายน้ำประปาครอบคลุมทั่วถึง	ไม่มี			การประปาจังหวัด
		Data 3.1.2 จำนวนพื้นที่ทั้งหมดของชุมชน	ไม่มี			ที่ทำการปกครองจังหวัด การประปาจังหวัด
	KPI 3.2 จำนวนเขตชุมชนที่ครัวเรือนมีน้ำประปาใช้ร้อยละ 100	Data 3.2 .1 จำนวนเขตชุมชนที่ครัวเรือนมีน้ำประปาใช้ร้อยละ 100	ไม่มี			การประปาจังหวัด สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด
	KPI 3.3 จำนวนหมู่บ้านที่ครัวเรือนมีน้ำประปาใช้ร้อยละ 100	Data 3.3.1 จำนวนหมู่บ้านที่ครัวเรือนมีน้ำประปาใช้ร้อยละ 100	มี/พัฒนา	ข้อมูล กชช.2ค.	2 ปีครั้ง	การประปาจังหวัด สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด
	KPI 3.4 ร้อยละของพื้นที่ในเขตชุมชนที่ใช้น้ำจากแหล่งอื่น เช่น น้ำบาดาล	Data 3.4.1 จำนวนพื้นที่ของชุมชนที่ใช้น้ำจากแหล่งอื่นเช่น น้ำบาดาล	ไม่มี			สนง.ทรัพยากรและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด
CSF 4 การจัดการน้ำในภาคการท่องเที่ยว	KPI 4.1 ร้อยละของสถานบริการการท่องเที่ยวที่ระบบจ่ายน้ำประปาครอบคลุมทั่วถึง	Data 4.1.1 จำนวนโรงแรมที่ระบบจ่ายน้ำประปาครอบคลุมทั่วถึง	ไม่มี			การประปาจังหวัด
		Data 4.1.2 จำนวนรีสอร์ทที่ระบบจ่ายน้ำประปาครอบคลุมทั่วถึง	ไม่มี			การประปาจังหวัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด
		Data 4.1.3 จำนวนเกสต์เฮาส์/อื่นๆที่ระบบจ่ายน้ำประปาครอบคลุมทั่วถึง	ไม่มี			การประปาจังหวัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด
	KPI 4.2 ร้อยละสถานบริการการท่องเที่ยวที่ใช้น้ำจากแหล่งอื่น	Data 4.2.1 จำนวนสถานบริการการท่องเที่ยว (โรงแรม รีสอร์ทเกสต์เฮาส์และอื่นๆ) ที่ใช้น้ำจากแหล่งอื่น	ไม่มี			การประปาจังหวัด สนง.ทรัพยากรและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด

ตารางที่ 31 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารจัดการน้ำ (น้ำเพื่อการอุปโภค/น้ำเสีย)” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 5 การจัดการน้ำใน ภาคอุตสาหกรรม	KPI 5.1 จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม ที่มีความเสี่ยงต่อการมีน้ำไม่เพียงพอที่จะนำมาใช้ในโรงงาน	Data 5.1.1 จำนวนโรงงาน อุตสาหกรรมที่มีความเสี่ยงต่อการมีน้ำ ไม่เพียงพอที่จะนำมาใช้ในโรงงาน	ไม่มี			สนง.ทรัพยากรและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด
CSF 6 เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของ ทุกภาคส่วน/ให้ความรู้และความ เข้าใจในการจัดการน้ำในเขตชุมชน/ การท่องเที่ยว/อุตสาหกรรม	KPI 6.1 ร้อยละของผู้ที่ได้รับการ อบรมเกี่ยวกับการจัดการน้ำอุปโภค/ บริโภคในชุมชน/การท่องเที่ยว/ อุตสาหกรรม	Data 6.1.1 จำนวนผู้เข้ารับการอบรม ความรู้เกี่ยวกับการจัดการน้ำอุปโภค/ บริโภคในชุมชน/การท่องเที่ยว/ อุตสาหกรรม	ไม่มี			สนง.ทรัพยากรและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด ที่ทำการปกครองจังหวัด
VC 2 : พัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อชุมชน /การท่องเที่ยว/ อุตสาหกรรม						
CSF 7 พัฒนา/ปรับปรุงแหล่งเก็บกัก น้ำ ระบบระบายน้ำ และผันน้ำ	KPI 7.1 จำนวนแหล่งเก็บกักน้ำที่ ได้รับการปรับปรุงเพิ่มขึ้น	Data 7.1.1 จำนวนอ่างเก็บน้ำที่ได้รับ การปรับปรุงเพิ่มปริมาณการกักเก็บน้ำ	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.ชลประทานจังหวัด
		Data 7.1.2 จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับ การขุดลอก	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.ชลประทานจังหวัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด
	KPI 7.2 ระบบระบายน้ำ และการ ผันน้ำที่มีประสิทธิภาพ	Data 7.2.1 คร้วเรือนที่ได้รับ ประโยชน์จากการพัฒนา/ปรับปรุง ระบบระบายน้ำและการผันน้ำ	ไม่มี			ที่ทำการปกครองจังหวัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด สนง.ชลประทานจังหวัด สนง.เกษตรและสหกรณ์ จังหวัด
		Data 7.2.2 จำนวนพื้นที่ที่ได้รับ ประโยชน์จากการพัฒนา/ปรับปรุง ระบบระบายน้ำและการผันน้ำ	ไม่มี			ที่ทำการปกครองจังหวัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด สนง.ชลประทานจังหวัด สนง.เกษตรและสหกรณ์ จังหวัด

ตารางที่ 31 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารจัดการน้ำ (น้ำเพื่อการอุปโภค/น้ำเสีย)” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
	KPI 7.3 ร้อยละของพื้นที่ที่มีการ พัฒนาแหล่งน้ำเพิ่มขึ้น	Data 7.2.3 ปริมาณน้ำธรรมชาติ (น้ำฝน) เฉลี่ยต่อปี	มี	ตรวจวัดโดย จนท.	วัน	สนง.อุตุนิยมวิทยาจังหวัด
		Data 7.2.4 ปริมาณน้ำในอ่างเก็บน้ำ	มี	ทะเบียน	วัน	สนง.ชลประทานจังหวัด
		Data 7.3.1 จำนวนพื้นที่ที่ได้รับการ พัฒนาแหล่งน้ำเพิ่มขึ้น	มี/พัฒนา	ทะเบียน ไม่มี	ปี	สนง.ชลประทานจังหวัด ที่ทำการปกครองจังหวัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด
CSF 8 เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำ เพื่ออุปโภคและบริโภคในชุมชน/ การ ท่องเที่ยว/ อุตสาหกรรม	KPI 8.1 อัตราส่วนของกลุ่มเป้าหมาย ที่มิใช้น้ำใช้ต่อผู้ที่ขาดแคลน	Data 8.1.1 จำนวนครัวเรือนที่มิใช้น้ำใช้ ในการอุปโภค/บริโภคอย่างเพียงพอ	มี/พัฒนา	ไม่มี ข้อมูล จปฐ.	ปี	การประปาจังหวัด ที่ทำการปกครองจังหวัด สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด
		Data 8.1.2 จำนวนสถานบริการการ ท่องเที่ยวที่มิใช้น้ำใช้ในการดำเนิน กิจการอย่างเพียงพอ	ไม่มี			สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด การประปาจังหวัด
		Data 8.1.3 จำนวนสถานประกอบการ ที่มิใช้น้ำใช้ในการดำเนินกิจการอย่าง เพียงพอ	ไม่มี			การประปาจังหวัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด
		Data 8.1.4 จำนวนครัวเรือนที่ขาด แคลนน้ำในการอุปโภค/บริโภค	ไม่มี			การประปาจังหวัด สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด ที่ทำการปกครองจังหวัด
		Data 8.1.5 จำนวนสถานบริการการ ท่องเที่ยวที่ขาดแคลนน้ำเพื่อใช้ในการ ดำเนินกิจการ	ไม่มี			สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด การประปาจังหวัด

ตารางที่ 31 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารจัดการน้ำ (น้ำเพื่อการอุปโภค/น้ำเสีย)” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
		Data 8.1.6 จำนวนสถานประกอบการ ที่ขาดแคลนน้ำใช้ในการดำเนินกิจการ	ไม่มี			การประปาจังหวัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด
VC 3 : จัดระบบบริหารจัดการน้ำแบบมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการ						
CSF 9 การจัดการทรัพยากรน้ำระดับ ลุ่มน้ำแบบบูรณาการ กับพื้นที่ ใกล้เคียง	KPI 9.1 ร้อยละความสำเร็จของการ จัดการทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำแบบ บูรณาการกับพื้นที่ใกล้เคียง	Data 9.1.1 จำนวนโครงการการ จัดการทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำแบบ บูรณาการกับพื้นที่ใกล้เคียง	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.ทรัพยากรและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด สนง.ชลประทานจังหวัด
CSF 10 สร้างความร่วมมือส่วนร่วมในทุก ภาคส่วนเกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำ ร่วมกัน	KPI 10.1 จำนวนเครือข่ายด้านการ บริหารจัดการน้ำเพื่อการอุปโภค / บริโภค	Data 10.1.2 จำนวนเครือข่ายด้าน การบริหารจัดการน้ำเพื่อการอุปโภค / บริโภค	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.ทรัพยากรและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด สนง.ชลประทานจังหวัด
	KPI 10.2 ร้อยละของผู้เข้ารับ การอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับ การบริหารจัดการน้ำ	Data 10.2.1 จำนวนหลักสูตรและ ผู้เข้ารับการอบรมความรู้เกี่ยวกับ การบริหารจัดการน้ำ	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.ทรัพยากรและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด สนง.ชลประทานจังหวัด

3.4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการน้ำ (น้ำเพื่อการอุปโภค/น้ำเสีย)”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุล ประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการน้ำ (น้ำเพื่อการอุปโภค/น้ำเสีย)” มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น จำนวน 36 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บเป็นปกติ จำนวน 10 รายการ และที่เหลือจำนวน 26 รายการเป็นรายการสถิติที่ขาดความพร้อมในการนำมาใช้ ซึ่งสามารถแยกกลุ่มตามประเภทปัญหาดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 32 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการน้ำ (น้ำเพื่อการอุปโภค/น้ำเสีย)”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3
		(6 CSFs, 12 KPIs)	(2 CSFs, 4 KPIs)	(2 CSFs, 3 KPIs)
1 รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	10 (27.78%)	3	4	3
2 รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่องไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	4 (11.11%)	2	2	-
3 รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	22 (61.11%)	15	7	-
รวม	36 (100%)	20	13	3

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

โดยรายการสถิติที่มีหลายหน่วยงานจัดเก็บข้อมูล แต่มีบางหน่วยงานมีข้อมูลไม่ครบถ้วน ต้องดำเนินการจัดเก็บเพิ่มเติม จำนวน 4 รายการ แสดงดังตารางที่ 33

ตารางที่ 33 : รายการสถิติที่มีข้อมูลไม่ครบถ้วน ต้องดำเนินการจัดเก็บเพิ่มเติมของประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการน้ำ (น้ำเพื่อการอุปโภค/น้ำเสีย)”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.1.2 จำนวนอ่างเก็บน้ำ	สนง.ชลประทานจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - ประชุมร่วมระหว่างหน่วยงานที่รับผิดชอบในข้อมูลสำคัญร่วมกันเพื่อกำหนดแนวทางการจัดเก็บข้อมูลให้เป็นทิศทางเดียวกัน - มอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดเก็บข้อมูลอย่างต่อเนื่อง - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - กำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและมีความถี่สม่ำเสมอ
Data 3.3.1 จำนวนหมู่บ้านที่ครัวเรือนมีน้ำประปาใช้ร้อยละ 100	การประปาจังหวัด สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด	
Data 7.3.1 จำนวนพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาแหล่งน้ำเพิ่มขึ้น	สนง.ชลประทานจังหวัด ที่ทำการปกครองจังหวัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด	
Data 8.1.1 จำนวนครัวเรือนที่มีน้ำใช้ในการอุปโภค/บริโภคอย่างเพียงพอ	การประปาจังหวัด ที่ทำการปกครองจังหวัด สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด	

ส่วนรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบ และระบบการจัดเก็บ จำนวน 22 รายการ แสดงดังตารางที่ 34

ตารางที่ 34 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูลของประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการน้ำ (น้ำเพื่อการอุปโภค/น้ำเสีย)”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.3.1 ค่า DO ของน้ำ ณ จุดตรวจ	สนง.ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูลและการใช้ข้อมูล - กำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและมีความถี่สม่ำเสมอ
Data 1.3.1 คุณภาพน้ำผิวดินของแม่น้ำและคลองสายหลัก	สนง.ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	
Data 2.1.1 ปริมาณความต้องการการใช้น้ำของชุมชน (ลูกบาศก์เมตร)	การประปาจังหวัด	
Data 2.1.2 ปริมาณความต้องการการใช้น้ำภาคการท่องเที่ยว (ลูกบาศก์เมตร)	การประปาจังหวัด	
Data 2.1.3 ปริมาณความต้องการการใช้น้ำของภาคอุตสาหกรรม (ลูกบาศก์เมตร)	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	
Data 3.1.1 จำนวนพื้นที่ของชุมชนที่ระบบจ่ายน้ำประปาครอบคลุมทั่วถึง		
Data 3.1.2 จำนวนพื้นที่ทั้งหมดของชุมชน	ที่ทำการปกครองจังหวัด	
Data 3.4.1 จำนวนพื้นที่ของชุมชนที่ใช้น้ำจากแหล่งอื่น	สนง.ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	
Data 4.1.1 จำนวนโรงแรมที่ระบบจ่ายน้ำประปาครอบคลุมทั่วถึง	การประปาจังหวัด/อบจ.	
Data 4.1.2 จำนวนรีสอร์ทที่ระบบจ่ายน้ำประปาครอบคลุมทั่วถึง	การประปาจังหวัด/อบจ.	
Data 4.1.3 จำนวนเกสต์เฮาส์/อื่นๆ ที่ระบบจ่ายน้ำประปาครอบคลุมทั่วถึง	การประปาจังหวัด/อบจ.	
Data 4.2.1 จำนวนสถานบริการการท่องเที่ยวที่ใช้น้ำจากแหล่งอื่น	การประปาจังหวัด/อบจ./สนง.ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	
Data 5.1.1 จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่มีความเสี่ยงต่อการมีน้ำไม่เพียงพอที่จะนำมาใช้ในโรงงาน	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด/สนง.ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมจังหวัด.	
Data 6.1.1 จำนวนผู้เข้ารับการอบรมความรู้เกี่ยวกับการจัดการน้ำอุปโภค/บริโภคในชุมชน/การท่องเที่ยว/ อุตสาหกรรม	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด/สนง.ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมจังหวัด/ปกครองจังหวัด	
Data 7.2.1 คริวเรือนที่ได้รับประโยชน์จากการพัฒนา/ปรับปรุงระบบระบายน้ำและการผันน้ำ	ที่ทำการปกครองจังหวัด/อบจ./สนง.ชลประทานจังหวัด/เกษตรและสหกรณ์จังหวัด	

ตารางที่ 34 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูลของประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการน้ำ (น้ำเพื่อการอุปโภค/น้ำเสีย)” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 7.2.2 จำนวนพื้นที่ที่ได้รับประโยชน์จากการพัฒนา/ปรับปรุงระบบระบายน้ำและการผันน้ำ	ที่ทำการปกครองจังหวัด	
Data 7.3.1 จำนวนพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาแหล่งน้ำเพิ่มขึ้น	ที่ทำการปกครองจังหวัด/อบจ.	
Data 8.1.2 จำนวนสถานบริการการท่องเที่ยวที่มีน้ำใช้ในการดำเนินกิจการอย่างเพียงพอ	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด/ประปาจังหวัด	
Data 8.1.3 จำนวนสถานประกอบการที่มีน้ำใช้ในการดำเนินกิจการอย่างเพียงพอ	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด/ประปาจังหวัด/อบจ.	
Data 8.1.4 จำนวนครัวเรือนที่ขาดแคลนน้ำในการอุปโภค/บริโภค	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด/ประปาจังหวัด/ปกครองจังหวัด	
Data 8.1.5 จำนวนสถานบริการการท่องเที่ยวที่ขาดแคลนน้ำเพื่อใช้ในการดำเนินกิจการ	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด/การประปาจังหวัด	
Data 8.1.6 จำนวนสถานประกอบการที่ขาดแคลนน้ำใช้ในการดำเนินกิจการ	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด/การประปาจังหวัด / องค์การบริหารส่วนจังหวัด	

3.5 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 : พัฒนาทุนทางสังคมและความมั่นคงสู่สังคมเป็นสุข

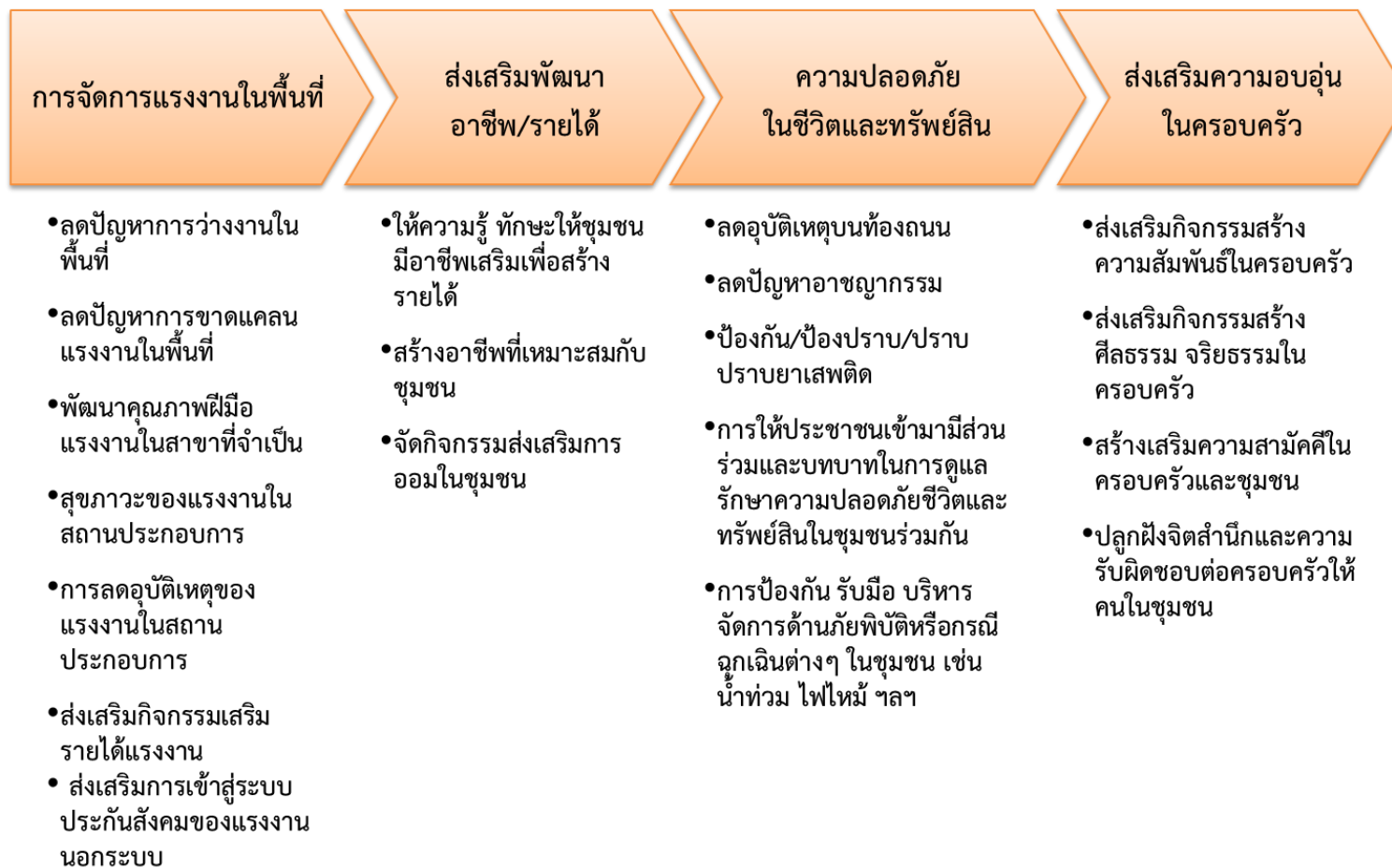
3.5.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue) “ชุมชนเข้มแข็ง”

ตารางที่ 35 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI)
พัฒนาทุนทางสังคมและความมั่นคงสู่สังคมเป็นสุข	สังคม -> คุณภาพชีวิต	ชุมชนเข้มแข็ง
<p><u>สรุปเหตุผลสนับสนุน</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - การขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมในจังหวัด ก่อให้เกิดปัญหาในพื้นที่ได้แก่ ปัญหาในเรื่องความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน ยาเสพติด สภาพแวดล้อม และวิถีวัฒนธรรมดั้งเดิมถูกละเลย/สูญหาย การว่างงานครอบครัวไม่อบอุ่น ทำให้เกิดปัญหาทางสังคมกับเด็ก เช่น โรคเอดส์ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร คุณภาพชีวิตตกต่ำโดยเฉพาะในเขตชุมชนหนาแน่น - ด้านการศึกษา มีความไม่สมดุลของระบบการศึกษา นักเรียนที่เรียนต่อจากระดับประถมศึกษามีอัตราต่ำมาก การศึกษาไม่ตรงกับความต้องการแรงงานในพื้นที่ /ผลิตบุคลากรไม่เพียงพอกับความต้องการของตลาดแรงงานในพื้นที่ - ด้านสุขภาพอนามัย สุขภาพของเกษตรกรทรมานเนื่องจากการสะสมสารเคมีที่ใช้ในการประกอบอาชีพกลุ่มผู้สูงอายุ มีจำนวนร้อยละ 13 สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ - จังหวัดได้ดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญา โดยกำหนดกลยุทธ์การดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญาต่างๆ ดังนี้ พัฒนาความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว/ชุมชน สร้างเครือข่าย/เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ เพื่อให้ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแก่ประชาชนและการแก้ไขปัญหายาเสพติด 		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558- 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

VC ยุทธศาสตร์ที่ 5 : ประเด็นปัญหาสำคัญ - ชุมชนเข้มแข็ง

3.5.2 ผังสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “ชุมชนเข้มแข็ง”

ตารางที่ 36 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ชุมชนเข้มแข็ง”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC1 : การจัดการแรงงานในพื้นที่						
CSF 1 ลดปัญหาการว่างงานใน พื้นที่	KPI 1.1 อัตราการว่างงานลดลง	Data 1.1.1 จำนวนผู้มีงานทำ	มี	สำรวจ	รายไตรมาส	สำนักงานสถิติจังหวัด
		Data 1.1.2 จำนวนผู้ว่างงาน	มี	สำรวจ	รายไตรมาส	สำนักงานสถิติจังหวัด
		Data 1.1.3 ตำแหน่งงานว่าง	มี	รายงาน	เดือน	สำนักงานจัดหางานจังหวัด
		Data 1.1.4 จำนวนผู้สมัครงาน ที่ได้รับการบรรจุงาน / จ้างงาน	มี	รายงาน	เดือน	สำนักงานจัดหางานจังหวัด
CSF 2 ลดปัญหาการขาดแคลน แรงงานในพื้นที่	KPI 2.1 ร้อยละของสถาน ประกอบการที่ได้รับการแก้ไข ปัญหาการขาดแคลนแรงงาน	Data 2.1.1 จำนวนความ ต้องการกำลังแรงงานภาค การเกษตร	ไม่มี			1.สำนักงานเกษตรจังหวัด 2.สำนักงานจัดหางานจังหวัด
		Data 2.1.2 จำนวนความ ต้องการกำลังแรงงาน ภาคอุตสาหกรรม	ไม่มี			1.สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด 2.สำนักงานจัดหางานจังหวัด
		Data 2.1.3 จำนวนความต้องการ กำลังแรงงานภาคบริการ	ไม่มี			สำนักงานจัดหางานจังหวัด
CSF 3 พัฒนาคุณภาพฝีมือ แรงงานในสาขาที่จำเป็น	KPI 3.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ แรงงานที่ผ่านการพัฒนาฝีมือ แรงงานในสาขาที่จำเป็น	Data 3.1.1 จำนวนหลักสูตร การฝึกอบรมในสาขาที่จำเป็น	มี	รายงาน	เดือน	1.สำนักงานแรงงานจังหวัด 2.สนง.พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด
		Data 3.1.2 จำนวนแรงงานที่ ผ่านการอบรมในสาขาที่จำเป็น	มี	รายงาน	เดือน	1.สำนักงานแรงงานจังหวัด 2.สนง.พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด
CSF 4 สุขภาวะของแรงงานใน สถานประกอบการ	KPI 4.1 ร้อยละของแรงงานที่ ได้รับการตรวจสอบสุขภาพประจำปี	Data 4.1.1 จำนวนแรงงานที่ ได้รับการตรวจสอบสุขภาพ	ไม่มี			สำนักงานแรงงานจังหวัด

ตารางที่ 36 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ชุมชนเข้มแข็ง” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 4.1.2 จำนวนแรงงานทั้งหมด	มี/พัฒนา	รายงาน	เดือน	สำนักงานแรงงานจังหวัด สำนักงานประกันสังคม
CSF 5 การลดอุบัติเหตุของแรงงานในสถานประกอบการ	KPI 5.1 ร้อยละของอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นจากการทำงาน	Data 5.1.1 จำนวนครั้งของการเกิดอุบัติเหตุในสถานประกอบการ	มี/พัฒนา	รายงาน	เดือน	สำนักงานแรงงานจังหวัด สำนักงานประกันสังคม
		Data 5.1.2 จำนวนแรงงานที่ได้รับอุบัติเหตุจากการทำงาน	มี/พัฒนา	รายงาน	เดือน	สำนักงานแรงงานจังหวัด สำนักงานประกันสังคม
		Data 5.1.3 จำนวนสถานประกอบการที่มีการฝึกซ้อมการป้องกันภัยและอุบัติภัยในสถานประกอบการ	ไม่มี			สำนักงานแรงงานจังหวัด
CSF 6 ส่งเสริมกิจกรรมเสริมรายได้แรงงาน	KPI 6.1 ร้อยละของสถานประกอบการที่มีการส่งเสริมกิจกรรมเพื่อเสริมรายได้แรงงาน	Data 6.1.1 จำนวนสถานประกอบการที่มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมเพื่อเสริมรายได้แรงงาน	ไม่มี			สำนักงานแรงงานจังหวัด
		Data 6.1.2 จำนวนแรงงานที่ได้รับการส่งเสริมเพื่อเสริมรายได้	ไม่มี			สำนักงานแรงงานจังหวัด
CSF 7 ส่งเสริมการเข้าสู่ระบบประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ	KPI 7.1 ร้อยละของแรงงานนอกระบบที่เข้าสู่ระบบประกันสังคม	Data 7.1.1 จำนวนแรงงานนอกระบบที่เข้าสู่ระบบประกันสังคม	ไม่มี			สำนักงานประกันสังคม
		Data 7.1.2 จำนวนแรงงานนอกระบบทั้งหมด	ไม่มี			สำนักงานประกันสังคม

ตารางที่ 36 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ชุมชนเข้มแข็ง” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC 2 : ส่งเสริมพัฒนาอาชีพ / รายได้						
CSF 8 ให้ความรู้ทักษะให้ชุมชน มีอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้	KPI 8.1 ร้อยละของผู้ผ่านการ อบรมหลักสูตรอาชีพเสริมเพื่อ สร้างรายได้	Data8.1.1 จำนวนผู้ผ่านการ อบรม	มี	ทะเบียน	เดือน	สำนักงานจัดหางาน สำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด
		Data 8.1.2 จำนวนหลักสูตร การฝึกอาชีพเสริม	มี	รายงาน	เดือน	สำนักงานจัดหางาน สำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด
		Data 8.1.3 จำนวนศูนย์การ เรียนรู้ชุมชนที่ให้การอบรม อาชีพเสริม	ไม่มี			สำนักงานจัดหางาน สำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด
CSF 9 การสร้างอาชีพที่ เหมาะสมกับชุมชน	KPI 9.1 จำนวนโครงการเพื่อ สร้างอาชีพของกองทุนหมู่บ้าน	Data 9.1.1 จำนวนโครงการ เพื่อสร้างอาชีพของกองทุน หมู่บ้าน	มี	รายงาน	ปี	สำนักงานพัฒนาชุมชน
		Data 9.1.2 จำนวนสมาชิก กองทุนที่เข้าร่วมโครงการ	มี	รายงาน	ปี	สำนักงานพัฒนาชุมชน
	KPI 9.2 จำนวนโครงการเพื่อ สร้างอาชีพของกองทุนพัฒนา บทบาทสตรี	Data 9.2.1 จำนวนโครงการ เพื่อสร้างอาชีพของกองทุน พัฒนาบทบาทสตรี	มี	รายงาน	เดือน	สำนักงานพัฒนาชุมชน
		Data 9.2.2 จำนวนสมาชิก กองทุนที่เข้าร่วมโครงการ	ไม่มี			สำนักงานพัฒนาชุมชน สำนักงานเกษตรจังหวัด
CSF 10 จัดกิจกรรมส่งเสริมการ ออมในชุมชน	KPI 10.1 ร้อยละของครัวเรือน ที่มีการจัดทำบัญชีครัวเรือน	Data 10.1.1 จำนวนครัวเรือน ที่มีการจัดทำบัญชีครัวเรือน	ไม่มี			สำนักงานพัฒนาชุมชน สำนักงานเกษตรจังหวัด
		Data 10.1.2 จำนวนครัวเรือน ในชุมชนทั้งหมด	มี/ พัฒนา	บันทึก	ปี	สำนักงานพัฒนาชุมชน สำนักงานเกษตรจังหวัด

ตารางที่ 36 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ชุมชนเข้มแข็ง” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 10.2 ร้อยละของหมู่บ้านที่มีสหกรณ์ออมทรัพย์ / ธนาคารชุมชน	Data 10.2.1 จำนวนหมู่บ้านที่มีสหกรณ์ออมทรัพย์/ธนาคารชุมชน	มี/พัฒนา	รายงาน/สำรวจ	ปี	สำนักงานพัฒนาชุมชน สำนักงานเกษตรจังหวัด สำนักงานสหกรณ์จังหวัด
		Data 10.2.2 จำนวนประชากรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ / ธนาคารชุมชน	มี/พัฒนา	รายงาน/สำรวจ	ปี	สำนักงานพัฒนาชุมชน สำนักงานเกษตรจังหวัด สำนักงานสหกรณ์จังหวัด
VC 3 : ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน						
CSF 11 ลดอุบัติเหตุบนท้องถนน	KPI 11.1 จำนวนอุบัติเหตุทางถนนที่ลดลง	Data 11.1.1 จำนวนครั้งของการเกิดอุบัติเหตุ	มี	รายงาน	วัน	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สถานีตำรวจภูธรจังหวัด
		Data 11.1.2 จำนวนผู้ประสบอุบัติเหตุ	มี	รายงาน	วัน	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สถานีตำรวจภูธรจังหวัด
		Data 11.1.3 จำนวนผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุ	มี	รายงาน	วัน	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สถานีตำรวจภูธรจังหวัด
	KPI 11.2 การรณรงค์ป้องกันอุบัติเหตุทางถนน	Data 11.2.1 จำนวนกิจกรรมรณรงค์เพื่อลดการเกิดอุบัติเหตุต่อปี	มี	รายงาน	2 ปีครั้ง	สนง.ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สนง.สาธารณสุขจังหวัด
		Data 11.2.2 จำนวนจุดตรวจช่วงเทศกาลสงกรานต์ / ปีใหม่	มี	รายงาน	ปี	สนง.ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สถานีตำรวจภูธรจังหวัด
CSF 12 ลดปัญหาอาชญากรรม	KPI 12.1 ร้อยละของการจับกุมในคดีอาชญากรรมที่เพิ่มขึ้น	Data 12.1.1 จำนวนคดีอาชญากรรมที่เกิดขึ้น	มี	รายงาน	วัน	สถานีตำรวจภูธรจังหวัด
		Data 12.1.2 จำนวนคดีที่จับกุมได้	มี	รายงาน	วัน	สถานีตำรวจภูธรจังหวัด

ตารางที่ 36 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ชุมชนเข้มแข็ง” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
	KPI 12.2 อัตราคดีอาชญากรรม ที่เกิดขึ้นต่อประชากรแสนคน	Data 12.2.1 จำนวนคดี อาชญากรรมที่เกิดขึ้น	มี	รายงาน	วัน	สถานีตำรวจภูธรจังหวัด
		Data 12.2.2 จำนวนประชากร ในจังหวัด	มี	ทะเบียน	ปี	ที่ทำการปกครองจังหวัด
CSF 13 ป้องกัน / ป้องปราบ / ปราบปรามยาเสพติด	KPI 13.1 จำนวนคดียาเสพติดที่ ลดลง	Data 13.1.1 จำนวนคดียาเสพติด ที่จับกุมได้	มี			สถานีตำรวจภูธรจังหวัด ที่ทำการปกครองจังหวัด
	KPI 13.2 ร้อยละของจำนวนผู้ เข้ารับบริการบำบัดโดย สมัครใจเทียบกับจำนวนผู้ติดยา ทั้งหมด	Data 13.2.1 จำนวนผู้เข้ารับ บริการบำบัดโดยสมัครใจ	มี	รายงาน	เดือน	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
		Data 13.2.2 จำนวนผู้ติดยา ทั้งหมด	ไม่มี			สถานีตำรวจภูธรจังหวัด ที่ทำการปกครองจังหวัด
	KPI 13.3 จำนวนโรงเรียน/ สถานประกอบการที่มีกิจกรรม การป้องกันยาเสพติด	Data 13.3.1 จำนวนสถานศึกษา ที่มาร่วมโครงการโรงเรียนสีขาว	มี/ พัฒนา	ทะเบียน รายงาน	ปี เดือน	สนง.เขตการศึกษา 1 สนง.เขตการศึกษา 2
		Data 13.3.2 จำนวนสถาน ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ โรงงานสีขาว	ไม่มี			สำนักงานแรงงานจังหวัด
CSF 14 การให้ประชาชนเข้า มามีส่วนร่วมและบทบาทในการ ดูแลรักษาความปลอดภัยชีวิต และทรัพย์สินในชุมชนร่วมกัน	KPI 14.1 ร้อยละของหมู่บ้าน/ ชุมชนที่มีการจัดตั้งชุด อาสาสมัครตำรวจชุมชน/ชุด รักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน	Data 14.1.1 จำนวนหมู่บ้าน/ ชุมชนที่มีการจัดตั้งชุด อาสาสมัครตำรวจ/ชุดรักษา ความปลอดภัยหมู่บ้าน	ไม่มี			ที่ทำการปกครองจังหวัด

ตารางที่ 36 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ชุมชนเข้มแข็ง” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 15 การป้องกันรับมือ/บริหารจัดการด้านภัยพิบัติหรือกรณีฉุกเฉินต่างๆในชุมชน เช่น น้ำท่วม ไฟไหม้ ฯลฯ	KPI 15.1 จำนวนโครงการที่เกี่ยวข้องกับการป้องกัน รับมือ และบริหารจัดการด้านภัยพิบัติฯ	Data 15.1.1 จำนวนหมู่บ้านอปพร.	ไม่มี			ที่ทำการปกครองจังหวัด
		Data 15.1.2 จำนวนมิสเตอร์เตือนภัย	มี/พัฒนา	จัดเก็บ	ปี	สนง.ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่ทำการปกครองจังหวัด
		Data 15.1.3 จำนวนหอกระจายข่าว	ไม่มี			ที่ทำการปกครองจังหวัด
		Data 15.1.4 จำนวนหอเตือนภัย	ไม่มี			ที่ทำการปกครองจังหวัด
		Data 15.1.5 จำนวนครั้งในการฝึกซ้อมกรณีเกิดภัยพิบัติ	มี/พัฒนา	รายงาน	ปี	ที่ทำการปกครองจังหวัด สนง.ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
VC 4 : ส่งเสริมความอบอุ่นในครอบครัว						
CSF 16 ส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว	KPI 16.1 จำนวนกิจกรรมเพื่อการส่งเสริม/สร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว	Data 16.1.1 จำนวนกิจกรรมเพื่อการส่งเสริม/สร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว	มี	รายงาน	ปี	สนง.พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
		Data 16.1.2 จำนวนครัวเรือนที่เข้าร่วมกิจกรรมฯ	มี	รายงาน	ปี	สนง.พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
CSF 17 ส่งเสริมกิจกรรมสร้างศีลธรรม จริยธรรมในครอบครัว	KPI 17.1 จำนวนกิจกรรมสร้างศีลธรรม จริยธรรมในครอบครัว	Data 17.1.1 จำนวนกิจกรรมสร้างศีลธรรม จริยธรรมในครอบครัว	มี	รายงาน	ปี	สนง.พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด
		Data 17.1.2 จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ	มี	รายงาน	ปี	สนง.พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด

ตารางที่ 36 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ชุมชนเข้มแข็ง” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 18 สร้างเสริมความสามัคคี ในครอบครัวและชุมชน	KPI 18.1 จำนวนครัวเรือนที่ คนในครัวเรือนมีส่วนร่วมทำ กิจกรรมสาธารณะเพื่อ ประโยชน์ของชุมชนหรือท้องถิ่น	Data 18.1.1 จำนวนครัวเรือน ที่คนในครัวเรือนมีส่วนร่วมทำ กิจกรรมสาธารณะเพื่อ ประโยชน์ของชุมชนหรือท้องถิ่น	ไม่มี			สนง.พัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด
CSF 19 ปลุกฝังจิตสำนึกและ ความรับผิดชอบต่อครอบครัวให้ คนในชุมชน	KPI 19.1 จำนวนครัวเรือนที่ คนในครัวเรือนมีส่วนร่วมทำ กิจกรรมสาธารณะเพื่อ ประโยชน์ของชุมชนหรือท้องถิ่น	Data 19.1.1 จำนวนครัวเรือน ที่คนในครัวเรือนมีส่วนร่วมทำ กิจกรรมสาธารณะเพื่อ ประโยชน์ของชุมชนหรือท้องถิ่น	ไม่มี			สนง.พัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์ ที่ทำการปกครองจังหวัด

3.5.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของประเด็นปัญหาสำคัญ “ชุมชนเข้มแข็ง”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 พัฒนาทุนทางสังคมและความมั่นคงสู่สังคมเป็นสุข ประเด็นปัญหาสำคัญ “ชุมชนเข้มแข็ง” มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้นจำนวน 55 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บเป็นปกติ จำนวน 26 รายการ และที่เหลือจำนวน 29 รายการเป็นรายการสถิติที่ขาดความพร้อมในการนำมาใช้ ซึ่งสามารถแยกกลุ่มตามประเภทปัญหาได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 37 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “ชุมชนเข้มแข็ง”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4
		(7 CSFs, 7 KPIs)	(3 CSFs, 5 KPIs)	(5 CSFs, 9 KPIs)	(4 CSFs, 4 KPIs)
1 รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	26 (47.27%)	6	5	11	4
2 รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่องไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	9 (16.37%)	3	3	3	-
3 รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บต้องพัฒนา การจัดเก็บต่อไป	20 (36.36%)	9	3	6	2
รวม	55 (100%)	18	11	20	6

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

โดยรายการสถิติที่มีหลายหน่วยงานจัดเก็บข้อมูล แต่มีบางหน่วยงานมีข้อมูลไม่ครบถ้วนต้องดำเนินการจัดเก็บเพิ่มเติม จำนวน 9 รายการ แสดงดังตารางที่ 38

ตารางที่ 38 : รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ครบถ้วน ต้องดำเนินการจัดเก็บเพิ่มเติม ของประเด็นปัญหาสำคัญ “ชุมชนเข้มแข็ง”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 4.1.2 จำนวนแรงงานทั้งหมด	สนง.แรงงานจังหวัด สนง.ประกันสังคมจังหวัด	- ประชุมร่วมระหว่างหน่วยงานที่รับผิดชอบในข้อมูลสำคัญร่วมกัน เพื่อกำหนดแนวทางการจัดเก็บข้อมูลให้เป็นทิศทางเดียวกัน
Data 5.1.1 จำนวนครั้งของการเกิดอุบัติเหตุในสถานประกอบการ	สนง.แรงงานจังหวัด สนง.ประกันสังคมจังหวัด	
Data 5.1.2 จำนวนแรงงานที่ได้รับอุบัติเหตุจากการทำงาน	สนง.แรงงานจังหวัด สนง.ประกันสังคมจังหวัด	- มอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดเก็บข้อมูลอย่างต่อเนื่อง
Data 10.1.2 จำนวนครัวเรือนในชุมชนทั้งหมด	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด สนง.เกษตรจังหวัด	- จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล
Data 10.2.1 จำนวนหมู่บ้านที่มีสหกรณ์ออมทรัพย์/ธนาคารชุมชน	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด สนง.เกษตรจังหวัด สนง.สหกรณ์จังหวัด	

ตารางที่ 38 : รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ครบถ้วน ต้องดำเนินการจัดเก็บเพิ่มเติม ของประเด็นปัญหาสำคัญ “ชุมชนเข้มแข็ง” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 10.2.2 จำนวนประชากรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ / ธนาคารชุมชน	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด สนง.เกษตรจังหวัด สนง.สหกรณ์จังหวัด	- กำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและมีความถี่
Data 13.3.1 จำนวนสถานศึกษาที่มาร่วมโครงการโรงเรียนสีขาว	สนง. เขตการศึกษาพื้นที่	
Data 15.1.2 จำนวนมิสเตอร์เตือนภัย	สนง.ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด ที่ทำการปกครองจังหวัด	
Data 15.1.5 จำนวนครั้งในการฝึกซ้อมกรณีเกิดภัยพิบัติ	ที่ทำการปกครองจังหวัด สนง.ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด	

ส่วนรายการสถิติที่ยังไม่มีการเก็บข้อมูล ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบ และระบบการจัดเก็บ แสดงดังตารางที่ 39

ตารางที่ 39 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการเก็บข้อมูล ของประเด็นปัญหาสำคัญ “ชุมชนเข้มแข็ง”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 2.1.1 จำนวนความต้องการกำลังแรงงานภาคการเกษตร	สนง.เกษตรจังหวัด/ สนง.จัดหางานจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูลและการใช้ข้อมูล - กำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและมีความถี่สม่ำเสมอ
Data 2.1.2 จำนวนความต้องการกำลังแรงงานภาคอุตสาหกรรม	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด/ สนง.จัดหางานจังหวัด	
Data 2.1.3 จำนวนความต้องการกำลังแรงงานภาคบริการ	สนง.จัดหางานจังหวัด	
Data 4.1.1 จำนวนแรงงานที่ได้รับการตรวจสุขภาพ	สนง.แรงงานจังหวัด	
Data 5.1.3 จำนวนสถานประกอบการที่มีการฝึกซ้อมการป้องกันภัยและอุบัติภัยในสถานประกอบการ	สนง.แรงงานจังหวัด	
Data 6.1.1 จำนวนสถานประกอบการที่มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมเพื่อเสริมรายได้แรงงาน	สนง.แรงงานจังหวัด	
Data 6.1.2 จำนวนแรงงานที่ได้รับการส่งเสริมเพื่อเสริมรายได้	สนง.แรงงานจังหวัด	
Data 7.1.1 จำนวนแรงงานนอกระบบที่เข้าสู่ระบบประกันสังคม	สนง.ประกันสังคมจังหวัด	
Data 7.1.2 จำนวนแรงงานนอกระบบทั้งหมด	สนง.ประกันสังคมจังหวัด	

ตารางที่ 39 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการเก็บข้อมูล ของประเด็นปัญหาสำคัญ “ชุมชนเข้มแข็ง” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 8.1.3 จำนวนศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ที่ให้การอบรมอาชีพเสริม	สนง.จัดหางานจังหวัด/ สนง.พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด	
Data 9.2.2 จำนวนสมาชิกกองทุนที่เข้า ร่วมโครงการของกองทุนพัฒนาบทบาท สตรี	สนง. พัฒนาชุมชน/เกษตร จังหวัด	
Data 10.1.1 จำนวนครัวเรือนที่มีการ จัดทำบัญชีครัวเรือน	สนง.พัฒนาชุมชน/เกษตร จังหวัด	
Data 13.1.2 จำนวนผู้ติดยาทั้งหมด	ตำรวจภูธรจังหวัด/ที่ทำการ ปกครองจังหวัด	
Data 13.1.4 จำนวนสถานประกอบการที่ เข้าร่วมโครงการโรงเรียนสีขาว	สนง. แรงงานจังหวัด	
Data 14.1.1 จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนที่มี การจัดตั้งชุดอาสาสมัครตำรวจ/ชุดรักษา ความปลอดภัยหมู่บ้าน	ที่ทำการปกครองจังหวัด	
Data 15.1.1 จำนวนหมู่บ้าน อปพร.	ที่ทำการปกครองจังหวัด	
Data 15.1.3 จำนวนหอกระจายข่าว	ที่ทำการปกครองจังหวัด	
Data 15.1.4 จำนวนหอเตือนภัย	ที่ทำการปกครองจังหวัด	
Data 18.1.1จำนวนครัวเรือนที่คนใน ครัวเรือนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของชุมชนหรือท้องถิ่น	สนง.พัฒนาสังคมและความ มั่นคงของมนุษย์จังหวัด สนง.วัฒนธรรมจังหวัด	
Data 19.1.1 จำนวนครัวเรือนที่คนใน ครัวเรือนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของชุมชนหรือท้องถิ่น	สนง.พัฒนาสังคมและความ มั่นคงของมนุษย์จังหวัด ที่ทำการปกครองจังหวัด	

บทที่ 4

บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ

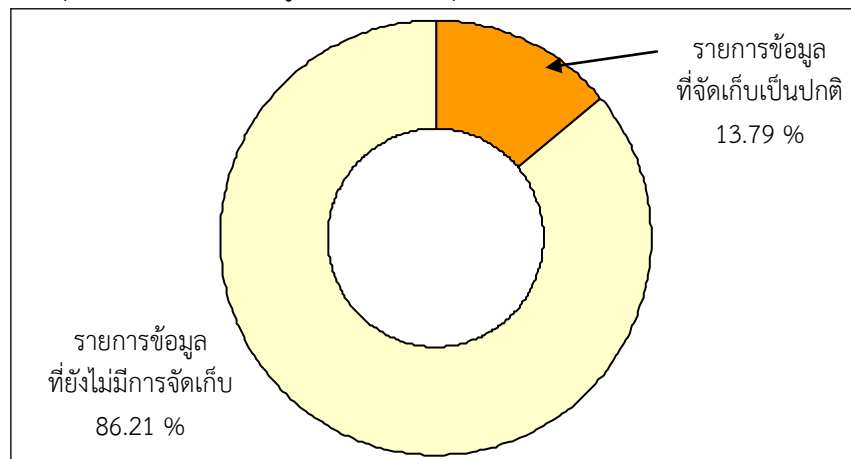
4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดในปัจจุบัน

จากการตรวจสอบสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการที่ได้นำเสนอในบทที่ 3 สามารถสรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด แยกเป็นกลุ่มรายการข้อมูลปกติ รายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ โดยมีรายละเอียดสรุปในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

4.1.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : เพิ่มขีดความสามารถแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม และพาณิชยกรรม รองรับ AEC และตลาดโลก โดยผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การขนส่งและกระจายสินค้า” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 29 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ จำนวน 4 รายการ คิดเป็นร้อยละ 13.79
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ
- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล จำนวน 25 รายการ คิดเป็นร้อยละ 86.21

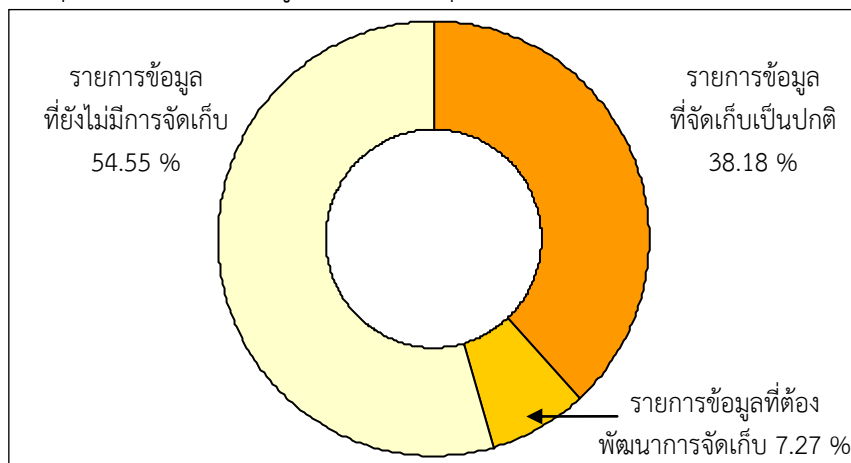
แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

4.1.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรปลอดภัย โดยผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “มันสำปะหลัง” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 55 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ จำนวน 21 รายการ คิดเป็นร้อยละ 38.18
- รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล จำนวน 4 รายการ คิดเป็นร้อยละ 7.27
- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล จำนวน 30 รายการ คิดเป็นร้อยละ 54.55

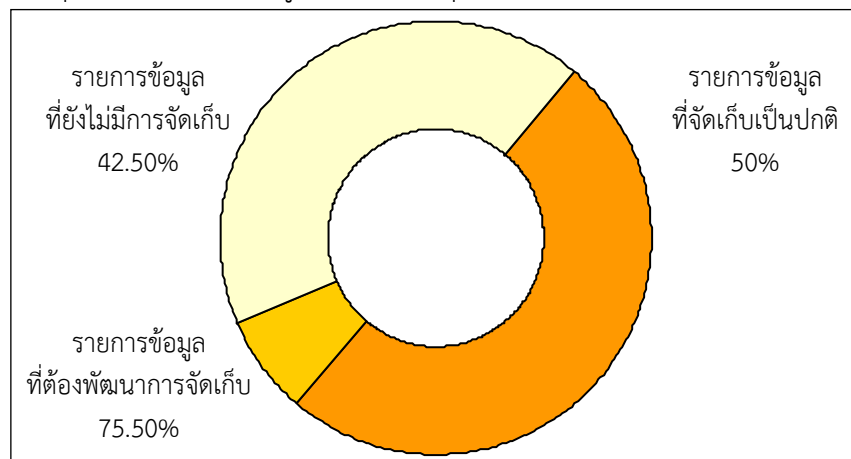
แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

4.1.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และวัฒนธรรมได้
มาตรฐาน โดยผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม”
มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 40 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ
ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ จำนวน 20 รายการ คิดเป็นร้อยละ 50
- รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล จำนวน 3 รายการ คิดเป็น ร้อยละ 7.50
- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล จำนวน 17 รายการ คิดเป็น ร้อยละ 42.50

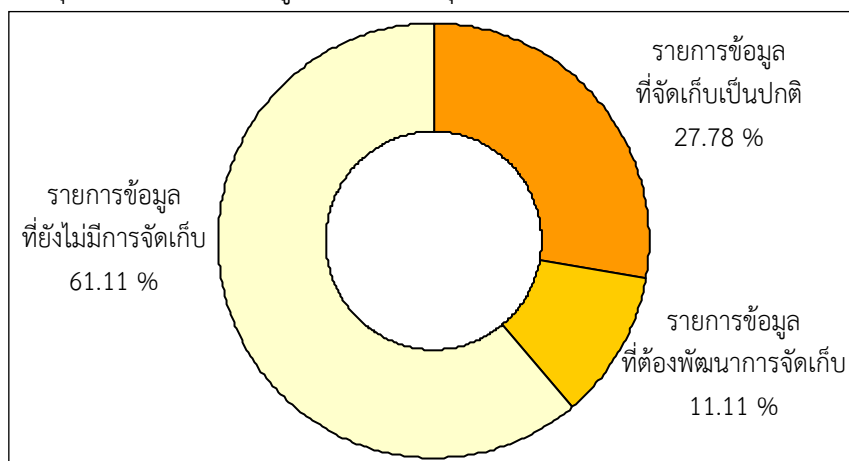
แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

4.1.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุล โดยประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “การบริหารจัดการน้ำ (น้ำเพื่อการอุปโภค/น้ำเสีย)” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 36 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ จำนวน 10 รายการ คิดเป็นร้อยละ 27.78
- รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล จำนวน 4 รายการ คิดเป็นร้อยละ 11.11
- รายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล จำนวน 22 รายการ คิดเป็นร้อยละ 61.11

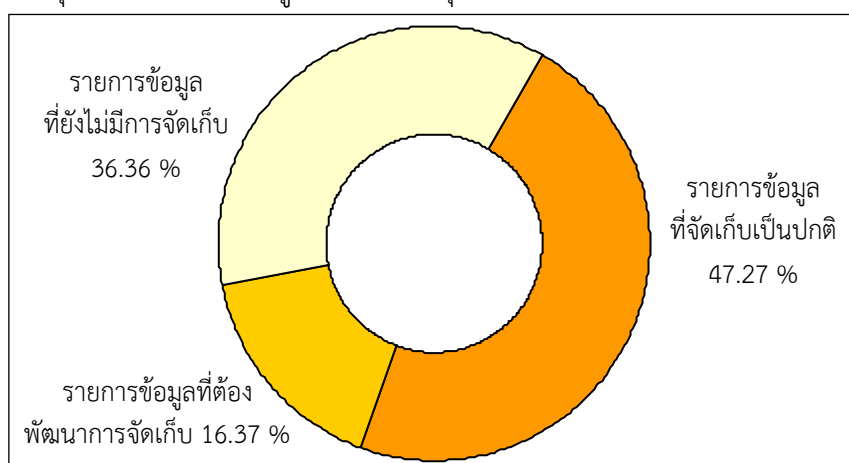
แผนภาพที่ 5 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4

4.1.5 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 : พัฒนาทุนทางสังคมและความมั่นคงสู่สังคมเป็นสุข โดยประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “ชุมชนเข้มแข็ง” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 55 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ จำนวน 26 รายการ คิดเป็นร้อยละ 47.27
- รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล จำนวน 9 รายการ คิดเป็นร้อยละ 16.37
- รายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล จำนวน 20 รายการ คิดเป็นร้อยละ 36.36

แผนภาพที่ 6 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5

4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต

คณะกรรมการข้อเสนอแนะทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลด้านเศรษฐกิจ “มันสำปะหลัง”

จังหวัดฉะเชิงเทรา

กลไก/การบริหารจัดการ

- จังหวัดควรให้ความสำคัญกับการจัดทำชุดข้อมูลสถิติที่สำคัญและจำเป็นตามประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดโดยใช้กลไกการดำเนินการของคณะกรรมการสถิติจังหวัดในการกำกับติดตามการจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นดังกล่าว และควรกำหนดให้มีการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัดอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง อย่างน้อยเดือนละครั้งหรือสองเดือนครั้ง พร้อมทั้งสนับสนุนให้มีการจัดตั้งคณะทำงานซึ่งอาจจะจัดตั้งตามประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดหรือจัดตั้งตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัดที่แบ่งออกเป็น 3 ด้านหลัก คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้มีหน้าที่ในการจัดทำชุดข้อมูลสถิติที่สำคัญและจำเป็นตามประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด เพื่อที่จังหวัดจะได้นำข้อมูลเหล่านั้นมาใช้ในการตัดสินใจในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติการประจำปีต่อไป

- ในอนาคต การจัดทำข้อมูลสถิติและสารสนเทศที่สำคัญและจำเป็นของจังหวัดต้องเป็นเรื่องที่ทุกหน่วยงานในจังหวัดจะต้องรับผิดชอบร่วมกัน จึงควรที่จะต้องมีกระบวนการสร้างกลไกการดำเนินการที่เป็นระบบ ที่ทุกหน่วยงานจะเป็นเจ้าภาพร่วมกันในการจัดทำข้อมูล โดยอาจอิงกับระเบียบของคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (กนจ.) ที่คณะกรรมการการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (กบจ.) สามารถจัดตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นมาได้ ดังนั้น กบจ. จึงอาจจัดตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นมาเพื่อมารับผิดชอบงานด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศของจังหวัด โดยให้สำนักงานจังหวัดกับสำนักงานสถิติจังหวัดเป็นฝ่ายเลขานุการร่วมกัน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดเอกภาพในการดำเนินการ และสร้างความมีส่วนร่วมของทุกหน่วยงาน/ทุกภาคส่วนในจังหวัด

- การจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นด้านเศรษฐกิจ “มันสำปะหลัง” ของจังหวัดฉะเชิงเทรานั้น จะประกอบไปด้วยข้อมูลที่มาจากหน่วยงานหลักหลายหน่วย ตามกิจกรรมที่ต้องดำเนินการตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ ซึ่งเริ่มตั้งแต่กระบวนการผลิต ได้แก่ การวิจัยพัฒนา/การเพิ่มผลผลิต สำนักงานเกษตรจังหวัด สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด ฯลฯ เป็นหน่วยงานหลัก กระบวนการแปรรูป สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด เป็นหน่วยงานหลัก และกระบวนการค้าและการตลาด สำนักงานพาณิชย์จังหวัด เป็นหน่วยงานหลัก ดังนั้นการที่จะทำให้การจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นด้านเศรษฐกิจ “มันสำปะหลัง” มีความครบถ้วน ถูกต้อง สมบูรณ์ เป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ของจังหวัด จึงควรจะต้องมีการบูรณาการการทำงานร่วมกันในการจัดเก็บข้อมูลของหน่วยงานหลักเหล่านี้

- การจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น ควรได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านบุคลากรและงบประมาณ ในการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง ครบถ้วนและเป็นปัจจุบันสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งจังหวัดและหน่วยงานหลักควรเป็นผู้รับผิดชอบให้การสนับสนุนในเรื่องนี้

การพัฒนาการจัดทำข้อมูลสถิติทางการ

ในการจัดทำข้อมูลสถิติทางการด้านเศรษฐกิจ “มันสำปะหลัง” พบว่ามีรายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น) รวมทั้งสิ้น 55 รายการ โดยมีสถานการณ์จัดเก็บข้อมูลแยกเป็นข้อมูลที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ (มีข้อมูลต่อเนื่องไม่น้อยกว่า 3 ปี) จำนวน 21 รายการ คิดเป็นร้อยละ 38.18 และข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ จำนวน 30 รายการ คิดเป็นร้อยละ 54.55 ข้อมูลที่ต้องมีการพัฒนาการจัดเก็บ จำนวน 4 รายการ คิดเป็นร้อยละ 7.27 ซึ่งการพัฒนาการจัดทำข้อมูลส่วนใหญ่จะเป็นการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติในส่วนที่ยังไม่มีการจัดเก็บซึ่งเป็นข้อมูลที่ขาดหายไป (Data gap) และข้อมูลที่มีการจัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ให้มีการจัดเก็บที่มีความสมบูรณ์ ครบถ้วนมากยิ่งขึ้น

ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data gap) ด้านเศรษฐกิจ “มันสำปะหลัง” ของจังหวัดฉะเชิงเทราจำนวน 34 รายการ เกิดจากหลายสาเหตุ สรุปได้ดังนี้

- เป็นข้อมูลที่มีหน่วยงานผู้รับผิดชอบแต่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล จำนวน 30 รายการ เป็นรายการข้อมูลด้านการวิจัยและพัฒนา จำนวน 11 รายการ ด้านการเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ และลดต้นทุน จำนวน 6 รายการ ด้านการแปรรูป จำนวน 1 รายการ และด้านการตลาด จำนวน 5 รายการ ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากกิจกรรมด้านนี้ยังไม่ได้มีการดำเนินการ ทำให้ไม่มีข้อมูลที่จะจัดเก็บ หน่วยงานผู้รับผิดชอบยังไม่ได้ให้ความสำคัญกับการจัดเก็บหรือใช้ข้อมูลเหล่านั้นน้อยเกินไป ขาดการบูรณาการการทำงานร่วมกันกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดเก็บข้อมูล
- เป็นข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ จำนวน 4 รายการ ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากการจัดทำข้อมูลไม่ต่อเนื่อง ความถี่ของข้อมูลน้อยกว่าความต้องการของผู้ใช้ หน่วยงานจัดเก็บข้อมูลซ้ำซ้อน ข้อมูลจัดทำล่าช้าไม่ทันต่อการนำไปใช้ เป็นต้น

แนวทางการพัฒนา

1) รายการข้อมูลที่มีหน่วยงานรับผิดชอบแต่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูลนั้น จังหวัดควรมีการบริหารจัดการการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ โดยใช้กลไกคณะทำงานที่จะจัดตั้งหรือที่ได้จัดตั้งขึ้นแล้ว ที่รับผิดชอบประเด็นยุทธศาสตร์นี้ ร่วมพิจารณาว่ารายการข้อมูลเหล่านี้เป็นข้อมูลที่มีความสำคัญและจำเป็นสำหรับจังหวัดในการที่จะนำมาใช้วางยุทธศาสตร์ด้านเศรษฐกิจ “มันสำปะหลัง” ของจังหวัดหรือไม่ โดยอาจจะคงรายการข้อมูลเหล่านี้ไว้และผลักดันให้มีการดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม เช่น กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลในแต่ละด้านให้ชัดเจน ประสานการจัดเก็บข้อมูลกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ฯลฯ หรือจะตัดรายการข้อมูลเหล่านี้บางรายการออกไปเพราะไม่ได้เป็นข้อมูลที่สำคัญของจังหวัด สำหรับรายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บนั้น คณะทำงานจะต้องมาวางแผนทางการจัดเก็บร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดกรอบในการจัดเก็บข้อมูลให้ชัดเจน

2) การพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลในภาพรวม

2.1) มีการบริหารจัดการการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ โดยใช้หลักการการมีส่วนร่วมเพื่อบูรณาการการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐและเอกชน โดยอาจใช้รูปแบบการจัดตั้งคณะทำงานของจังหวัดขึ้นมาเพื่อรับผิดชอบการดำเนินการในการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ ได้แก่ การกำหนดหน่วยงานผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลต่างๆ ให้ชัดเจน การบริหารจัดการการรับส่งเชื่อมโยงข้อมูลกันระหว่างหน่วยงานผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลจังหวัด/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและสม่ำเสมอ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง สมบูรณ์ ทันเวลา สำหรับใช้ในการตัดสินใจ/กำหนดทิศทางของจังหวัด

2.2) กำหนดกรอบในการจัดเก็บข้อมูลให้ชัดเจน โดยระบุผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บและรายงานข้อมูลในแต่ละด้าน กำหนดให้มีการเผยแพร่ข้อมูลให้หน่วยงานในจังหวัดได้รับทราบ เพื่อประโยชน์ที่จะได้มีการนำข้อมูลมาใช้ประกอบการวางแผนและการตัดสินใจในทุกระดับ และป้องกันการจัดเก็บข้อมูลซ้ำซ้อนกัน

2.3) พัฒนาศักยภาพการจัดเก็บข้อมูลของหน่วยงานต่างๆ ให้ความถูกต้องตามหลักวิชาการ ให้ความสมบูรณ์ ทันสมัย พร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา โดยให้มีการจัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล การกำหนดคำนิยาม/คำอธิบายไว้ชัดเจน เพื่อให้หน่วยงานได้ยึดเป็นแนวทางการดำเนินการ

2.4) ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญของการจัดเก็บข้อมูล และการใช้ประโยชน์จากข้อมูลให้เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานได้รับทราบ/สร้างการยอมรับ

2.5) ดำเนินการอบรมเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล ให้ความรู้/ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล ซึ่งการดำเนินการในเรื่องนี้ต้องทำอย่างจริงจังและต่อเนื่อง และควรมีการประเมินผล/ติดตามการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ด้วย

การพัฒนาคุณภาพของข้อมูล และการประสานข้อมูลมหภาค

- การพัฒนาคุณภาพข้อมูลจังหวัดเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ เพราะข้อมูลที่ได้จัดทำขึ้น จังหวัดจะนำมาใช้ในการตัดสินใจดำเนินการในเรื่องต่างๆ ข้อมูลที่ดีต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ข้อมูลมีความครบถ้วน สมบูรณ์ สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ และเป็นข้อมูลที่ถูกต้องตามเวลา การวางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดในปัจจุบัน มุ่งเน้นที่จะพัฒนาศักยภาพของจังหวัดในด้านต่างๆ ให้เทียบเคียงกับระดับสากล ดังนั้นข้อมูลของจังหวัดที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจจึงควรประกอบด้วยข้อมูลทั้งในระดับพื้นที่และระดับมหภาคที่เกี่ยวข้อง

- ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดฉะเชิงเทราทางด้านเศรษฐกิจ ที่จะเพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรปลอดภัยนั้น จังหวัดจึงควรที่จะต้องมีข้อมูลที่หลากหลายทั้งในระดับพื้นที่และในระดับมหภาคที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานหลักทางด้านนี้ ได้แก่ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม และกระทรวงพาณิชย์ มาเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการวางยุทธศาสตร์ของจังหวัด สำหรับการดำเนินการในการจัดทำข้อมูลสถิติทางการในครั้งนี้ จะเป็นการพิจารณาจัดทำข้อมูลในระดับพื้นที่ก่อน เพื่อให้จังหวัดได้รับทราบข้อมูล/ศักยภาพภายในจังหวัดของตน ในระยะต่อไปจังหวัดควรใช้กลไกคณะทำงานที่จะจัดตั้งหรือที่ได้จัดตั้งขึ้นแล้ว จัดทำข้อมูลในระดับมหภาค ที่จะนำมาพิจารณาเชื่อมโยงกับข้อมูลในระดับพื้นที่ เพื่อที่จังหวัดจะได้มีข้อมูลที่ครบถ้วนในทุกระดับที่จะใช้ในการตัดสินใจดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดในด้านนี้ต่อไป

ทั้งนี้ จังหวัดควรสนับสนุนให้มีการนำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดไปใช้ประโยชน์ โดยใช้ข้อมูลสารสนเทศเป็นเครื่องมือหลักในการตัดสินใจและพัฒนา แทนการตัดสินใจด้วยประสบการณ์ ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด

ตารางที่ 40 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการระยะสั้นภายในปีแรก

[illegible]

บรรณานุกรม

กลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด, สำนักงานจังหวัดฉะเชิงเทรา. (2556). แผนพัฒนาจังหวัดฉะเชิงเทรา 4 ปี (พ.ศ. 2558 – 2561).

ดร.สุรัชย์ ศรีสารคาม ผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก เอกสารประกอบการบรรยาย “จังหวัดอัจฉริยะต้นแบบ” การพัฒนาจังหวัดนครนายก เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) และเติบโตอย่างยั่งยืน” (พฤศจิกายน 2555)

นิตยสาร eLEADER. ประจำเดือน NOVEMBER 2012. ขับเคลื่อน Smart Province วางเป้าก้าวสู่โครงการระดับชาติ, (หน้า 50-51)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559). กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2553). แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 – 2558. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

ภาคผนวก ก

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)

การดำเนินงานโครงการคณะที่ปรึกษาได้จัดทำห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดทั้งหมด โดยแบ่งห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ออกเป็น 3 ด้าน ที่สอดคล้องกับรายการสถิติ 3 ด้าน คือด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งดำเนินการทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา เพื่อนำมากำหนดรายการสถิติทางการที่เกี่ยวข้อง (Data Mapping) ลงในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปรูปแบบทั้ง 14 รูปแบบ หลังจากนั้นได้ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์จัดทำห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยการประชุมหารือหรือพร้อมการจัดทำแผนผังสถิติทางการที่แปลงรายการข้อมูลสำคัญและจำเป็นจากการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์และคัดเลือกรายการที่เป็นปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF) จึงจะมาจัดทำตารางแผนผังสถิติทางการตัวอย่างระดับจังหวัด โดยห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) มีดังนี้

ตารางที่ 1 : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)

เศรษฐกิจ	สังคม	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
1. เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) 2. เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์ 3. เกษตร - อุตสาหกรรม การประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ 4. อุตสาหกรรมการผลิต 5. การค้า การส่งออก และ การลงทุน 6. การบริการและการ ท่องเที่ยว	7. การจัดการโครงสร้าง พื้นฐานเมืองน่าอยู่ 8. การพัฒนาสุขภาวะ 9. การสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ 10. การพัฒนาคุณภาพชีวิตและ ครอบครัว 11. การสร้างความมั่นคง ชายแดน	12. การอนุรักษ์และพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) 13. การบริหารจัดการน้ำ 14. การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่ดี

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านเศรษฐกิจ

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านเศรษฐกิจ

การวิเคราะห์ประเด็นด้านเศรษฐกิจครั้งนี้ ดำเนินการทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านเศรษฐกิจที่ได้ตั้งไว้ ดังนี้

1) ด้านการเกษตรกรรม : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเกษตรเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

- ยุทธศาสตร์ข้าวไทย ของกรมการข้าว

2) ด้านการปศุสัตว์ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

3) ด้านการประมง และการเลี้ยงสัตว์น้ำ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ของคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ

- แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ของกรมประมง

- ยุทธศาสตร์การพัฒนารูขี้นกและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

4) ด้านอุตสาหกรรมการผลิต : ดำเนินการทบทวนด้านอุตสาหกรรมการผลิต จากแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

5) ด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน : ดำเนินการทบทวนด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 ของสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

- แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

6) ด้านการบริการและการท่องเที่ยว : ดำเนินการทบทวนด้านการบริการและการท่องเที่ยวจากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

- ยุทธศาสตร์พัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าด้านเศรษฐกิจทั้ง 6 รูปแบบมีรายละเอียดดังนี้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 1 (Generic Value Chain : GVC 1) เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านเกษตรกรรมที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรกรรมที่แสดงถึงกิจกรรมที่สำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ที่มีวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาศักยภาพการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุล และยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรผู้เพาะปลูกด้วย ซึ่งคณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

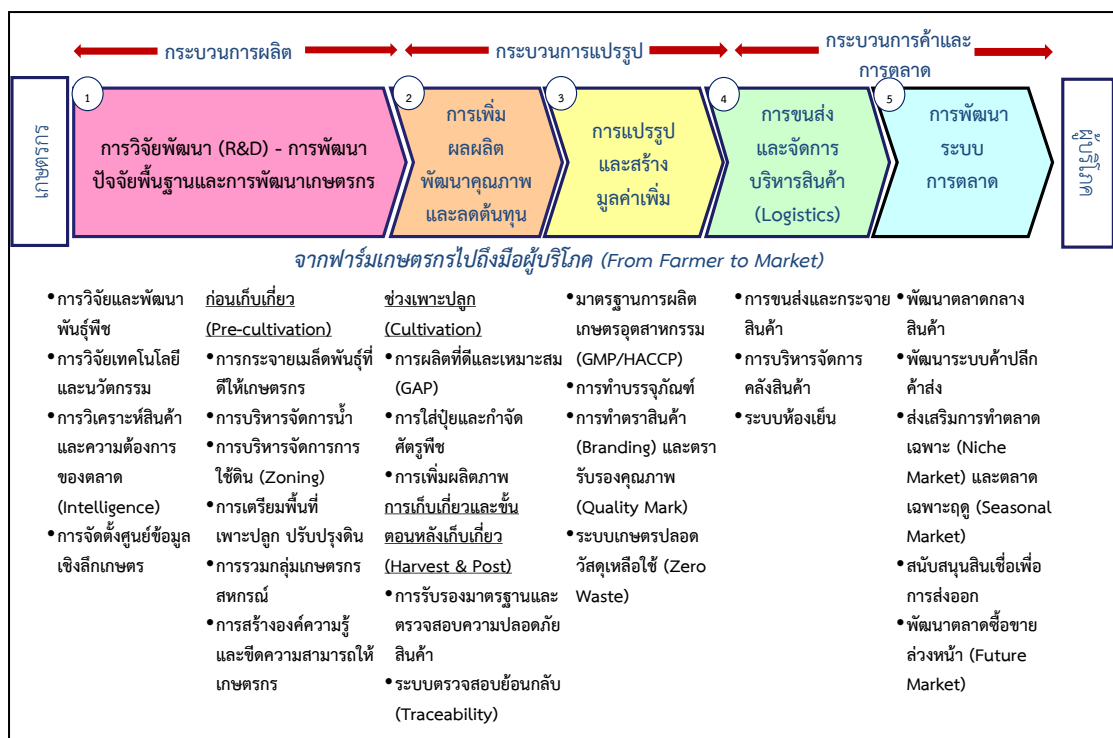
1) ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เพื่อพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการผลิตและจำหน่ายอาหารที่ปลอดภัย มั่นคง และยั่งยืนต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่วนของประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องนั้น มุ่งเป้าไปที่การผลิตอาหารปลอดภัยทั้งระบบห่วงโซ่มูลค่า การสร้างความมั่นคงทางด้านวัตถุดิบและการพัฒนาสินค้าตลาดเกษตรและอาหาร ซึ่งที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมด้วย

2) ยุทธศาสตร์ข้าวไทย เป็นยุทธศาสตร์ที่ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ของการผลิต การแปรรูปและการจัดจำหน่ายข้าวไทยในฐานะผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเทศในปัจจุบัน เพื่อกำหนดเป้าหมาย และสร้างภาพห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ข้าวไทยที่ครอบคลุมตั้งแต่การวิเคราะห์ความต้องการของตลาด การทำวิจัยและพัฒนาขั้นตอนก่อนการเพาะปลูก

การเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว ขั้นตอนหลังการเก็บเกี่ยว การแปรรูปและสร้างมูลค่า การขนส่งสินค้า ไปจนถึงการทำการตลาดและจัดจำหน่าย อันจะนำไปสู่การระบุนความสัมพันธในเชิงยุทธศาสตร์ และบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้อย่างครอบคลุมและชัดเจน ทั้งนี้ ที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าข้าวมาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมครั้งนี้ด้วย

อย่างไรก็ตามการเกษตรกรรมในประเทศไทยไม่ได้มีความสำคัญเฉพาะในมิติด้านการพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางสังคมของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาและยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกรไทยที่ยังมีฐานะยากจน โดยมีตัวแปรที่สำคัญ (Key Policy Parameters) ที่จะต้องส่งเสริม ประกอบด้วย การพัฒนาคุณภาพ (Quality) การเพิ่มผลผลิตภาพ (Productivity) และการรังสรรค์มูลค่า (Value Creation) ทั้งนี้ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านคุณภาพสินค้าเกษตรตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่ตั้งไว้ได้อย่างแท้จริง จากการศึกษาพบว่า กระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาสินค้าเกษตรเพาะปลูกของไทย สามารถแบ่งได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 : GVC 1 เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 2 (Generic Value Chain : GVC 2) เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการปศุสัตว์นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์เกษตรกรรม (ด้านปศุสัตว์) ที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาทบทวนการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้าง

ภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาศักยภาพการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรด้วย ซึ่งขณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

2) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านการผลิตโคเนื้อ (2) ยุทธศาสตร์ด้านการควบคุมและป้องกันโรคระบาดสัตว์ (3) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบตลาด (4) ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาวิจัย และ (5) ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการองค์กร ทั้งนี้ จะเห็นว่ายุทธศาสตร์ให้ความสำคัญกับห่วงโซ่มูลค่าตั้งแต่การผลิตไปจนถึงการตลาด และแม้จะเป็นยุทธศาสตร์เฉพาะของโคเนื้อ แต่ก็สามารถสะท้อนภาพรวมของปศุสัตว์ได้เป็นอย่างดี

3) แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะอนุกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา 3 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการผลิต ที่เน้นการปรับปรุงฟาร์ม โรงฆ่า และโรงงานแปรรูปตามมาตรฐาน (Good Manufacturing Practice GMP) (2) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค โดยเน้นข้อมูลสารสนเทศ ระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับ และ (3) ยุทธศาสตร์การสร้างนวัตกรรม ที่เน้นการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต เพื่อลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ การสร้างมูลค่าเพิ่ม การสร้างแบรนด์ เป็นต้น

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ คณะที่ปรึกษาสามารถแบ่งห่วงโซ่มูลค่าปศุสัตว์ออกเป็น 5 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 : GVC 2 เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 3 (Generic Value Chain : GVC 3) เกษตร - อุตสาหกรรมการประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำ

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการประมงและการเลี้ยงสัตว์น้ำนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

2) แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ที่จัดทำโดยคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ กลยุทธ์ที่ 1 ปรับปรุงระบบการจัดการประมงทะเลให้มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม กลยุทธ์ที่ 2 การปรับปรุงโครงสร้างและศักยภาพองค์กรภาคประมง กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ทรัพยากรประมงทะเลอย่างรับผิดชอบและยั่งยืน กลยุทธ์ที่ 4 การฟื้นฟูระบบนิเวศและพัฒนาแหล่งประมงทะเลเพื่อรักษาความหลากหลายทางชีวภาพและคุณภาพสิ่งแวดล้อมทางทะเล และกลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมและพัฒนากิจการประมงนอกลำน้ำไทย

3) แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ซึ่งมีวิสัยทัศน์ไปสู่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ยั่งยืน ผลผลิตมั่นคงและปลอดภัย อันจะเห็นได้ว่าแผนแม่บทให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลของทรัพยากร ธรรมชาติทั้งระบบ ความมั่นคงของอาชีพเกษตรกร และให้ผลผลิตสัตว์น้ำมีคุณภาพและปลอดภัยสำหรับการบริโภค ภายใต้กลยุทธ์ทั้งสิ้น 7 กลยุทธ์ ได้แก่ (1) การเพิ่มผลผลิตการเพาะเลี้ยงจากทุกแหล่งผลิต (2) ฟื้นฟูแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่เสื่อมโทรม (3) วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (4) พัฒนาการเพาะเลี้ยงให้มีคุณภาพ มาตรฐานและความปลอดภัย (5) ส่งเสริมการพัฒนาตลาดการค้าสัตว์น้ำ (6) สร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของเกษตรกร และองค์กรเกษตรกร (7) พัฒนาศักยภาพองค์กรและบุคลากรด้านการบริหารจัดการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ซึ่งจากประเด็นยุทธศาสตร์ทั้งหมดที่มีความครอบคลุมตั้งแต่ต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำนี้ ทำให้คณะที่ปรึกษานำไปใช้เป็นกรอบในการกำหนดห่วงโซ่มูลค่าการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาธุรกิจประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง จัดทำและเผยแพร่โดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2554 โดยมีเป้าหมายจะผลักดันให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการประมงและผลิตภัณฑ์ประมงของโลกอย่างยั่งยืน ผ่านยุทธศาสตร์ 5 ประการ ได้แก่ (1) การสร้างฐานผลิตเพื่อความมั่นคงและยั่งยืน (2) การสร้างโอกาสทางการค้าและการลงทุน (3) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (4) การปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบ (5) การบริหารจัดการ ใฝ่ระวัง และเตือนภัย ซึ่งที่ปรึกษาได้หยิบยกตัวอย่างของกิจกรรมและโครงการสำคัญในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำในภาพรวมด้วย

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ ทำให้คณะที่ปรึกษาพบว่า กิจกรรมในอุตสาหกรรมนี้มีความแตกต่างกันในรายละเอียดเนื่องจากรูปแบบของการได้มาซึ่งสัตว์น้ำนั้น มีทั้งที่มาจาก

- การเพาะเลี้ยงเอง ซึ่งก็มีทั้งการเพาะเลี้ยงในบ่อธรรมชาติ และเพาะเลี้ยงในกระชัง
- การจับจากแหล่งน้ำ ทั้งแหล่งน้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็ม (ประมง)
- การนำเข้าเพื่อบริโภคโดยตรง หรือแปรรูป เช่น กรณีของปลาทูน่า ซึ่งประเทศไทย

นำเข้าก็จริง แต่เป็นการนำเข้าเพื่อแปรรูป ในฐานะผู้แปรรูปปลาทูน่ากระป๋องเพื่อส่งออกอันดับหนึ่งของโลก อย่างไรก็ตาม แม้จะมีรายละเอียดปลีกย่อยที่ต่างกัน แต่ก็สามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของไทยได้ โดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่า การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ คือ การนำสัตว์น้ำประเภทต่างๆ ที่ได้มา ไม่ว่าจะเป็นการเพาะเลี้ยง การจับจากแหล่งธรรมชาติ หรือการนำเข้าไปจัดจำหน่ายโดยตรง หรือแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่า ก่อนที่จะนำไปจัดจำหน่ายให้กับผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าของสินค้าประมงสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 : GVC 3 เกษตร - อุตสาหกรรมการประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 4 (Generic Value Chain : GVC 4) อุตสาหกรรมการผลิต

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านอุตสาหกรรมการผลิตนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่ แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 จัดทำขึ้นโดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ที่ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศไทย เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ทั้งนี้ ภายใต้แผนแม่บทนี้ มีทั้งแผนยุทธศาสตร์ของอุตสาหกรรมในภาพรวมและแผนยุทธศาสตร์รายสาขา ซึ่งเป็นสาขาที่ได้รับการคัดเลือกแล้วว่ามีมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมยางแปรรูป และอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน ซึ่งที่ปรึกษาได้รวบรวมและประยุกต์ใช้ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ มากำหนดเป็นกระบวนการหลักและกิจกรรมสำคัญในแต่ละห่วงโซ่มูลค่าได้อย่างครอบคลุมในทุกขั้นตอน

จากการศึกษาทบทวนแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรม ทำให้คณะที่ปรึกษาสามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตโดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมการผลิตสามารถแบ่งออกได้เป็น 7 กระบวนการหลักแสดงดังแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 4 : GVC 4 อุตสาหกรรมการผลิต

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 5 (Generic Value Chain : GVC 5) การค้า การส่งออก และการลงทุน

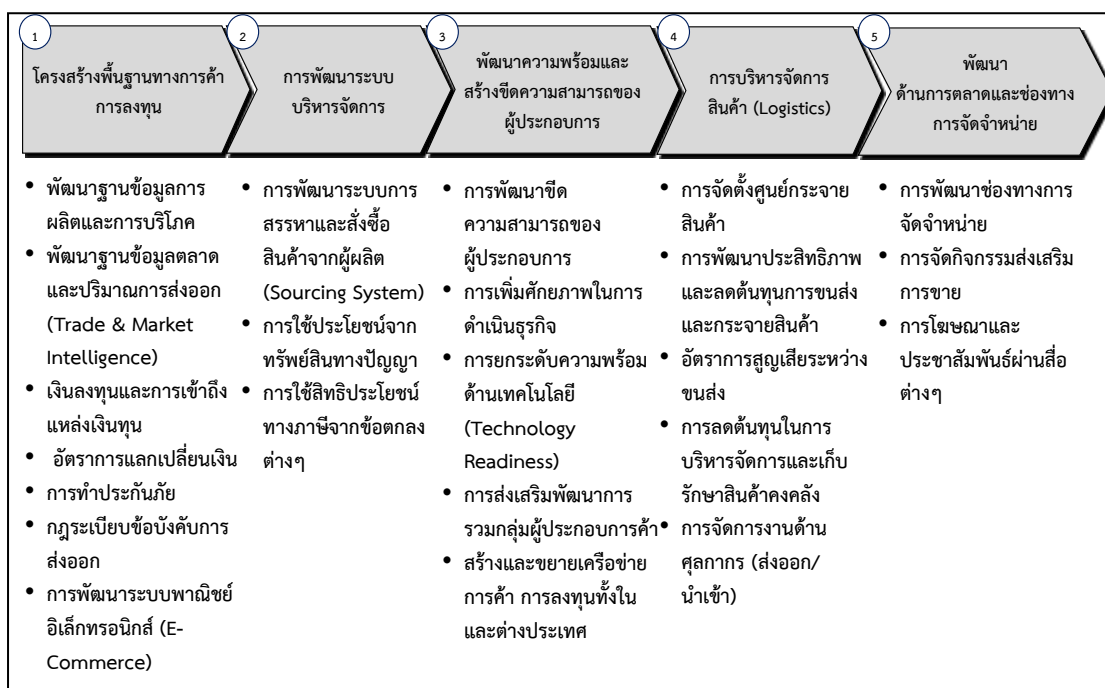
แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการค้าการลงทุนนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาการค้าการลงทุนที่สำคัญของประเทศ เพื่อกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่

1) แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 จัดทำโดยสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

2) แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

กระบวนการการพัฒนาภาคธุรกิจการค้า ไม่ได้มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหรือพัฒนาผลิตภัณฑ์แต่อย่างใด หากแต่มุ่งเน้นการอำนวยความสะดวก และลดข้อจำกัดในการเข้าถึงสินค้าของผู้บริโภคเป็นหลัก ดังนั้น กิจกรรมหลักจะเกี่ยวข้องกับการยกระดับขีดความสามารถทางการค้าของภาคธุรกิจในพื้นที่ การอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การเจรจาทางการค้า การส่งเสริมการค้าและระบบการบริหารจัดการ การพัฒนาตลาดและช่องทางการค้า รวมไปถึงการส่งเสริมพัฒนาแรงงาน หรือแรงงานระหว่างประเทศ (ในกรณีของการค้าชายแดน) เป็นสำคัญ ซึ่งจากการศึกษาทบทวนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องสามารถพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าการค้าการลงทุน โดยแบ่งเป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 5

แผนภาพที่ 5 : GVC 5 การค้า การส่งออก และการลงทุน

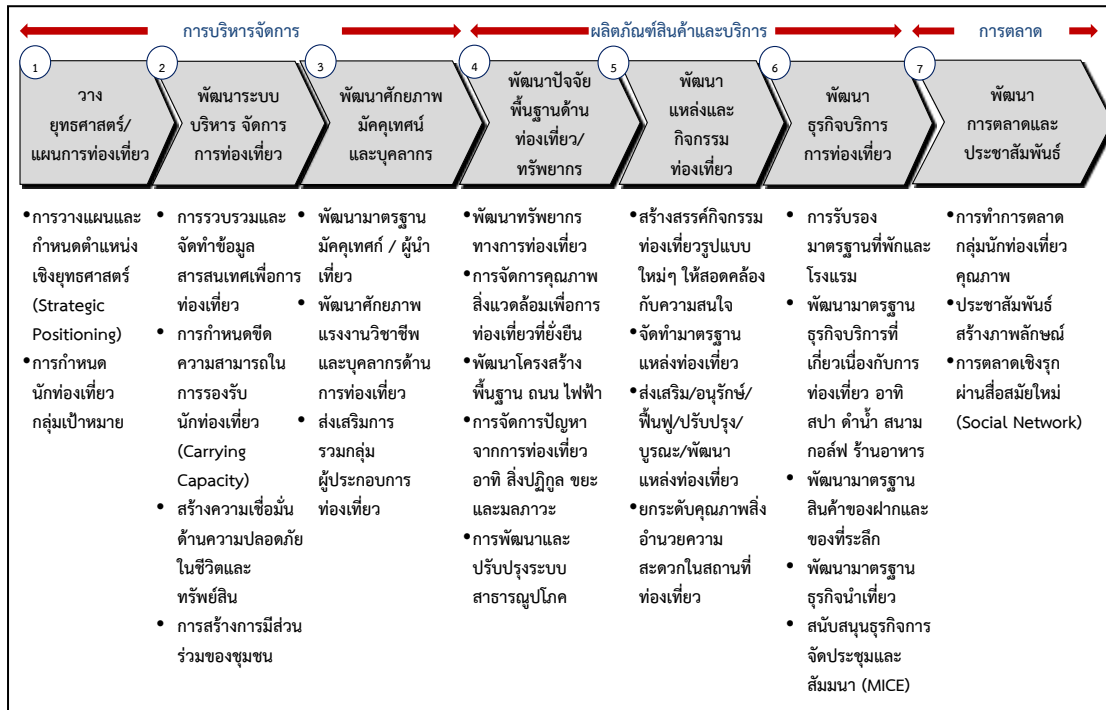
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 6 (Generic Value Chain : GVC 6) การบริการ และการท่องเที่ยว

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ไปจนถึงปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำขึ้นโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อกำหนดให้ทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศเป็นไปในทางเดียวกัน รวมถึงให้สอดคล้องกับสถานการณ์และการแข่งขันที่เกิดขึ้นในโลก ทั้งนี้ แผนยุทธศาสตร์ได้กำหนดกลยุทธ์ไว้ 6 กลยุทธ์ ซึ่งกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ได้แก่ กลยุทธ์ที่หนึ่ง การพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและปลอดภัย กลยุทธ์ที่สอง การส่งเสริมนักท่องเที่ยวคุณภาพให้เติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน และกลยุทธ์ที่หก การพัฒนาระบบบริหารจัดการและพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

2) ยุทธศาสตร์พัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ 4 ประเด็น คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 กระตุ้นตลาดการท่องเที่ยวทั้งตลาดภายในและตลาดต่างประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาและพัฒนาศูนย์ท่องเที่ยว รวมถึงยกระดับคุณภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว เพื่อใช้เป็นฐานในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวไทย ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อสร้างโอกาสในการขยายตลาดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ และสร้างรายได้ให้แก่ธุรกิจท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว เพื่อสร้างความมั่นคงในทรัพยากรบุคคลทางการท่องเที่ยว จากการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว สามารถแบ่งได้เป็น 7 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 6

แผนภาพที่ 6 : GVC 6 การบริการ และการท่องเที่ยว

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านสังคม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านสังคม

การวิเคราะห์ประเด็นด้านสังคมครั้งนี้ ได้อาศัยกรอบตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย เป็นกรอบในการวิเคราะห์ เนื่องจากเป็นดัชนีที่ใช้ประเมินภาพรวมของการพัฒนาคนระดับจังหวัด เพื่อสะท้อนความไม่เท่าเทียมกันในระดับพื้นที่ โดยจะคัดเลือกจากประเด็นที่มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อภาพรวมของการพัฒนาคน ชุมชน สังคม เพื่อเป็นกรอบในการประเมิน และวางแนวทางการพัฒนาสังคม ให้เกิดความเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

ดัชนีความก้าวหน้าของคนเป็นดัชนีรวม ประกอบด้วยดัชนีย่อย 8 ด้าน 40 ตัวชี้วัด ซึ่งแสดงวงจรชีวิตของคน เริ่มตั้งแต่เรื่องสุขภาพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ ตั้งแต่ลืมตาดูโลก ต่อจากนั้น คือ เรื่องการศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่สุดในวัยเด็กของทุกคน เมื่อสำเร็จการศึกษา คนเราจะทำงานเพื่อให้มีรายได้เพียงพอที่จะมีที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่ดี มีครอบครัวและชีวิตชุมชนที่ดี และท้ายที่สุด ทุกคนย่อมต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นและมีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกของสังคม แสดงดังแผนภาพที่ 7

แผนภาพที่ 7 : ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI)

สุขภาพ	• ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัด คือ ทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ ประชากรที่เจ็บป่วย ประชากรที่พิการและ/หรือทุพพลภาพ ผู้ป่วยโรคจิตประสาท ประชากรที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ ประชากรที่ออกกำลังกาย และจำนวนประชากรต่อแพทย์
การศึกษา	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย อัตราการเข้าเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายคะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-Net ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และจำนวนนักเรียนต่อห้องระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ชีวิตการทำงาน	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ การว่างงาน การทำงานต่ำระดับ แรงงานที่มีประกันสังคม และการบาดเจ็บจากการทำงาน
รายได้	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ รายได้ของครัวเรือน สัดส่วนประชากรยากจน อัตราส่วนครัวเรือนที่มีหนี้ และค่าดัชนีความเสมอภาคของรายได้ (จินี)
ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม	• ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด คือ ครัวเรือนที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง ครัวเรือนที่มีผู้เย็นครัวเรือนที่ใช้เตาไฟฟ้าหรือเตาแก๊ส ประชากรที่ประสบภัยแล้ง และประชากรที่ประสบอุทกภัย
ชีวิตครอบครัวและชุมชน	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ เด็กที่ประสบภาวะยากลำบาก เด็กอายุ 15-17 ปี ที่ทำงานหัวหน้าครัวเรือนเดี่ยว ผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียว คดีอุกฉกรรจ์และสะท้อนขวัญที่ได้รับแจ้ง และการจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
การคมนาคมและการสื่อสาร	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ หมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดทั้งปี จำนวนยานยนต์จดทะเบียน อุบัติเหตุทางถนน ครัวเรือนที่มีโทรทัศน์ ประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือ และประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต
การมีส่วนร่วม	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ ผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวนองค์กรชุมชน ครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กรในท้องถิ่น และครัวเรือนที่มีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน

จากการศึกษาวิเคราะห์ถึงประเด็นที่สำคัญจากดัชนีดังกล่าวที่เป็นตัวสะท้อนถึงการพัฒนาและเสริมสร้างความมั่นคงของประชาชน สังคม และชุมชน และสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น สามารถแบ่งรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปได้เป็น 5 แบบ ดังนี้

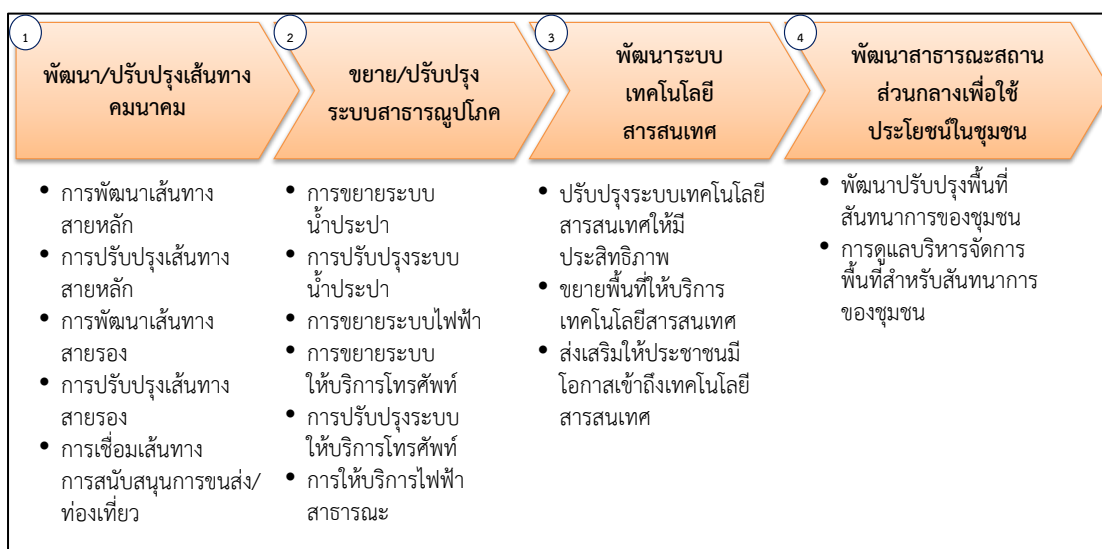
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 7 (Generic Value Chain : GVC 7) การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

โครงสร้างพื้นฐาน เป็นปัจจัยสำคัญในการเป็นฐานการพัฒนาต่อยอดไปยังเรื่องอื่นๆ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิต ความปลอดภัย เป็นต้น ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น ความต้องการโครงสร้างพื้นฐานมีทั้งในรูปแบบของ

- 1) ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมทั้งทางสายหลักและรอง พัฒนาเส้นทางคมนาคมใหม่ รวมถึงเส้นทางที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่
- 2) การปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค ขยายการให้บริการสาธารณูปโภค ไฟฟ้า น้ำประปา ให้สามารถเข้าถึงทุกครัวเรือน รวมถึงระบบไฟฟ้าสาธารณะที่จะเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของคนในชุมชน
- 3) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งในการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพของเทคโนโลยี และการขยายพื้นที่ให้บริการเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่เข้าถึงซึ่งข้อมูลข่าวสาร หรือการสื่อสารต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง เพราะข้อมูลข่าวสารเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งในการพัฒนาคน
- 4) การพัฒนาพื้นที่สาธารณประโยชน์ส่วนกลาง เพื่อให้ชุมชนได้อาศัยเป็นพื้นที่สันทนาการ ร่วมกัน

ซึ่งกรอบการพัฒนาต่างๆ เหล่านี้ จะเป็นกรอบในการกำหนดแนวทางการวางกลยุทธ์ หรือโครงการเพื่อวางแผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้พื้นที่ดังกล่าวได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ มีความสะดวกปลอดภัย ในการเดินทาง รวมถึงคุณภาพชีวิตพื้นฐานที่ดีขึ้นต่อไปได้ ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่ แบ่งได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 8

แผนภาพที่ 8 : GVC 7 การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

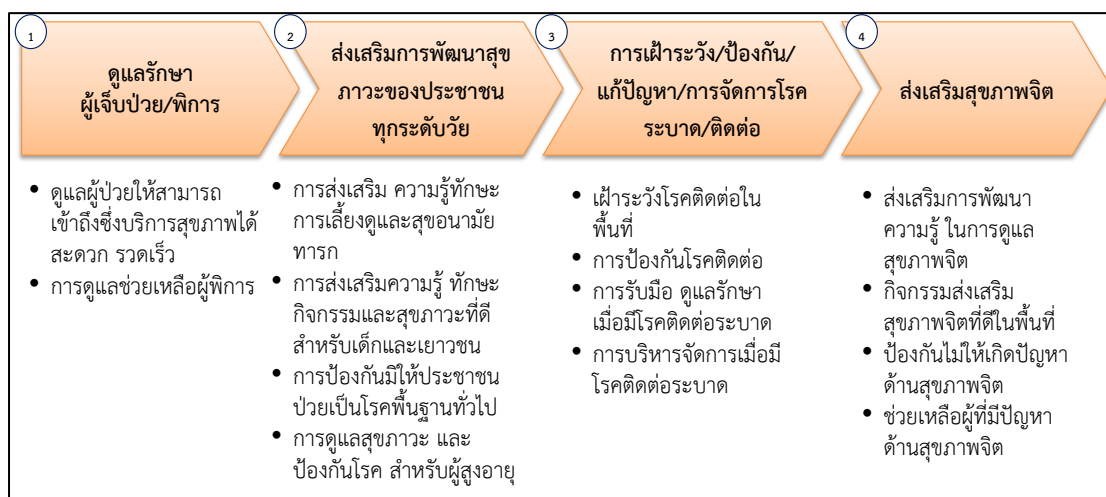
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 8 (Generic Value Chain : GVC 8) การพัฒนาสุขภาพ

ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งทำให้เกิดการเข้าถึงซึ่งการรับบริการ ด้านสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามไม่ได้หมายความว่าประชาชนจะอยู่ในสภาวะสุขภาพดีในทุกคน หรือทุกพื้นที่ เนื่องจากปัจจุบันโรคภัยไข้เจ็บมีวิวัฒนาการแปรเปลี่ยนในหลายรูปแบบ เนื่องจากสิ่งแวดล้อมและรูปแบบการใช้ชีวิตของคนในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งจะมีนัยที่สำคัญต่อการเข้าสู่ความมั่นคงด้านสุขภาพ ดังนั้น ประเด็นหลักในด้านสุขภาพคือ

- 1) การดูแลผู้เจ็บป่วยให้สามารถเข้าถึงซึ่งการรักษาและฟื้นคืนสู่การมีสุขภาพดีอย่างครบถ้วน รวมถึงผู้พิการให้สามารถใช้ชีวิตได้เสมอเหมือนประชาชนคนปกติ
- 2) การส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย ป้องกันให้ประชาชนมีโอกาสนในการเจ็บป่วยให้น้อยที่สุด
- 3) การเฝ้าระวัง ป้องกัน หรือมีแนวทางบริหารจัดการด้านโรคระบาดหรือโรคติดต่อที่จะเข้ามาโดยไม่คาดคิด ให้พร้อมรับกับสถานการณ์ได้ทัน่วงที
- 4) นอกจากสุขภาพกายแล้ว สุขภาพจิตก็เป็นปัจจัยชี้วัดถึงสุขภาพที่ดีของประชาชนปัจจัยหนึ่ง ดังนั้นการส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดีในชุมชนหรือการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพจิตนับเป็นประเด็นหนึ่งในการดูแลสุขภาพของประชาชนให้ครบวงจร

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าด้านการพัฒนาสุขภาพ แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลักแสดงดังแผนภาพที่ 9

แผนภาพที่ 9 : GVC 8 การพัฒนาสุขภาพ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 9 (Generic Value Chain : GVC 9) การสร้างสังคมการเรียนรู้

จากแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 ที่จัดทำขึ้นภายใต้กรอบทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 และสอดคล้องเชื่อมโยงกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552 - 2559) ตลอดจนสภาพปัญหาจากการจัดและพัฒนาศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในระยะที่ผ่านมา พบว่าปัจจุบันระบบการศึกษาทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนของไทย ยังมีปัญหาที่จำเป็นต้องปรับปรุงและพัฒนาทั้งด้านการส่งเสริมโอกาสทางการศึกษา ด้าน

คุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ตลอดจนการส่งเสริมให้เกิดการศึกษาเรียนรู้นอกห้องเรียนตลอดชีวิต ทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป ดังนั้นปัจจัยที่จะเป็นองค์ประกอบของกลยุทธ์ให้เกิดการต่อยอดในการพัฒนาการศึกษาในบทบาทของพื้นที่ จึงไม่ควรละเว้นในประเด็นต่างๆ เหล่านี้ เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

1) ลดปัญหาเด็กขาดโอกาสทางการศึกษา ยังมีปัญหาเด็กและเยาวชนขาดโอกาสทางการศึกษาเนื่องจากปัญหาครอบครัวและปัญหาเศรษฐกิจในหลายๆ พื้นที่ การส่งเสริมให้เด็กมีโอกาสเข้าถึงซึ่งการศึกษาและสร้างความเท่าเทียมกันทางการศึกษา จึงยังเป็นประเด็นสำคัญในปัญหาเด็กและเยาวชน

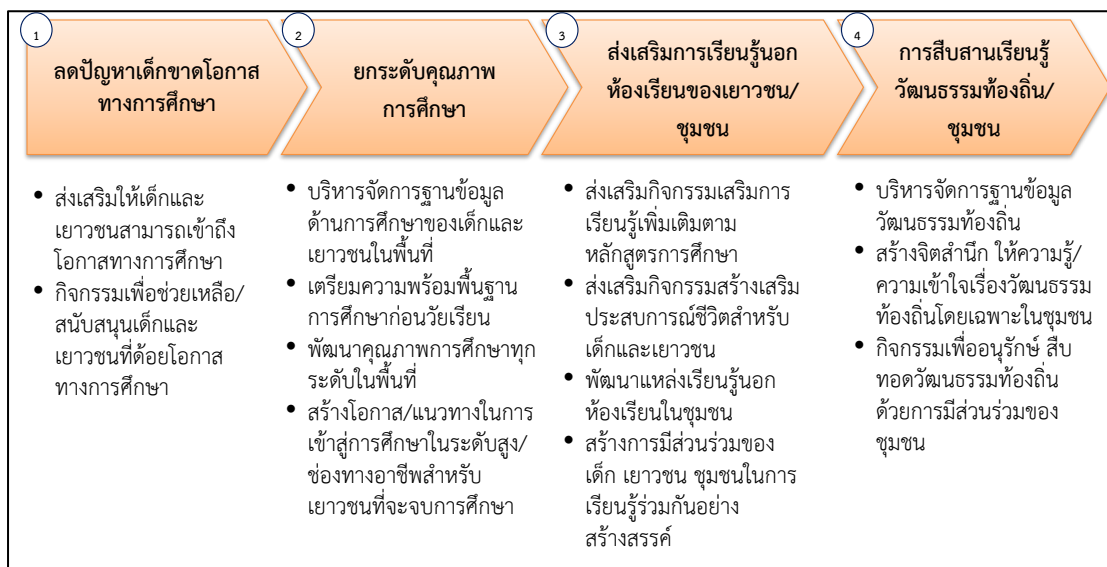
2) ยกระดับคุณภาพการศึกษา ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นด้วยการบริหารจัดการฐานข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่เพื่อให้ทราบถึงศักยภาพของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ เมื่อมีข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่แล้ว การเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางการศึกษาก่อนวัยเรียนก็จะเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีให้กับเด็กก่อนเข้าสู่วัยเรียน ประเด็นสำคัญต่อไป คือ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในพื้นที่ร่วมกับหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบโดยตรง เนื่องจากในพื้นที่จะมีประเด็นปัญหาคุณภาพการศึกษาลึกละเอียดที่ไม่เหมือนกัน นอกจากนี้การสร้างโอกาสและแนวทางในการเข้าสู่การศึกษาในระดับสูงหรือสร้างช่องทางอาชีพสำหรับเยาวชนที่จะจบการศึกษาก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้เยาวชนที่ผ่านจากระบบการศึกษาแล้วออกไปเป็นบุคลากรที่สำคัญในการเข้าสู่การประกอบอาชีพการงานต่อไปในอนาคต

3) ส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนของเยาวชน/ชุมชน เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยยกระดับศักยภาพของคนในพื้นที่ กิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมตามหลักสูตรการศึกษา การส่งเสริมกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชน การพัฒนาแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนในชุมชนซึ่งไม่เพียงแต่เด็กและเยาวชนเท่านั้น ประชาชนทั่วไปก็ควรได้รับการส่งเสริมให้ได้มีโอกาสเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา และสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ต้องสร้างการมีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชน ชุมชนในการเรียนรู้ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์

4) วัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงอยู่ของชุมชน การสืบสานเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นหรือชุมชน เป็นประเด็นหนึ่งที่จะช่วยสร้างความสามัคคีผ่านการมีกิจกรรมจากวัฒนธรรมท้องถิ่นร่วมกัน รวมถึงเป็นการสร้างการเรียนรู้ถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ จากรุ่นสู่รุ่นในท้องถิ่น ดังนั้นจึงควรมี การบริหารจัดการฐานข้อมูลวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นเพื่ออนุรักษ์รักษาไว้ และสร้างจิตสำนึก ให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยเฉพาะในชุมชน การมีกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์ สืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชนทุกระดับวัย จะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยทำให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ร่วมกันได้

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ แบ่งออกได้ 4 กระบวนงานหลักแสดงดังแผนภาพที่ 10

แผนภาพที่ 10 : GVC 9 การสร้างสังคมการเรียนรู้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 10 (Generic Value Chain : GVC 10) การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ตัวชี้วัดด้านคุณภาพชีวิตที่สำคัญที่เป็นปัจจัยพื้นฐานไปสู่เรื่องอื่นๆ คือ ปัจจัย 4 โดยองค์ประกอบสำคัญของปัจจัย 4 นั้น มีพื้นฐานมาจากเรื่องของเศรษฐกิจ และความปลอดภัย ทั้งด้านร่างกายและทรัพย์สิน นอกจากนี้แล้วการมีรากฐานของครอบครัวที่อบอุ่นก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้ปัจเจกชนมีชีวิตที่มีคุณภาพได้อย่างสมบูรณ์ สำหรับประเด็นสำคัญที่จะสะท้อนคุณภาพชีวิตและครอบครัวนั้น ประกอบไปด้วย

1) การจัดการแรงงานในพื้นที่ เป็นตัวชี้วัดด้านรายได้ของประชาชน ดังนั้น การเข้าไปเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้ประชาชนในพื้นที่ ประกอบไปด้วย การลดปัญหาการว่างงานในพื้นที่ ลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานในพื้นที่ เนื่องจากบางพื้นที่อาจมีปัญหการว่างงานและการขาดแคลนแรงงานไปพร้อมกัน เนื่องจากความรู้ความสามารถของแรงงานไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด การดูแลสุขภาวะของแรงงานในสถานประกอบการ การลดอุบัติเหตุของแรงงานในสถานประกอบการ นอกจากนี้ การส่งเสริมกิจกรรมเสริมสร้างรายได้แรงงานก็เป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้เกิดรายได้ที่เพิ่มขึ้นให้กับแรงงานในชุมชนได้

2) การส่งเสริมพัฒนาอาชีพและรายได้ การให้ความรู้และทักษะให้ชุมชนมีอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้ หรือการสร้างอาชีพที่เหมาะสมกับชุมชนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ สิ่งแวดล้อมก็จะทำให้ชุมชนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้อย่างสอดคล้องกับความสามารถ ชีวิต และความเป็นอยู่ได้ นอกจากนี้การให้ความรู้ด้านการบริหารจัดการทางการเงินหรือจัดกิจกรรมส่งเสริมการออมในชุมชน ก็จะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ประชาชนในชุมชนสามารถมีสถานภาพทางเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพได้

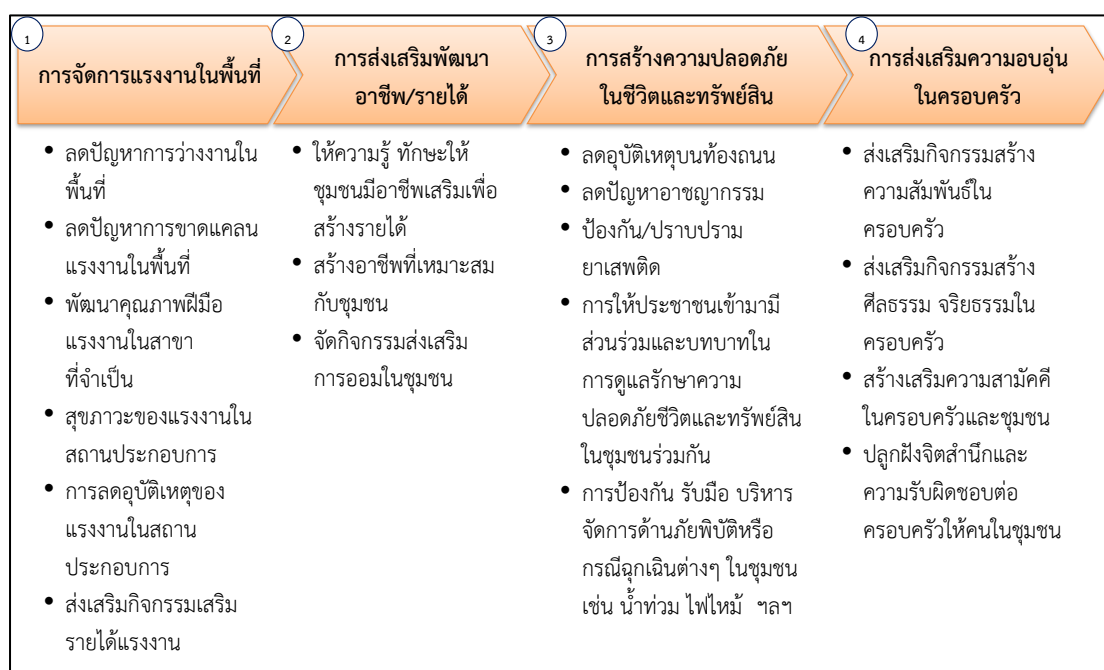
3) การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเป็นตัวชี้วัดสำคัญในด้านคุณภาพชีวิตของคน สำหรับประเทศไทยปัญหาความไม่ปลอดภัยในประเด็นชีวิตและทรัพย์สินในด้านต่างๆ ที่เป็นประเด็นสำคัญ ได้แก่ อุบัติเหตุบนท้องถนน อาชญากรรม ยาเสพติด ดังนั้น การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและมีบทบาทในการดูแลรักษาความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนร่วมกัน จึงเป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างความสามัคคีและรับผิดชอบ ในสังคมร่วมกัน รวมถึงการมีแผนงานป้องกัน รับมือ

บริหารจัดการด้านภัยพิบัติหรือกรณีฉุกเฉินต่างๆ ในชุมชน เช่น น้ำท่วม ไฟไหม้ ฯลฯ ที่อาจเกิดขึ้นได้ โดยไม่สามารถทราบล่วงหน้า ก็เป็นประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่ง ที่สะท้อนให้เห็นถึงการวางแผน เพื่อคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่

4) การส่งเสริมความอบอุ่นในครอบครัวนั้นเป็นปัจจัยส่งเสริมให้คุณภาพชีวิตในระดับปัจเจกมีคุณภาพยิ่งขึ้น ดังนั้น การส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว การส่งเสริมกิจกรรมสร้างศีลธรรม จริยธรรมในครอบครัว สร้างเสริมความสามัคคีในครอบครัวและชุมชน รวมถึงการปลูกฝังจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อครอบครัวให้คนในชุมชน จึงเป็นประเด็นที่ไม่ควรละเลย เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนในพื้นที่

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 11

แผนภาพที่ 11 : GVC 10 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 11 (Generic Value Chain : GVC 11) การสร้างความมั่นคงชายแดน

ในประเด็นทางสังคมของพื้นที่จังหวัดที่เป็นพื้นที่ชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านนั้น นอกจากประเด็นด้านเศรษฐกิจที่จะสามารถเป็นช่องทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านแล้ว ประเด็นด้านสังคม ไม่ว่าจะเป็นเชิงพื้นที่ แรงงาน หรือความปลอดภัย ก็เป็นสิ่งที่สำคัญที่ต้องมีการวางยุทธศาสตร์ เพื่อสร้างความมั่นคงและปลอดภัย รวมถึง การรักษาระดับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านให้ราบรื่น และร่วมกันพัฒนาให้เกิดประโยชน์ร่วมกันได้

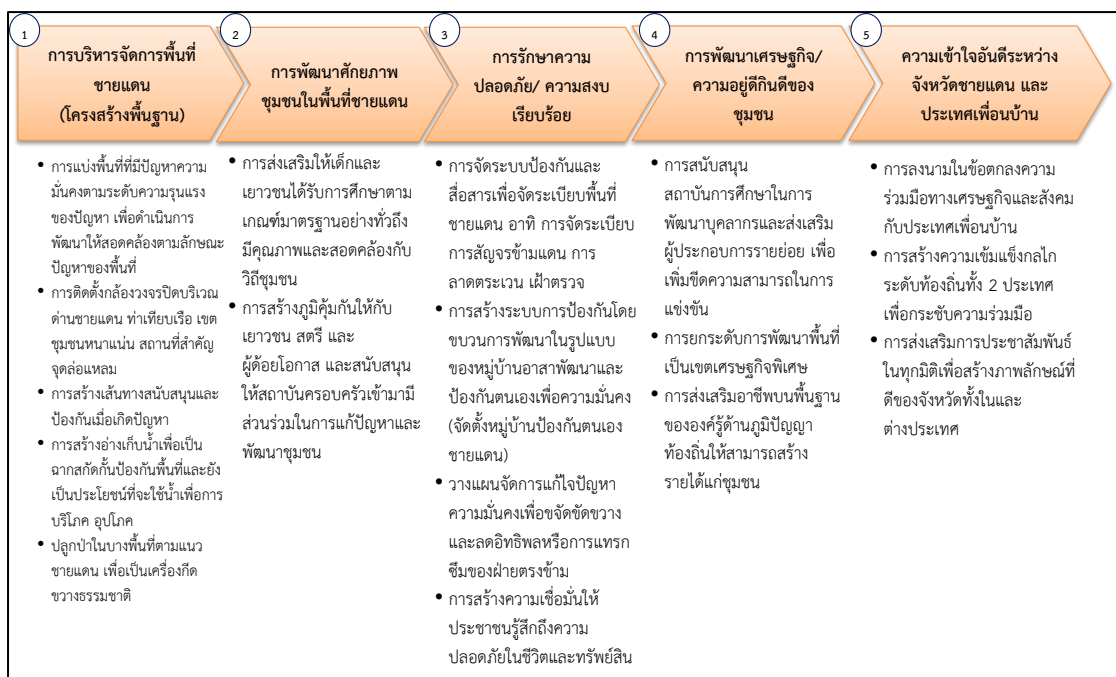
1) การบริหารจัดการพื้นที่ชายแดน โดยการแบ่งพื้นที่ที่มีปัญหาความมั่นคงตามระดับความรุนแรงของปัญหา เพื่อดำเนินการพัฒนาให้สอดคล้องตามลักษณะปัญหาของพื้นที่ สร้างระบบการป้องกันโดยขบวนการพัฒนาในรูปแบบของหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเองเพื่อความมั่นคง จัดระบบป้องกันและสื่อสารเพื่อจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน อาทิ การจัดระเบียบการสัญจรข้ามแดน การลาดตระเวน ฝ้าตรวจ เป็นต้น

2) การพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและคนในพื้นที่ชายแดน โดยการพัฒนาคน ชุมชน พื้นที่ ด้วยการมีส่วนร่วม การสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชน หมู่บ้านชายแดน เพื่อร่วมกัน สอดส่องดูแลพื้นที่ชายแดน เฝ้าระวังการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลในกรณีของแรงงาน หรือการเข้ามาอาศัยอยู่ในเขตแดนไทยของประชาชนจากประเทศเพื่อนบ้าน การจัดระบบ/ระเบียบ พื้นที่ทำกินในบริเวณพื้นที่ทับซ้อนหรือพื้นที่ใกล้เขตแดน

3) ประเด็นสุดท้ายคือ การสร้างความสัมพันธ์ระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยการสร้างความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือด้านต่างๆ ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ชายแดน การพัฒนาความร่วมมือเศรษฐกิจและการค้า โดยเฉพาะการค้าระดับประชาชน การสร้างความเข้มแข็ง กลไกระดับท้องถิ่นทั้ง 2 ประเทศ เพื่อกระชับความร่วมมือ ซึ่งประเด็นต่างๆ เหล่านี้จะเป็นยุทธศาสตร์ สำคัญในการลดปัญหาพื้นที่ชายแดนและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหา ชายแดนต่างๆ ร่วมกันในระดับท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างความมั่นคงชายแดน แบ่งออกได้ 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 12

แผนภาพที่ 12 : GVC 11 การสร้างความมั่นคงชายแดน

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำหรับการวิเคราะห์ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมนั้น ตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย ได้กล่าวถึงความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อมว่าเป็นหนึ่งในประเด็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาทั้งในระดับบุคคลและระดับพื้นที่ ซึ่งปัจจัยคุกคามต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ภัยธรรมชาติ ป่าไม้ ทะเล น้ำมลภาวะของเสีย อันจำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบบนพื้นฐานการดำเนินงานแบบบูรณาการ

การวางแผนการจัดกลุ่มของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมครั้งนี้ จึงได้ยึดเอากรอบจากรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 ดังกล่าว¹ เป็นฐานในการวิเคราะห์หาประเด็นสำคัญ รวมถึงให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้ข้อมูลระดับยุทธศาสตร์จากหน่วยงานหลักในการบริหารจัดการทรัพยากรของประเทศ คือ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาทิ

- 1) แผนแม่บทการฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าและระบบนิเวศ (25 ลุ่มน้ำ) (ภายใต้ยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เงินกู้ 350,000 ล้านบาท)
- 2) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2555 - 2559
- 3) แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 12 (Generic Value Chain : GVC 12) การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

กรอบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ของดิน ป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติทะเลและชายฝั่ง เป็นแนวทางปฏิบัติเดียวกัน ดังนี้

- 1) การป้องกันและแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า ป้องกันการพังทลายของดิน ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเล เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกัน ดูแลป่าไม้ พื้นดิน และทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ทั้งชายฝั่งและใต้น้ำทะเล ป้องกันการบุกรุกพื้นที่ป่า และทรัพยากรชายฝั่งทะเลไม่ให้เสื่อมโทรม
- 2) การฟื้นฟูและปรับปรุงคุณภาพดินโดยเฉพาะในพื้นที่เกษตรกรรม การฟื้นฟูสภาพป่าระบบนิเวศเพื่อให้ทรัพยากรสามารถพึ่งพาอาศัยกันได้อย่างยั่งยืน ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่าย

¹ รายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย (หรือ UNDP) ได้กล่าวสรุปถึงความสำคัญของ “ความเสี่ยงต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม” ว่า “ความเสี่ยงเหล่านี้เกิดขึ้นได้หลายรูปแบบ บ้างเกิดจากความไม่มั่นคงทางกายภาพของสิ่งแวดล้อม รวมถึงภัยธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว คลื่นสึนามิ และการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศในแต่ละปี ซึ่งทำให้เกิดภัยแล้ง น้ำท่วม และอื่นๆ ความเสี่ยงรูปแบบที่สอง คือ การเปลี่ยนแปลงอุปสงค์อุปทานของทรัพยากรอันเนื่องมาจากการเติบโตของประชากรและเทคโนโลยีใหม่ และการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เช่น พื้นที่ป่าไม้ลดลง น้ำสะอาดหายากขึ้น และการตกตวงใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เช่น ปลาในทะเล ในอัตราที่มากเกินไป ความเสี่ยงรูปแบบที่สาม เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมซึ่งมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การพัฒนาเป็นชุมชนเมืองทำให้เกิดปัญหามลพิษทางอากาศ หรืออุตสาหกรรมก่อให้เกิดของเสียปริมาณมหาศาล สุดท้าย คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากความขัดแย้งในการแย่งชิงทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด จากการขยายตัวของความเป็นเมือง” กรอบแนวคิดเหล่านี้เป็นหนึ่งในกรอบความคิดของคณะทำงานที่ปรึกษาในการกำหนดรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปให้ครอบคลุมประเด็นสำคัญทั้งหมด

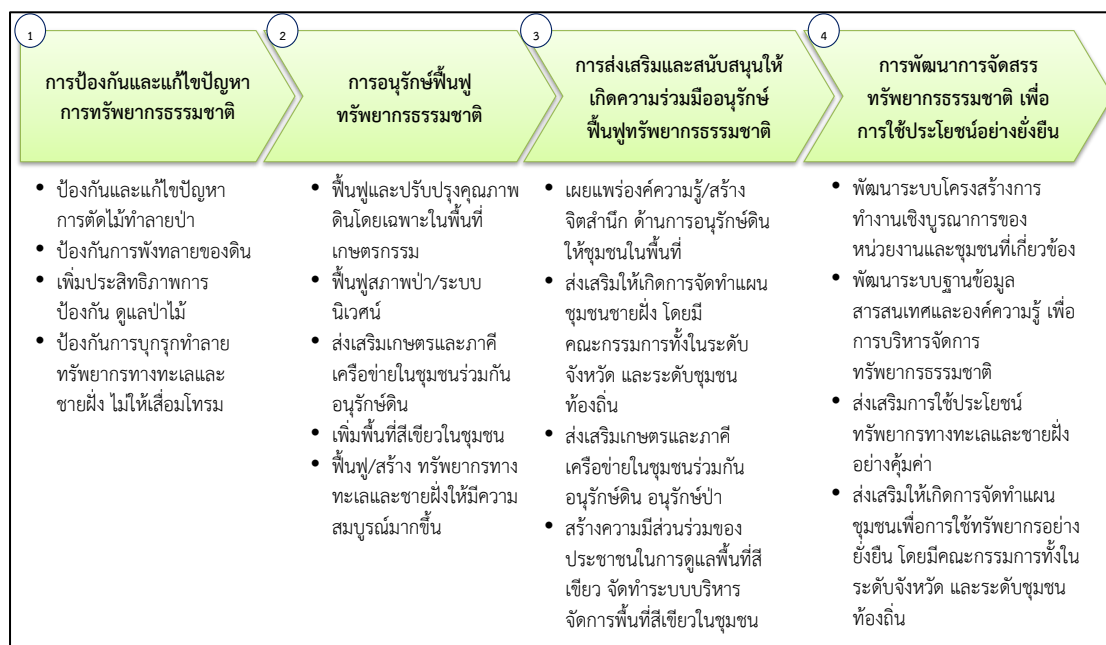
ในชุมชนให้มีส่วนร่วมกันอนุรักษ์ดิน การเพิ่มพื้นที่สีเขียวของป่าไม้และต้นไม้ในชุมชน พื้นฟูและสร้างทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

3) การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยเริ่มจากการเผยแพร่องค์ความรู้และสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้ชุมชนในพื้นที่ ส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนชายฝั่ง โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่ายในชุมชนร่วมกันอนุรักษ์ดิน อนุรักษ์ป่า สร้างความมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลพื้นที่สีเขียว จัดทำระบบบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวในชุมชน

4) พัฒนาจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยเฉพาะการสร้างและพัฒนาระบบโครงสร้างการทำงานเชิงบูรณาการของหน่วยงานและชุมชนที่เกี่ยวข้อง พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและองค์ความรู้ เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างคุ้มค่า รวมถึงการส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนเพื่อการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) โดยแบ่งออกเป็น 4 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 13

แผนภาพที่ 13 : GVC 12 การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 13 (Generic Value Chain : GVC 13) การบริหารจัดการน้ำ

ทรัพยากรน้ำนอกจากปัญหาน้ำเสีย ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญสำหรับทรัพยากรน้ำของไทยที่มีการสะสมกันมานาน จากปัจจัยทางด้านโรงงานอุตสาหกรรม บ้านพักอาศัยและชุมชน หรือในภาคเกษตรเองก็ตาม ปัจจุบันยังมีอีกประเด็นหนึ่งที่ต้องให้ความสำคัญในการแก้ไขอย่างจริงจัง คือ ปัญหาน้ำท่วมและภัยแล้ง ซึ่งที่ผ่านมาได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าประเทศไทยต้องมีแผนสำหรับการบริหารจัดการน้ำอย่างจริงจังและบูรณาการทุกภาคส่วน เนื่องจากเรื่องแหล่งน้ำนั้นเป็นประเด็นที่ครอบคลุมในหลายภาคส่วนทั้งในเชิงพื้นที่และเชิงภารกิจ หน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน แนวทางของห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำที่ยั่งยืนนั้น ในกรอบการศึกษาครั้งนี้ มีดังนี้

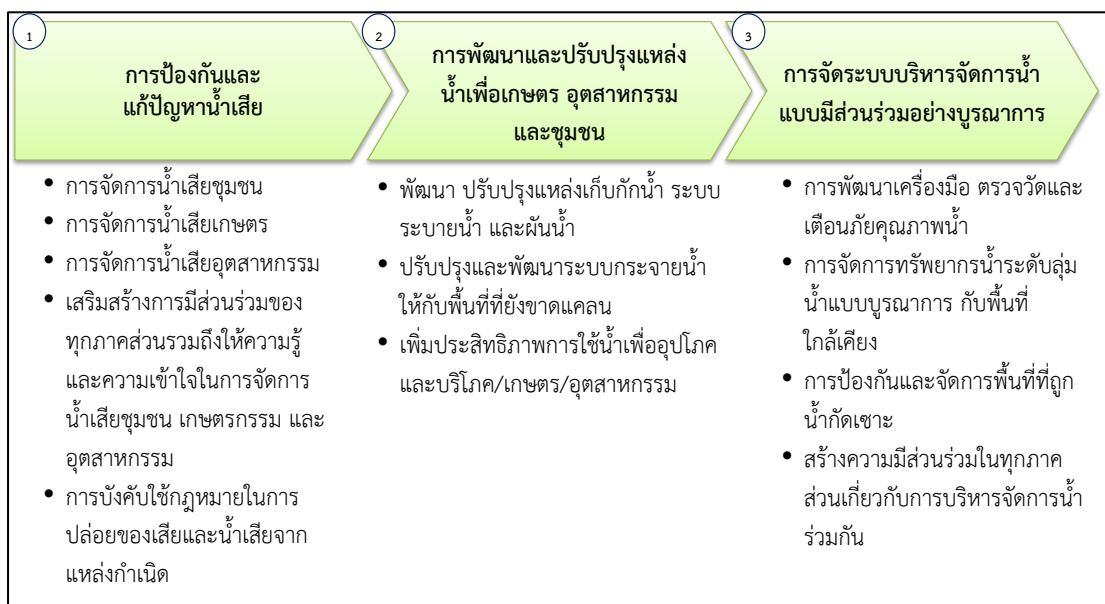
1) การป้องกันและแก้ไขปัญหา น้ำเสีย ด้วยการจัดการน้ำเสียชุมชน/เกษตร/อุตสาหกรรม การป้องกันโดยการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนรวมถึงให้ความรู้และความเข้าใจในการจัดการน้ำเสียชุมชน เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายในการปล่อยของเสีย และน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด

2) การพัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และชุมชน ในหลายๆ รูปแบบ อาทิการพัฒนา ปรับปรุงแหล่งเก็บกักน้ำ ระบบระบายน้ำ และการผันน้ำ ปรับปรุงและพัฒนา ระบบกระจายน้ำให้กับพื้นที่ที่ยังขาดแคลน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำเพื่ออุปโภค บริโภค ในการเกษตร และอุตสาหกรรม เป็นต้น

3) การจัดระบบบริหารจัดการน้ำด้วยการมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการ ด้วยการพัฒนา เครื่องมือ ตรวจวัดและเตือนภัยคุณภาพน้ำ การจัดการทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำแบบบูรณาการกับ พื้นที่ใกล้เคียง การป้องกันและจัดการพื้นที่ที่ถูกน้ำกัดเซาะ การสร้างความมีส่วนร่วมในทุกภาคส่วน เกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำร่วมกัน

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำ แบ่งออกเป็น 3 กระบวนการหลัก แสดงดังภาพแผนที่ 14

แผนภาพที่ 14 : GVC 13 การบริหารจัดการน้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 14 (Generic Value Chain : GVC 14) การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

การบริหารจัดการเพื่อให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่ดีนั้นมีหลายประเด็นที่สำคัญ ทั้งในเรื่องของมลพิษทางอากาศ เสียง กลิ่น และเพื่อให้การดำเนินงานครอบคลุมทั้งในด้านการป้องกันและพัฒนา จึงได้วางกรอบการศึกษา ดังนี้

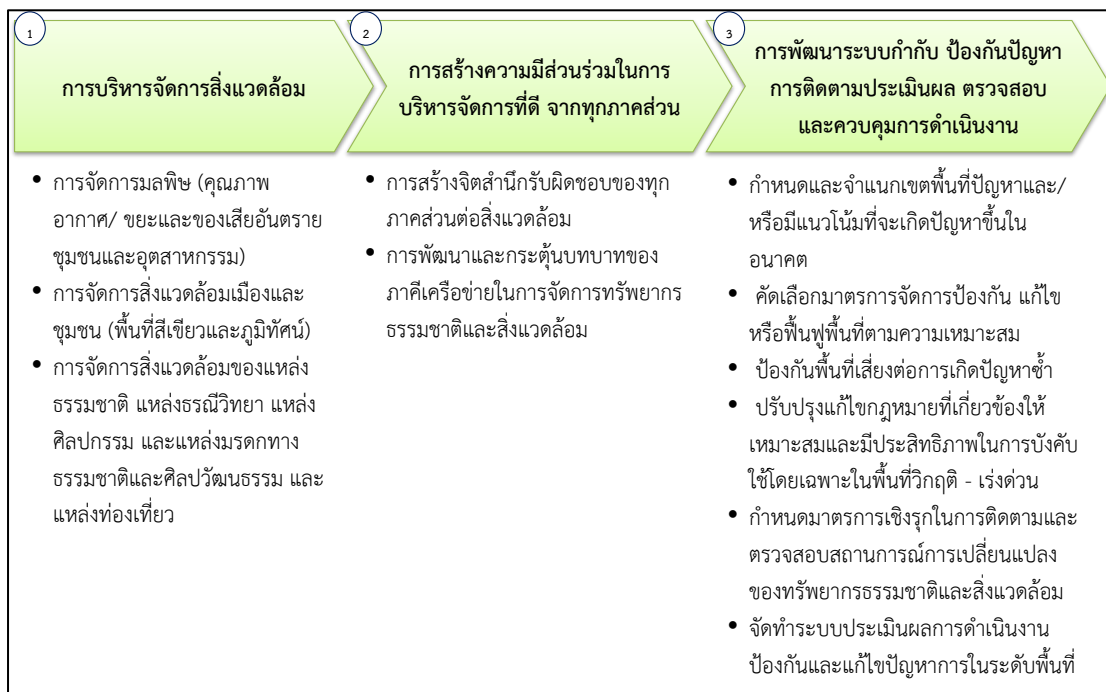
1) การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและบูรณาการในทุกมิติ ควรเริ่มจากการจัดการมลพิษ (คุณภาพอากาศ/ขยะ และของเสียอันตรายชุมชน และอุตสาหกรรม) การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชน (พื้นที่สีเขียวและภูมิทัศน์) การจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งธรรมชาติ แหล่งธรณีวิทยาแหล่งศิลปกรรม และแหล่งมรดกทางธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

2) สร้างความร่วมมือในการบริหารจัดการที่ดี จากทุกภาคส่วน ด้วยการสร้างจิตสำนึกรับผิดชอบของทุกภาคส่วนต่อสิ่งแวดล้อม การพัฒนาและกระตุ้นบทบาทของภาคีเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และรับผิดชอบต่อร่วมกัน

3) การพัฒนาระบบกำกับ ป้องกันปัญหา การติดตาม/ประเมินผล ตรวจสอบ และควบคุมการดำเนินงาน ด้วยการกำหนดและจำแนกเขตพื้นที่ปัญหาและ/หรือมีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหาขึ้นในอนาคต จากนั้นคัดเลือกมาตรการจัดการป้องกัน แก้ไข หรือฟื้นฟูพื้นที่ตามความเหมาะสม วางแผนป้องกันพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาซ้ำ และท้ายที่สุดคือการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการบังคับใช้ โดยเฉพาะในพื้นที่วิกฤติ/เร่งด่วน กำหนดมาตรการเชิงรุกในการติดตามและตรวจสอบสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ทราบสถานะและวางแผนรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา และเพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาและพัฒนาอย่างบูรณาการและยั่งยืนควรจัดทำระบบประเมินผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี แบ่งออกเป็น 3 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 15

แผนภาพที่ 15 : GVC 14 การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

ภาคผนวก ข

ตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะ
(Smart Province)

ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (P : Gross Provincial Product)			
ตัวชี้วัดที่ 1 : ผลผลิตมวลรวมเพิ่มขึ้น			
1. การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค, ท้องถิ่น)			
2. การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น		อยุธยา	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการลงทุนภาคอุตสาหกรรมการค้า และบริการ
		นนทบุรี	มูลค่าการค้าการลงทุนเพิ่มขึ้น
		นครพนม	อัตราการขยายตัวภาคการค้าการลงทุนในจังหวัด
3. คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น	อัตราการย้ายถิ่น		
	อัตราการย้ายถิ่นสุทธิ		
	ร้อยละของการย้ายถิ่น จำแนกตามสาเหตุการย้ายถิ่น		
2. รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี ของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (I : Per Capita Income)			
ตัวชี้วัดที่ 2 : รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)	ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้ (ต่อ)	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	ร้อยละของพนักงาน		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
2. การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)	จำนวนอาคารโรงเรียนที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างใหม่ (หลัง)		
	อัตราการขยายตัวของผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ก่อสร้างอาคารโรงเรียนใหม่		
	อัตราการขยายตัวของสิ่งก่อสร้างอาคารโรงเรียนใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการขยายตัวของพื้นที่ก่อสร้างอาคารโรงเรียนใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน		
3. การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชากร 6 ปีขึ้นไปที่เคยจองหรือซื้อสินค้า และบริการทางอินเทอร์เน็ต		
	มูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (ล้านบาท)		
	มูลค่ารายรับของการประกอบธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ	บึงกาฬ อุดรธานี	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้า
4. จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปที่เดินทางท่องเที่ยว		
	จำนวนครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคนต่อปีเดินทางท่องเที่ยว		
	ค่าใช้จ่ายในการเดินทางต่อครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคน	สิงห์บุรี	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของนักท่องเที่ยว
5. จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
3. การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (D : Distribution of Income)			
ตัวชี้วัดที่ 3 : การกระจายรายได้เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบล สหกรณ์เทศบาล และสหกรณ์จังหวัด			
2. การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น			
3. การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์ เพิ่มขึ้น			
4. การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล่างสู่บน และบนสู่ล่าง เพิ่มขึ้น			
5. การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละ จังหวัด และภูมิภาคอาเซียน เพิ่มขึ้น			
4. ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (H : Gross Happiness Index)			
ตัวชี้วัดที่ 4 : ดัชนีความผาสุกเพิ่มขึ้น			
1. สุขภาพแข็งแรง	สุขภาพกาย		
	ร้อยละของผู้ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือนก่อนวัน สัมภาษณ์		
	จำนวนครั้งเฉลี่ยที่ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือน ก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของผู้ได้รับบาดเจ็บระหว่าง 1 เดือนก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ ด้วยตนเองที่เป็นโรคเบาหวาน		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ ด้วยตนเองที่เป็นโรคความดันโลหิตสูง		
	ร้อยละของประชากรที่มีการตรวจสุขภาพประจำปี		
	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรที่อายุ 60 ปี		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สุขภาพแข็งแรง (ต่อ)	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรแรกเกิด		
	ร้อยละของผู้สูงอายุที่สามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องมีคน/อุปกรณ์ช่วย จำแนกตามประเภทกิจกรรม		
	<u>สุขภาพจิต</u>		
	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	<u>พฤติกรรมสุขภาพ</u>		
	ร้อยละของผู้สูบบุหรี่		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	อายุเฉลี่ยที่เริ่มสูบบุหรี่ (ปี)		
	จำนวนบุหรี่ที่สูบเฉลี่ยต่อวันต่อคน (มวน)		
	ร้อยละของผู้ดื่มสุรา		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 11 ปีขึ้นไป ที่ออกกำลังกาย		
	จำนวนวันเฉลี่ยที่ออกกำลังกายต่อสัปดาห์ (ไม่รวมไม่สม่ำเสมอ)		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป จำแนกตามความถี่ในการทานอาหารในแต่ละกลุ่มต่อสัปดาห์ (มีประโยชน์)		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป ที่บริโภคอาหารมือหลักครบ 3 มื้อ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานต่ำกว่าระดับด้านการศึกษา		
3. ใช้ชีวิตแบบพอเพียง	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย		
4. ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน
		สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
5. มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น	ร้อยละของครัวเรือนที่มีที่อยู่อาศัยเป็นวัสดุถาวร		
	ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีส้วมถูกสุขลักษณะ		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำดื่มสะอาด		
	สัดส่วนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้	ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้าภูมิภาค
		เลย	การเข้าถึงไฟฟ้า (ร้อยละ)
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
6. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
7. ไม่มีหนี้สิน	สัดส่วนครัวเรือนที่เป็นหนี้		
	อัตราส่วนหนี้สินต่อรายได้		
8. มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ	ร้อยละของประชากรที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย และที่ดิน		
	ร้อยละของผู้ถือครองทำการเกษตรที่เป็นเจ้าของเนื้อที่ถือครอง		
9. มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้า		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำประปา	เลย	การเข้าถึงน้ำประปา
		บุรีรัมย์	ครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปาเพิ่มขึ้น
10. มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน	ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปา
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่าไม่แหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน/หมู่บ้าน		
11. อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี			
12. มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน			
13. ไม่มีความผิด			
14. ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
15. ได้รับการบริการของรัฐที่ดี	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
	- บัตรประกันสุขภาพ (บัตรทอง)		
	- ประกันสังคม/กองทุนเงินทดแทน	ปัตตานี	ร้อยละของสัดส่วนผู้อยู่ในระบบประกันสังคมเพิ่มขึ้น
		เลย	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		บุรีรัมย์	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		สุรินทร์	ร้อยละของประชาชนที่อยู่ในระบบประกันสังคม
		กำแพงเพชร	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		อุทัยธานี	ร้อยละของกำลังแรงงานที่อยู่ในระบบประกันสังคม
	- สวัสดิการข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ		
16. ได้รับการคุ้มครองรักษาสีต	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
	ร้อยละของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ		
	ร้อยละของคนพิการที่ได้เบี้ยคนพิการ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 - 15 ปี ที่เข้ารับการศึกษภาคบังคับ (ม.ต้น)		
17. มีจิตอาสา	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือแม้ไม่ใช่ญาติ		
18. เลี้ยงลูกได้ดี	ขณะตั้งครรภ์		
	ร้อยละของสตรีที่ฝากครรภ์		
	ร้อยละของสตรีอายุ 15 - 49 ปี ที่ได้รับการดูแลระหว่างตั้งครรภ์โดยผู้มีความชำนาญ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของสตรีตั้งครรภ์ที่ได้รับการตรวจครรภ์อย่างน้อย 1 ครั้ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่มีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับประทานยาบำรุงเลือด (ยาธาตุเหล็ก) ตามแพทย์สั่ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับการตรวจเลือดเพื่อหาการติดเชื้อ HIV		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) ที่สามีได้รับคำแนะนำและความรู้เกี่ยวกับการดูแลแม่และบุตรจากบุคลากรสาธารณสุข		
	การคลอด		
	ร้อยละของสตรีสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่คลอดโดยผู้มีความชำนาญ		
	ร้อยละของสตรีที่คลอดบุตรโดยบุคลากรทางสาธารณสุข		
	ร้อยละของหญิงอายุ 15 - 49 ปี ที่มีบุตรคนสุดท้องที่ยังมีชีวิตอยู่อายุ 2 - 11 เดือนได้รับการดูแลหลังคลอดครบ 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	วัยทารก		
	ร้อยละของทารกที่มีน้ำหนักแรกคลอดต่ำ		
	ร้อยละของทารกอายุ 0 - 5 เดือน ที่ดื่มนมแม่อย่างเดียว		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของทารกแรกเกิดอายุ 2 - 11 เดือน ที่รับการดูแลหลังคลอด 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	อัตราการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียว (เฉพาะเด็กอายุต่ำกว่า 6 เดือน)		
	ร้อยละของเด็กอายุ 12 - 23 เดือนที่ได้รับวัคซีนป้องกันโรค		
	ร้อยละของสตรีที่ให้นมลูกภายในชั่วโมงแรกหลังคลอด		
	วัยเด็ก/วัยรุ่น		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนอายุ 3 - 24 ปี ที่กำลังเรียนในระบบ		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนที่ไม่เรียนต่อ		
	อัตราการอ่านหนังสือของประชากร		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		
	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่ไม่ได้อยู่กับพ่อและแม่		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่เป็นเด็กกำพร้า		
	ดัชนีพัฒนาการของเด็กปฐมวัย		
19. ครอบครัวอบอุ่น	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปี ที่อยู่อาศัยกับพ่อแม่		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
20. จิตใจเบิกบาน	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	ร้อยละของประชากรที่มีคะแนนสุขภาพจิตสูงกว่าคนทั่วไป		
5. ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง (E : Government Expense)			
ตัวชี้วัดที่ 5 : ค่าใช้จ่ายการบริหารงานลดลง			
1. บุรณการ			
2. มอบอำนาจและกระจายอำนาจ			
3. ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง			
4. ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์			
5. ลดการเดินทาง			
6. ลดเวลาการปฏิบัติ			
7. จ้างงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)			
8. ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร			

ตัวชี้วัดสังคมคุณภาพ (PARKS)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สันติภาพและสันติสุข คือ เป้าหมายร่วม : Peaceful			
1. P : สันติสุข คือ เป้าหมาย			
1. เข้าใจในสังคมทุกคนเป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น			
2. เชื่อในกฎแห่งกรรม			
3. ยอมรับความแตกต่างในสถานะ			
4. สามัคคีและความพร้อมเพรียงกัน			
5. โอบอ้อมอารี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือแม่ไม่ไยญาติ		
6. ปลอดภัยเสพติด และอบายมุข	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีแหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน/หมู่บ้าน		
7. ปลอดภัยอาชญากรรม และโจรผู้ร้าย	ร้อยละของการประสบเหตุอาชญากรรม	ลพบุรี	ร้อยละของการจับกุมผู้กระทำความผิดในคดีร้ายแรง
8. มีความกตัญญู และรักถิ่น	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ตอบแทนผู้มีพระคุณหรือช่วยเหลือเรา		
9. ร่วมกันรับผิดชอบให้สังคมอยู่ได้ เราจึงจะอยู่ได้	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ทิ้งขยะในที่สาธารณะ		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน/หมู่บ้าน		
10. ตระหนักถึงการไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไปที่ไม่แข่งคิว		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. ปรับตัว คือ สิ่งที่ต้องกระทำ : Adjustment			
2. A : ทุกคนต้องปรับตัวเพื่อรักษาสันติสุข			
1. กำหนดกฎและวัฒนธรรมในการอยู่ร่วมกัน			
2. ยอมรับผิดและแก้ไขปรับปรุง			
3. มีความกรุณาและให้อภัย	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงจัง		
4. มีความเมตตาและให้ความช่วยเหลือ	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเกี่ยวกับเงินบริจาคเพื่อสาธารณกุศลของศาสนาพุทธต่อคนต่อปี (บาท)		
5. ชื่นชมยินดีในความสำเร็จของเพื่อนบ้าน			
6. มีความสงบกาย สงบใจ และยอมรับกับทุกขัณภัยที่ประสบ	ร้อยละของประชากรที่เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา		
7. เอาใจเขามาใส่ใจเรา ไม่เอาแต่ใจตนเอง			
8. มีการประนีประนอมและใช้สันติวิธี			
9. ไม่หุบปาก กล้าเผชิญความจริง ทุกอย่างพูดจากันได้			
10. ทุกปัญหามีทางออกด้วยสันติวิธี ถอยกันคนละก้าว			
3. เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน : Reason			
3. R : ใช้เหตุผลยึดความถูกต้อง			
1. ยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก			
2. ใช้หลักประชาธิปไตยเคารพเสียงส่วนใหญ่			
3. ไม่ละเลยเสียงส่วนน้อย ปรับความเข้าใจ ให้ความช่วยเหลือเยียวยา			
4. ค้นหาสาเหตุ แก้ไขปัญหาให้ตรงจุด			
5. ยอมรับความเห็นที่แตกต่าง			
6. ค้นหาข้อมูล วิเคราะห์ หาทางออก และประเมินผลกระทบ			
7. ให้ความรู้และโอกาสแก่ทุกฝ่ายโดยเท่าเทียมกัน			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
8. เคารพในสิทธิของแต่ละบุคคล			
9. ประเมินสถานการณ์และวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรค อยู่ตลอด			
10. ชี้แจงข้อมูลและประชุมร่วมกันอยู่เป็นเนืองนิจ			
4. เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต : Knowledge			
4. K : หมั่นศึกษาหาความรู้และเป็นผู้ใฝ่การเรียนรู้			
1. จำนวนและระดับการอ่านออกเขียนได้ภาษาไทย	ร้อยละของประชากรที่อ่านออกเขียนได้		
2. จำนวนและระดับการศึกษาในแต่ละชั้น	ร้อยละของประชากร จำแนกตามระดับการศึกษา		
3. จำนวนและระดับการพูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ	ร้อยละของประชากรที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้		
	ร้อยละของประชากรที่สามารถอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้		
4. จำนวนและระดับการใช้ Internet	ร้อยละของประชากรที่ใช้อินเทอร์เน็ต	นครนายก	อัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของประชาชน เพิ่มขึ้น
		ระนอง	ร้อยละของประชากรที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต
		เลย	อัตราการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของประชากร (ร้อยละ)
5. จำนวนและระดับการศึกษาต่อผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต			
6. จำนวนและระดับการเป็นผู้รักการอ่าน			
7. จำนวนและระดับรักการคิดและเขียน			
8. จำนวนและระดับการค้นหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจ			
9. จำนวนและระดับการเข้าฝึกอบรมเพิ่มเติม			
10. จำนวนและระดับการศึกษาดูงานเพิ่มเติม			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
5. พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ : Sufficiency			
5. S : การใช้ชีวิตอย่างพอเพียงและก้าวสู่ชีวิตที่เจริญ			
1. มีอาชีพเหมาะสมกับความรู้	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานตำแหน่งระดับด้านการศึกษา		
2. มีการลงทุนประกอบอาชีพสอดคล้องกับทรัพย์สินที่มีอยู่			
3. ประกอบอาชีพที่ถูกกฎหมายและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม			
4. มีรายรับสุทธิเหมาะสมกับการดำรงชีพ	สัดส่วนคนจน		
5. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		
6. เป็นสมาชิกวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ เพื่อทำธุรกิจร่วมกัน			
7. ให้อภัยและปลดปล่อยศัตรู	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงใจ		
8. เลี้ยงลูกด้วยปัญญา			
9. จัดทำมรดกไว้อย่างเหมาะสม			
10. ระลึกถึงความตายและเตรียมพร้อมสู่ความตาย			

ภาคผนวก ค

รายละเอียดสถิติทางการ

(Official Statistics Metadata : OS Metadata)

รายละเอียดสถิติทางการ
(Official Statistics Metadata : OS Metadata)
อยู่ระหว่างการจัดทำโดยสถิติจังหวัด

แบบฟอร์ม
OS Metadata
รายละเอียดสถิติทางการ

1. สถิติทางการและรายการสถิติทางการ

- ด้าน :
- สาขา :
- หมวด :
- หมู่ (ถ้ามี) :
- หมู่ย่อย (ถ้ามี) :
- ชื่อสถิติทางการ :

รายการสถิติทางการ	หน่วยนับ	วิธีการคำนวณสถิติทางการ (ถ้ามี)
1.		
2.		
3.		

- ปีเริ่มต้นที่มีการจัดทำข้อมูล :
- ระดับการนำเสนอ :
 - ☐ ประเทศ ☐ ภาค ☐ จังหวัด ☐ อำเภอ ☐ ตำบล
 - ☐ เขตการปกครอง ☐ อื่นๆ (ระบุ)

2. การเผยแพร่

- 1) ความถี่ในการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ รายชั่วโมง ☐ รายวัน ☐ รายสัปดาห์ ☐ รายเดือน
 - ☐ รายไตรมาส ☐ ราย 6 เดือน ☐ รายปี ☐ ราย 2 ปี
 - ☐ ราย 3 ปี ☐ ราย 5 ปี ☐ ราย 10 ปี ☐ อื่นๆ (ระบุ).....
- 2) เงื่อนไขการเผยแพร่
 - ☐ เผยแพร่ได้ ☐ เผยแพร่ได้เมื่อมีคำขอและอนุมัติ
- 3) วัน/เดือน/ปี ที่คาดว่าจะเผยแพร่ (ระบุ)
- 4) วิธีการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ เอกสาร/รายงาน/สิ่งพิมพ์ (ระบุ).....
 - ☐ เว็บไซต์/URL ที่เข้าถึงข้อมูลได้โดยตรง (ระบุ)
 - ☐ อื่นๆ (ระบุ)
- 5) ภาษาที่ใช้ในการเผยแพร่
 - ☐ ไทย ☐ อังกฤษ ☐ ไทย - อังกฤษ

6) นิยามที่เกี่ยวข้อง

คำนิยาม	ความหมาย	กฎหมาย/กฎระเบียบ/มาตรฐานที่อ้างอิง
		☐ กฎหมาย กฎระเบียบ ระบุ ☐ มาตรฐานที่อ้างอิง ระบุ ☐ กำหนดเอง

3. การผลิต/การจัดทำข้อมูล

- 1) ชื่องาน/รายงาน/ทะเบียน/โครงการ
- 2) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - ☐ สัมภาษณ์
 - ☐ สำรวจ (ให้ระบุรายการดังต่อไปนี้ ด้วย)
 - ☐ ระเบียบวิธีทางสถิติ (ระบุระเบียบวิธีในการเลือกตัวอย่าง).....
 - ☐ ขนาดตัวอย่าง.....
 - ☐ อื่นๆ (เช่น วิธีประมาณค่า.....)
 - ☐ ทะเบียน
 - ☐ รายงาน
 - ☐ อื่นๆ (ระบุ)
- 3) รายละเอียดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - ☐ คุ่มรวม/ขอบเขตของประชากร.....
 - ☐ คาบเวลาอ้างอิง/วันที่สรุปข้อมูล.....
- 4) ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)...
- 5) ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)..
- 6) รูปแบบการจัดเก็บข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ จัดเก็บในรูปแบบเอกสาร/รายงาน (ระบุ)
 - ☐ จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูล (เช่น doc, xls, pdf, txt ฯลฯ)
 - ☐ .doc, docx ☐ .xls, .xlsx ☐ .csv ☐ .pdf ☐ .txt
 - ☐ อื่นๆ (ระบุ)
 - ☐ ฐานข้อมูล (ชนิดของฐานข้อมูล เช่น oracle, MySQL ฯลฯ)
 - ☐ Oracle ☐ DB2 ☐ MS SQL ☐ My SQL
 - ☐ อื่นๆ (ระบุชื่อ)
 - ☐ รูปแบบอื่นๆ (ระบุ)

4. หน่วยงานรับผิดชอบ

กระทรวง :
 กรม/หน่วยงาน :
 สำนัก/ศูนย์/กอง :
 กลุ่ม/ฝ่าย :
 ชื่อผู้รับผิดชอบ :
 ตำแหน่ง :
 โทรศัพท์ :
 โทรสาร :
 E-mail address :

5. รายละเอียดมาตรฐานการจัดจำแนกที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรที่มี การจัด จำแนก	รายการรหัส การจัดจำแนก (Code list)*	มาตรฐานการจัดจำแนกที่นำมาอ้างอิง			
		ชื่อมาตรฐานที่อ้างอิง	หน่วยงานที่รับผิดชอบ ในการจัดทำมาตรฐาน อ้างอิง	ลักษณะการใช้งาน	ตารางเปรียบเทียบ ระหว่างการจำแนกที่ใช้ กับมาตรฐานที่อ้างอิง * (Mapping Table)
1)		☐ ไม่มี ☐ มี (ระบุมาตรฐานการจัด จำแนกทั้งหมดที่ใช้ เช่น TSIC 2009, ISO- 316)	ระบุชื่อหน่วยงาน : โทรศัพท์ : เว็บไซต์ : e-mail :	☐ ใช้เหมือนมาตรฐานที่อ้างอิง โดยไม่เปลี่ยนแปลง ☐ นำมาตรฐานที่อ้างอิงมา ปรับบางส่วนแต่สามารถ เปรียบเทียบได้ทั้งหมด ☐ นำมาตรฐานมาปรับโดยไม่ สามารถเปรียบเทียบได้	
2)					

หมายเหตุ * แนบเอกสารหรือ Attach file

ติดต่อสอบถาม : สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักบริหารจัดการระบบสถิติ

ด้าน	Email	โทรศัพท์
กลุ่มประสานสถิติด้านสังคม (สาขาสถิติด้านสังคม และ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	pechtida.p@nso.go.th, suwannika@nso.go.th, natpatson@nso.go.th	02-141-7445-6 091-774-6962
กลุ่มประสานสถิติด้านเศรษฐกิจ (สาขาสถิติด้านเศรษฐกิจ)	umaporns@nso.go.th, aphon@nso.go.th, nattanan.w@nso.go.th	02-141-7443 02-142-1311 091-774-7309
กลุ่มมาตรฐานสถิติ	pstand@nso.go.th	02-141-7447

ภาคผนวก ง

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- ประมวลภาพการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

อยู่ระหว่างรอไฟล์ข้อมูลเพื่อบันทึกลง CD

